

13 Mart 1978
400 KURUŞ
99

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Halkımız 12 Mart'ın işkenceci katillerinden hesap soracaktır

12 Mart döneminin yarı-askeri faşist diktatörlüğü, emekçi halk kitlelerinin o günden bu yana uzanan zaman çizgisinde sürdürdüğü mücadeleler sonucu gerilemiş, kitlelerin ekonomik, demokratik belli mevziler kazanmasını engelleyememiştir. Fakat 12 Mart'ın özel faşist güçleri Kontr-Gerillası, MİT'i, MHP'si ve Ülkü Ocaklarıyla yine işbaşındadır. Bu faşist cinayet yuvaları, faşist diktatörlüğün emekçi halka yönelttiği saldırıların planlandığı üslerdir.

Ekonomik bunalımın tüm yükünü emekçi halk kitlelerinin sırtına yıkan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü bu özel faşist cinayet üsleri aracılığıyla halk kitlelerine karşı giderek yoğunlaşan bir saldırıya geçmiştir. Yeni bir 12 Mart'ın pususuna yatan bu faşist güçler, giriştikleri bu saldırılarla kitleleri sindirmek, faşist diktatörlüğün temellerini sağlamlaştırmak hesabındadırlar.

1 Mayıs 1977'te Taksim Alanını kana bulayarak 34 emekçiyi katleden Kontr-Gerilla, MİT ve MHP katilleri, son aylarda gittikçe kabaran sayıda saldırı ve sabotaja giriştiler.

Onlarca yurtseveri, devrimciyi katleden, yurtsever aydınların evlerini belediye otobüslerini bombalayan, vagonları havaya uçuran bu özel faşist yuvalarda üslenen faşist katillerdir.

Hükümeti kurarken, baş görevlerinin "can güvenliğini" sağlamak olduğunu ilan eden CHP reformistleri, bugün faşist diktatörlüğün cinayet mangalarının saldırılarını engellemek bir yana, onları aklamak, desteklemek çabası içindedir. Ekonomik planda, faşist diktatörlüğün, bunalımın tüm yükünü emekçi halkın sırtına yıkma, IMF vb. para tekelleri aracılığıyla ülkeyi emperyalist sömürüye daha da açma isteklerine boyun eğen CHP hükümeti, can güvenliğini sağlama konusunda da egemen sınıfların çizdiği sınırlar için de önlemler almaktadır. Yani CHP emekçi halk kitlelerinin değil, faşist diktatörlüğün ve uşaklarının can güvenliğini sağlamaya çaba harcamaktadır.

CHP reformistlerinin bu tutumu, hükümet olduktan bu yana açığa çıkmış değildir. 1973 seçimlerinde, 12 Mart zindanlarında yatan yurtseverleri, devrimcileri dışarı çıkaracağı-

- CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMALIDIR
- KONTR-GERİLLA, MİT DAĞITILMALI, MHP, ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR.
- İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR.
- BAŞTA 12 MART DÖNEMİNİN SİYASİ HÜKÜMLÜLERİ OLMAK ÜZERE, TÜM TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLER SERBEST BIRAKILMALIDIR.

12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü dönemi

"... 12 Mart'ta yüksek rütbeli Amerikancı faşist generaller, hükümete bir muhtıra vererek iktidara el koydular. Reformist ve sosyal-emperyalizme yanaşma eğilimi taşıyan darbecilerin önde gelenleri tasfiye edildikten sonra sıkıyönetim ilan edilerek halka karşı azgın bir saldırı ve terör kampanyası başlatıldı. Amerikan emperyalizmi 12 Mart döneminde ülkemiz üzerindeki hegemonyasını daha da kuvvetlendirdi ve yeni mevziler kazandı.

12 Mart'ta hem bir askeri diktatörlük organı kuruldu (Silahlı Kuvvetler Komuta Konseyi), hem de parlamento varlığını sürdürmeye devam etti. Bunun başlıca nedeni askeri faşist diktatörlük yanlısı güçlerin kendilerini parlamentoyu lağvedecek kadar güçlü hissetmemeleriydi. Bu durum, parlamentoya hakim olan AP'nin "parlamenter sistem'e son verilmesine karşı yürüttüğü muhalefetle denk düştü. Parlamento ve Silahlı Kuvvetler Komuta Konseyi içinde Amerikancı hakim sınıf klikleri arasın-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Sovyet heyeti, sosyal-emperyalizmin hegemonya emelleri için geliyor

Sovyetler Birliği'nden bir heyet yeni kredi ve proje önerileriyle Türkiye'ye geliyor. Sovyet sosyal-emperyalizmi bu kez 100 milyon dolarlık bir kredi ile sermaye ihracını sürdürmek istiyor. Sovyet önerileri açısından Doğu Karadeniz'de bir petrol rafinerisi ile teknoloji ihracı da yer alıyor. Bütün bu öneriler, milyarlarca dolarlık yeni sermaye ihracının ilk adımlarıdır.

Ecevit hükümeti Amerikan emperyalistlerinden Sovyet sosyal-emperyalistlerine kadar her türden emperyalizmle uzlaşıyor. IMF'nin önerileri ülkemizde Amerikan emperyalizminin hegemonyasını sağlamlaştıran önerilerdir. CHP reformizmi bunların hepsini uyguladı. Ancak egemen sınıfların istediği emperyalist krediler hala sağlanmış değil. Sovyet Ticaret Heyeti'nin kredi önerileri de kabul edilecektir.

Diğer yandan Sovyet sosyal-emperyalistleri, son yıllarda devletten devlete kredi adı altında sermaye ihracı yanı sıra Seydişehir, İsdemir, Bandırma gibi geri teknolojiye sahip fabrikalarla komprador kapitalist yapıda oldukça önemli yer tuttular. Doğu Karadeniz'de petrol rafinerisi önerileri kabul edilirse buraya Sovyet gemileri girip çıkacak ve ilerde bir askeri deniz üssünün zemini yaratılacaktır.

Tıpkı IMF ve Dünya Bankası gibi Sovyet ticaret heyeti de, emperyalist tekellerin ağır buhranını ülkemizin emekçi halkına yükleyecek önerilerle geliyorlar. Başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistlerle uzlaşan CHP hükümetinin Sovyet heyeti ile yapacağı anlaşmaları Türkiye halkı kabul etmeyecektir.

AMERİKAN TEKELLERİNİN TEMSİLCİSİ, HALKLARIN YEMİNLİ DÜŞMANI MC NAMARA DEFOL!

Maliye Bakanlığından bir heyet Amerika'ya gittikten sonra IMF'nin "yeşil ışık" yaktığı haberleri yayılmaya başladı. Gerçekten ücretlerinin dondurulması henüz gerçekleşmemiş olmasına rağmen uluslararası mali sermayenin örgütü IMF'nin bütün istekleri yerine getirilmiştir. IMF ile yapılan emperyalizme teslimiyet anlaşmasının bir sonucu olarak, Dünya Bankası Başkanı Mc Namara bugünlerde Türkiye'ye geliyor.

Dünya Bankası Amerikan mali sermayesinin bankasıdır. Rockefeller ve Morgon

1 Mayıs 1978'i bütün ülke çapında coşkun bir şekilde kutlamak için hazırlanalım

1 MAYIS, İŞÇİ SINIFININ "ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ" YAKLAŞIYOR.

1 MAYIS 1978'İ BÜTÜN YURT ÇAPINDA, FABRİKALARDA, ATELYELERDE, TARLALARDA VE MEYDANLARDA COŞKUN BİR ŞEKİLDE KUTLAMAK İÇİN ŞİMDİDEN HAZIRLANMALIYIZ.

PROLETER DEVRİMCİLER 1 MAYIS'IN COŞKUN BİR ŞEKİLDE KUTLANMASI İÇİN KİTLELERE ÖNDERLİK EDECEKLERDİR. DİSK'İN DÜZENLEYECEĞİ 1 MAYIS KUTLAMALARINDA EN GENİŞ ŞEKİLDE YER ALACAKLARDIR.

YAZISI 2. SAYFADA

Hiç bir yalan ve demagoji, faşistlerin halk düşmanı yüzünü gizleyemez

CHP hükümeti, emperyalist tekellerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarları doğrultusunda devalüasyon yaptı. kamu iktisadi kuruluşlarının mallarına kademe kademe zam getiriyor; işçi ücretlerini dondurmaya hazırlanıyor. Egemen sınıfların buhranın yükünü halka bindiren bu "tedbirler" karşısında emekçilerin hoşnutsuzluğu kabarırken, diğer yandan faşist demagoji bu hoşnutsuzluktan kendine pay çıkarmaya çalışıyor. Demirel sık sık zamların, kuyrukların sorumlusunun CHP olduğunu belirtiyor. AP sözcüleri, alınan kararların IMF'nin buyruğuyla alındığını söylüyorlar. Oysa CHP hükümetinin IMF'nin önerileri doğrultusundaki bütün "tedbirleri" daha 2. MC hükümeti zamanında planlanmış, hazırlanmış halk düşmanı tedbirlerdir. 1978 bütçesi olduğu gibi 2. MC'nin hazırladığı bütçedir. CHP'nin yaptığı devalüasyon son 7 yılda yapılan 40 devalüasyonun bir devamıdır. Ocak ve Şubat aylarındaki % 15'lik fiyat artışları 1977 yılındaki % 50-60'lık artışların devamıdır. Demireller, emperyalizmin sadık uşaklarıdır. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcileridir. CHP hükümetine yaptıkları muhalefet, reformizme karşı faşist demagojidir.

Bazı MHP ve Ülkü Ocaklıların banka soyguncusu, katil olarak suçüstü yakalanmasından sonra başta Türkeş olmak üzere MHP yöneticileri, yakalananlara işkence yapıldığı vb. gibi safsatalarla Ecevit'e "faşist" demeye başladılar. Bu, suçüstü yakalanan faşist canilerin telaşıdır. Yıllardır yurtseverlere, devrimcilere işkence yapanlar resmi, sivil, faşist çetelerdir; ve onlar bugün de görev başındalar. CHP hükümeti faşistlere işkence yapmak söyle dursun, Kontr-Gerilla'nın cinayetlerini örtbas ediyor. Şükrü Balcı, Uğur Gür gibi 12 Mart işkencecileri, halkın nefretinden korunmak için başka yerlere atanarak bir tür ödüllendiriliyor. Kaçırılıp işkence gören ve sonradan kurşuna dizilen Kıbrıslı öğrenciye işkence yaptığı kesinlikle teşhis edilen Ülkü Ocakları Başkanlarından Mehmet Acar serbest bırakıldı. Bu halk düşmanının demeçleri gazetelerin ilk sayfalarını uzun zaman işgal etti. CHP hükümeti döneminde faşistler işkence görmüyor, tersine İstanbul'da işkencede öldürülen Selahattin Doğan'a, İskenderun'da Necati Demirci'ye yapıldığı gibi faşist işkence şebekeleri devrimcilere karşı cinayetlerine devam ediyorlar.

De.sa.7.sü.6'da

İSDEMİR İŞÇİLERİNİN TALEBİ: REFERANDUM

İskenderun Demirçelik fabrikasında yetkili sendikayı belirlemek için "irade beyanı" yoluna baş vuruldu. Çalışma Bakanlığından gelen 39 iş müfettişinin önünden geçen her İsdemir işçisi sendika ismini söyleyerek müfettişlerin huzurunda kağıt imzaladı. Fabrikanın etrafı ise bu sırada binlerce jandarma ve polisle çevriliydi.

"İrade beyanı" referandumun tam tersidir. Gelen müfettişler, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletinin memurudur. Faşist diktatörlüğün baskı cihazının bir parçasıdır. İşçilerin serbestçe sendika seçmesi egemen sınıfların çıkarlarını zedeleyeceği için gizli oy, açık tasnifle referanduma baş vurulmamaktadır.

İşçiler, patron tarafından tespit edilip işten çıkarılmaktan çekindikleri için, devlet temsilcilerinin önünde özgür

De.sa.7.sü.3'de

HALKIN KURTULUŞU

Reformizmin ideolojik saldırılarına karşı mücadele

CHP'nin hükümeti kurmasıyla birlikte, halk kitleleri arasında ve özellikle sendikalar, diğer mesleki örgütler ve gençlik alanında reformizmin yoğun bir uyuşturucu ideolojik saldırısı da başladı.

Reformizmin, faşist diktatörlüğün koltuk değneği olma görevini yerine getirebilmesi için buna ihtiyacı vardır. CHP, buhranın yüklerinin halkın sırtına güleryüzle ve "siyasi istikrar" içinde vurulabilmesi için halk kitleleri üzerinde, sendikalar, memur ve öğretmenlerin mesleki örgütleri ve gençlik üzerinde yoğun bir uyuşturucu ideolojik kampanyaya ve bunları örgütsel bakımından da kendi yönetimi altına alma çabalarına girişmiştir. CHP'nin emperyalizme ve hakim sınıfların çıkarlarına hizmet ettiği her gün daha da fazla ortaya çıkan uygulamalarına karşın, halk kitleleri arasında hâlâ bir "umut" olma yerini koruyabilmesi için de buna ihtiyacı vardır.

Derinleşen buhran ve buna bağlı olarak halk kitlelerine, işçilere, köylülere, dar gelirli memur ve öğretmenlere vb. yöneltilen ekonomik saldırı her yerde tepkiyi doğurmaktadır. CHP, işte bugün bu tepkiyi uyuşturmak, halkın mücadelelerini önlemek için tedbirler almaya çalışmaktadır.

Bu tedbirlerin bir yanını kitleler üzerinde siyasi baskının artırılması, diğer yanını ise onların uyuşturulmaya çalışılması oluşturmaktadır.

CHP, işçi sınıfının ekonomik plandaki mücadele örgütleri olan sendikaları ideolojik bakımdan ve örgütsel bakımdan ele geçirmeye çalışmaktadır. Zaten CHP'nin işçi sınıfı ve sendikaları üzerinde oldukça büyük bir etkinliği vardır. CHP işte bugün buna dayanarak daha ileri adımlar atma çabasındadır.

İşçi sınıfının "fedakarlığa" zorlanması, sendikaların zaptırapt altına alınmasını gerektiriyor. Bu işte CHP'nin yardımcıları reformist sendika ağalarıdır.

DİSK yönetiminde CHP'nin giderek daha fazla etkinlik kazanması, ERDEMİR'de Şükrü Özbayrak türünden şarlatanların oynadığı oyunlar, TÜRK-İŞ içerisinde 26 sendikanın "sosyal-demokrat Sendikalar Birliği"ni oluşturması, CHP'nin TÜRK-İŞ ve DİSK'i kendi ideolojik etkinliği al-

De.sa.7.sü.8'de

Ardahan halkının kararlı direnişi faşist katillerin yüreğine korku saldı

Ardahan halkı, devrimci bir geleneğe sahiptir. Ve faşist diktatörlüğe karşı şanlı direnişleriyle, faşizmin Ardahan'da taban bulmasına hiç bir zaman olanak bırakmamıştır.

Bunun karşısında faşist diktatörlük, en sinsiliğiyle, en iğrenç yüzüyle Ardahan halkı üzerinde yeni yeni oyunlar oynama yolunu tuttu. Ancak bunun cevabını defalarca aldı. Nitekim Ardahan'da devrimcileri ve halkı provakasyona getirerek karakola çeken faşist polislerden Tahir Güney halktan gereken dersi aldı.

Bu olay sonucu gerileyen faşistler, sinsice örgütlenmeye ve silahlanmaya başladılar. Halkın oturduğu kahvehaneleri bombalayarak, TÖB-DER'in camlarını kırarak devrimcilere yüklemeye çalıştılar. Fakat yine yenildiler.

Son olarak Ardahan'da belediye başkanlığına aday olmaya cüret eden, ancak Ardahan halkından gereken dersi alarak çıkan Mehmet Aydın'ın tezgahladığı bir oyunla yeniden sahneye çıktılar.

Ardahan'ın kurtuluşu olan 23 Şubat'a sahip çıkmak, şimdiye kadar burjuvazinin eğlendiği ve yanlış görüşlerin empoze edilmeye çalışıldığı geceyi "Halk Gecesi" durumuna getirmek amacıyla, devrimciler harekete geçtiler. "23 Şubat Halk Gecesi" için Ardahan Lisesinde çalışmaya başladılar. Çetin Bay da o gecede görevliydi... Ve 21 Şubat günü çalışmaya giderken, lise yolunda faşistlerin pusuna düşürülerek kurşun yağmuruna tutuldu. Ali Fahir Aksoy, Ali Nail Aksoy, Coşkun Ateş ve Davut Yağmur adlı faşistler ateş açtılar ve Davut Yağmur'un tabancasından çı-

Ardahan'da 25 Şubat'ta 7000'i aşkın emekçinin omuzlarında Çetin Bay köyü olan Gürçayır'a götürülerek "Çetinler Ölmez" sloganıyla gömüldü.

De.sa.7.sü.3'de

BELEDİYENİN GÖSTERMELİK EKİPLERİ, DEVALÜASYONUN KAÇINILMAZ SONUCU OLAN FİYAT ARTIŞLARINI ENGELLEYEMEZ

Devalüasyonun kaçınılmaz sonucu olarak zamlar birbirini izliyor. Komprador burjuvazinin örgütü, sanayici ve işadamları derneği TÜSİAD fiyat artışlarının bir ay içinde % 30 olabileceğini açıkladı.. Diğer yandan ise otomobile, traktöre %30, boyaya %20, ilaca %30 zammı ilan eden gene aynı kompradorlardır. Emperyalizme bağımlı komprador kapitalizm için zamlar, buhranı emekçi halka bindirmenin en yaygın aracıdır.

CHP hükümeti ve özellikle CHP'li belediyeler ise sözde vurgunculuğa, karaborsacılığa karşı savaş açtıkları aldatmacasına başvuruyorlar. Oysa devalüasyon çoktandır biliniyordu ve demir, çimentodan altına kadar spekülasyon iki aydır en yüksek noktaya çıkmıştı. Gene devalüasyonun kaçınılmaz sonucu olarak CHP hükümeti demire, çeliğe, plastik hammaddesine zam yaptı. Kamu iktisadi kuruluşlarının ürettiği malların fiyatının artırılması devalüasyonla bütünleşen ve emperyalist tekellerin önerileri içinde yer alan bir "tedbir"dir. CHP reformistleri, hem demire, çeliğe, plastiğe zam yapıyorlar, hem de aşırı fiyat artışlarına karşı sözde mücadele ediyormuş gibi görünmek için "ekipler" kuruyorlar. Faşizmin üstünü örten reformist pembe hayallerin tülü halkın gözünü boyayamaz. Daha devalüasyon radyodan ilan edilir edilmez gıda maddelerinden kumaşa kadar her şeyin fiyatı arttı, bazı maddeler daha pahalıya satılmak üzere piyasadan çekildi. CHP'li

De.sa.7.sü.7'de

PARTİ BAYRAĞI'nın toplatılmasını protesto ediyoruz

PARTİ BAYRAĞI'nın 1. sayısının yayınlanmasından hemen sonra egemen sınıflar harekete geçtiler ve İstanbul'da verilen bir kararla PARTİ BAYRAĞI bayilerden toplanmaya başladı.

PARTİ BAYRAĞI'nın toplattırılması için verilen ve uygulanmaya başlanan bu karar tamamen anti-demokratiktir; ve bugün fiilen kullanılan belli hakları ortadan kaldırmaya yöneliktir.

HALKIN KURTULUŞU, PARTİ BAYRAĞI'nın toplattırılması için verilen bu kararı şiddetle protesto etmektedir.

Hiç bir güç ve hiç bir karar PARTİ BAYRAĞI'nın devrimcilerin eline ulaşmasını ve O'nun ortaya koyduğu proletaryanın devrimci platformunun emekçi halk kitleleri arasında maddi bir güce dönüşmesini engelleyemeyecektir.

Amerikan emperyalistleri Nötron bombasını üretmeye hazırlanıyorlar

İngiltere Başbakanı Callaghan (Kalagan) 21 Şubat'ta İngiliz Parlamentosunda yaptığı bir konuşmada İngiltere'nin, Amerika'nın Avrupa'da Nötron Bombası bulundurmasından yana olduğunu üstü kapalı bir biçimde belirtmiştir.

Aynı gün Batı Almanya Parlamentosunda Hıristiyan Demokrat muhalefet Nötron Bombasının Alman topraklarında bulundurulmasını gerekli gördüğünü belirtti. 23 Şubat'ta ise Almanya'da iktidarda olan Sosyal Demokrat Parti, Batı Almanya'nın "meseleyi diğer NATO ülkeleriyle tartışmaya" hazır olduğunu resmen açıklıyordu.

Alman emperyalistleri ve İngiliz emperyalistleri Nötron Bombasına evet diyorlardı.

Alman ve İngiliz emperyalistlerinin de desteğini alan Amerikan emperyalistleri, korkunç özellikleri artık milyonlarca emekçi tarafından bilinen bu silahı üretmek için hazırlıklara başlamış bulunmaktadırlar.

TAKTİK, DİPLOMATİK ENGELLER

Helsinki Barış Konferansının gözden geçirildiği Belgrad Kongresi sürerken Amerika'nın Nötron Bombasını yeniden ön plana çıkarması bir "akılsızlık" olurdu. Önümüzdeki Mayıs ayında da benzer bir diplomatik engel mevcuttur.

Mayıs ayında Birleşmiş Milletler'de silahsızlanma üzerine özel bir toplantı yapılacaktır. Amerika bu toplantıyı da sessizce atlatmak niyetinde gözüküyor.

AMERİKA DAHA NE KADAR BEKLER?

Carter'in yukarıda sözü edilen toplantıdan önce Nötron Bombasının üretimine geçilmesi için bir girişimde bulunması güçtür.

Buna karşılık dünya kapitalist sisteminin başlıca çelişmelerinden birini oluşturan emperyalistler arası çatışmaların, derinleşerek, yeni bir paylaşım savaşının objektif ortamının hızla ortaya çıkması, bu bombanın bir an önce üretilmesini dayatmaktadır.

Bazı burjuva yazarlara göre, Carter, bu ikilemi bir yandan bombanın üretilmesi için direktif verirken, öte yandan, Sovyetler Birliği'ni yeni bir "silahsızlanma" çağrısıyla karşı karşıya bırakarak atlatacaktır.

Görülen odur ki, Amerika Nötron Bombasını çok yakında emperyalistlerin cephaneliğine (hem de bol bol) katacaktır.

YA DEVRİM SAVAŞI ÖNLER YA SAVAŞ DEVRİME YOL AÇAR

Yeni bir dünya savaşı tehlikesi büyüyor

Bilindiği gibi dünyamızda toplantılar, kongreler, zirveler vs. oldukça boldur; fakat derinleşen bunalım emperyalistler arası çatışmaların şiddetlenmesi bu demagojik "silahsızlanma", "barış" vs. toplantılarını bile artık burjuvazinin kaldıramadığı bir yük haline sokmaktadır.

Bundan çok önce tespit ettiğimiz bir durum artık açık açık görülebilir bir olgu olmuştur. Emperyalistler kendi aralarındaki çıkar ve paylaşım mücadelelerinin şiddetlenmesine uygun olarak, bu mücadeleyi sonuçlandırmanın (emperyalist sistem içinde) tek aracı olan yeni bir paylaşım savaşına yönelmekte; bu sırada da yakın geçmişin "barışçı" pasifist propagandasının yerini açıktan açığa militarist propaganda almaktadır. "Helsinki Ruhu" ne ruhundan da süratli buharlaşmıştır.

Emperyalistler bütün dünyayı kana bulayacak bir kıyamet için harıl harıl hazırlanıyorlar.

Dünya tarihi bu kadar çok ve etkili katliam aracının ve onlara uygun ordularla savaş tekniklerinin geliştirildiği bir başka dönem yaşamadı. Çelik ve elektronik, uzay araçları saatte 60 mil sürat yapabilen ve topları elektronik beyinle hareket eden tanklar, ses hızını 3 kat aşabilen uçaklar, birkaç bin mil ötedeki hedefe ancak 3-5 metre şaşmayla ulaşan füzeler, ve milyonlarca insanı bir saniyeden az sürede kül edecek nükleer silahlar, peşpeşe piyasaya çıkıyorlar.

Emperyalistler bir kıyamet savaşına hazırlanıyorlar. Onlar dünyayı kendi aralarında paylaşmak ve bu kavgadan kârlı çıkmak için yeni bir savaş tezgahlıyorlar.

Ne var ki, hızla çöküşe doğru giden emperyalizm için, bu savaşlar, sadece "dünyanın yeniden paylaşılması" ile sonuçlanmamaktadır.

SAVAŞ DEVRİME YOL AÇAR...

Emperyalist savaşlar, emperyalizmin çöküş sürecinin birer unsuru ve onu daha da derinleştiren birer etkendirler.

Çünkü bu savaşlar, aslında çağımızın temel çelişmesinin giderek daha da keskinleşmesinin bir sonucu olarak ortaya çıkmakta ve ortaya çıktıktan sonra yine çağımızın temel çelişmesini daha da derinleştirici bir rol oynamaktadırlar.

Bu yüzden emperyalizmin paylaşım savaşlarıyla dünya proleter sosyalist devriminin ilerlemesi arasında dolaylı, fakat kesinlikle tesadüfi olmayan bir ilişki vardır. "Birinci Dünya Savaşını 200 milyonluk Sovyetler Birliği'nin doğuşu izledi. İkinci Dünya Savaşını 900 milyonluk bir sosyalist kampın doğuşu izledi. Emperyalistler üçüncü bir dünya savaşı çıkarmakta israr ederlerse, kesinlikle söylenebilir ki, bunun sonucunda daha yüz milyonlarca insan sosyalizm tarafına geçecek, emperyalizme dünyada barınacak çok az yer kalacak ve muhtemelen emperyalist sistem bütünüyle çökecektir" diyen Mao Zedung emperyalist paylaşım savaşlarıyla dünya devrimi arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktaydı. "Emperyalist paylaşım savaşı devrime yol açar" genellemesinin ardındaki temel gerçek budur.

SAVAŞ TEHDİDİNE KARŞI MÜCADELE: DEVRİM SAVAŞI ÖNLER

Emperyalist paylaşım savaşları, milyonlarca emekçiye ölüm, kan ve zulmü binlerce kere daha da yoğun olarak veren bu kanlı "kâr artırma" çabaları emperyalizm, kapitalist-revizyonist dünya sistemi varoldukça sürecektir.

Emperyalizmin kesin olarak ortadan kaldırılması, kapitalizmin bir sistem olarak ortadan kaldırılması, emperyalist paylaşım savaşlarının ve tüm savaşların yok edilmesi için biricik koşuldur.

Savaş tehlikesine karşı mücadelenin en temel koşulu da işte bu gerçeği sürekli olarak göz önünde tutmaktır. Dünya devrimi savaşların, tüm savaşların mezarı olacaktır.

Bu nedenle biz savaştan korkmuyoruz.

Ya devrim savaşı önleyecek ya da savaş devrime yol açacak. Böylece eninde sonunda proletarya ve tüm ezilenlerin kurtuluşu mutlaka gerçekleşecektir.

BÜTÜN NÜKLEER SİLAHLAR VE NÖTRON BOMBASI İMHA EDİLSİN

Halkın Kurtuluşu tüm nükleer cephanelerin imha edilmesini ve bu silahların üretiminin durdurulmasını savunmaktadır.

Bu, dünya proletaryasının ve tüm emekçi yığınların talebidir.

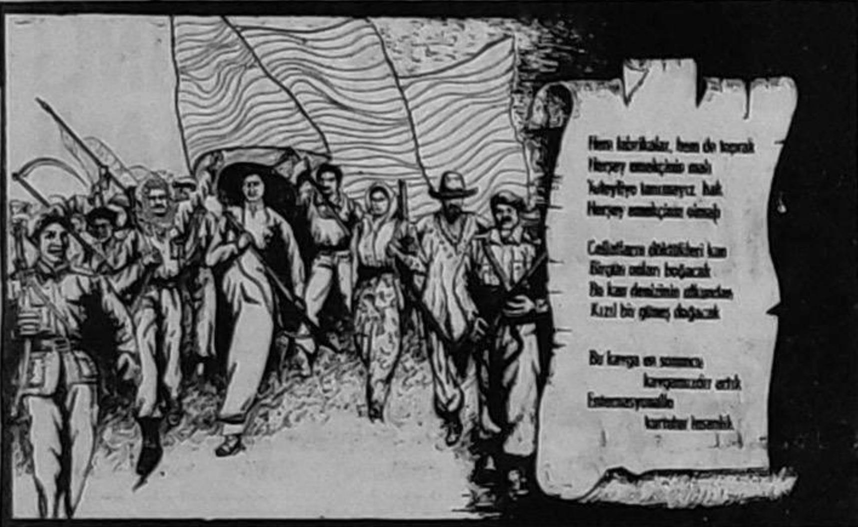
Milyonlarca emekçiyi emperyalistlerin aşağılık kâr hırsları uğruna bir anda kömür ve kül yığını olarak bırakacak, milyonlarca insanı önce delirtip, sonra da yavaş yavaş öldürecek olan nükleer silahların imha edilmesi için mücadele etmek, dünya proleter sosyalist devrimini zafere ulaştırmak için yola çıkmış olan proleter devrimcilerin ve bugün dünya proletarya devrimi saflarında yer alan tüm devrimci güçlerin birinci derecede önemli bir görevidir.

NÖTRON BOMBASI İMHA EDİLSİN!

Nükleer silahların en korkuncu ve en canicesi olan Nötron Bombasının küstahça ortaya çıkarılışı

De.sa.7.sü.1'de

1 Mayıs, İşçi Sınıfının, Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü

1 Mayıs 1978'i bütün ülke çapında coşkun bir şekilde kutlamak için hazırlanalım

1 Mayıs yaklaşıyor.

1 Mayıs işçi sınıfının "Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü"dür.

1 Mayıs, 1890'dan bu yana, bütün dünyada işçilerin ekonomik, demokratik, siyasi hak ve talepleri doğrultusunda grevler ve gösteriler düzenleyerek kutladıkları, bütün ülkelerin işçilerinin enternasyonalist dayanışmalarını güçlendirdikleri bir gün olmuştur.

1880'lerde Amerikan işçi sınıfının işgününün 8 saate indirilmesi ve ücretlerin yükseltilmesi için ülke çapında mücadeleyi yoğunlaştırdığı ve bu mücadelenin Avrupa ülkelerine de yayılıp güçlendiği günlerde, dünya işçi sınıfının o dönemdeki örgütü II. Enternasyonal'in kuruluş hazırlıklarını yapan Paris Kongresi toplandı. Kongre 8 saatlik işgününü, dünya işçilerinin asgari hedeflerinden biri olarak tespit etti.

II. Enternasyonal'in 1890'da yapılan Kongresinde alınan bu kararla, o tarihten itibaren her 1 Mayıs günü, bütün dünya işçileri için "Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü", İşçi Bayramı olarak kabul edildi.

1890'dan bu yana geçen 88 yıl boyunca bütün ülkelerin işçileri her 1 Mayıs'ta mücadele bayrağını daha da yükseltmiş, birliğini ve enternasyonal dayanışmasını sürekli güçlendirerek yeni ve ileri mevziler kazanmıştır. Bu süre içinde, birçok ülkede proletarya diktatörlükleri kurulurken, işçi sınıfı bütün dünyada emperyalistlerin ve egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarlarını devirmek için yoğun bir mücadele yürütmüştür. Dünya işçi sınıfının, emekçi halkların ve ezilen ulusların mücadelesi, her geçen gün yeni boyutlar kazanmaktadır.

Bütün dünyada olduğu gibi, ülkemizde de işçi sınıfı her 1 Mayıs'ı toplantı ve gösterilerle kutlamış, her 1 Mayıs'ta birlik ve mücadele yolunda yeni adımlar atmıştır. 1908 yılının 1 Mayıs'ında Üsküp işçilerinin düzenledikleri toplantı, Türkiye işçi sınıfının bilinen ilk 1 Mayıs kutlamasıdır. Daha sonra, 1911'de Selanik'te, 1912 yılında Selanik ve İstanbul'da işçiler 1 Mayıs'ı gösteri ve toplantılarla kutladılar. 1921 1 Mayıs'ında İstanbul işçileri güçlü gösteriler düzenlediler. Daha sonra, Türkiye işçi sınıfı, 1921, 1922, 1923 yıllarında 1 Mayıs'ı başta İstanbul olmak üzere birçok ilde toplantı ve gösterilerle kutladı. 1928 yılından sonraki yıllarda ise, egemen sınıfların yoğun baskıları altında, 1 Mayıslar güçlü ve toplu gösterilerle kutlanamadı. Ancak egemen sınıflar, hiç bir zaman işçi sınıfına 1 Mayıs'ın anlamını unutturamadılar.

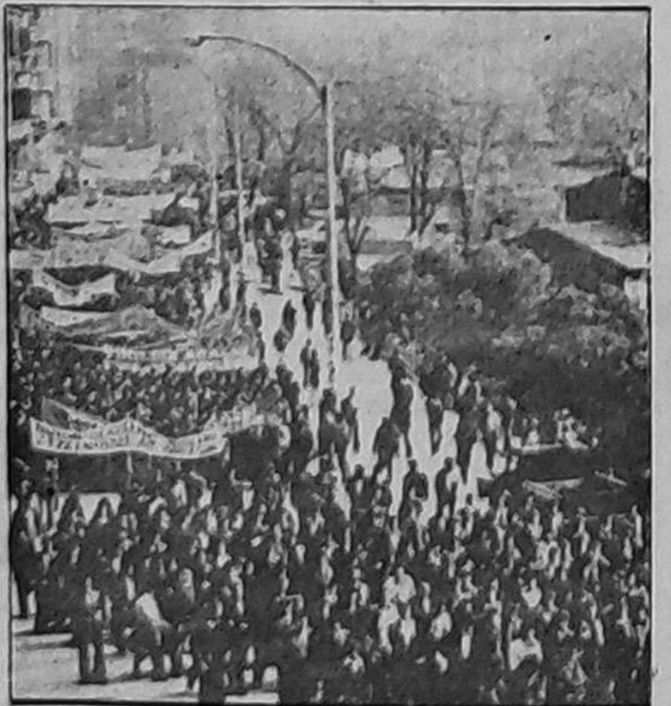
Uzun bir sessizlik döneminden sonra, 1976 ve 1977 1 Mayıslarında yüzbinlerce işçi İstanbul sokaklarını inleterek Taksim Alanında toplandılar. 1977'de 1 Mayıs birçok il ve ilçede toplantı ve gösterilerle kutlandı. Devrimciler ülke çapında bildiriler dağıtıp, afişler ve duvar gazeteleri astılar.

İşçi sınıfının yükselen mücadele ve gelişen bilinci, 1 Mayıs'ın devrimci geleneğine ve mücadeleci özüne sahip çıkma kararlılığı, işçi sınıfına 1 Mayıs'ı unutturmak için çaba harcayan revizyonistleri, reformistleri telaşa düşürdü. DİSK yönetimini gaspetmiş olan revizyonistler, işçi sınıfının mücadelesini kendi emelleri doğrultusunda kanalize edebilmek ve işçi sınıfının 1 Mayıslardaki devrimci uyanışını engelleyebilmek için, 1 Mayıs'a "sahip çıkma" maskesi ile ortaya çıkmak zorunda kaldılar.

Proleter devrimciler 1 Mayıs 1977 öncesinde her yönlü yoğun bir kampanya yürüttüler. Revizyonistleri teşhir ederek işçi sınıfıyla bağlarını pekiştirmeye çalıştılar. Proleter devrimciler ve emekçi kitleler, İstanbul'daki 1 Mayıs kutlamalarına kendi pankartları ve sloganlarıyla katıldılar. Ülkenin birçok il ve ilçesinde 1 Mayıs proleter devrimcilerin önderliğinde coşkuyla kutlandı.

Ancak, 1 Mayıs 1977'de faşist diktatörlüğün sivil ve resmi cinayet mangaları, sosyal-faşistlerin hazırladığı provakasyon ortamından da yararlanarak Taksim Alanını kana boyadılar. 34 emekçiyi hunharca katledip, yüzlerce emekçiyi yaraladılar.

İsci sınıfı ve bütün halk provakasyonun ve katliamın arkasındaki kanlı suratları görmekte gecikmedi. Eli kanlı katiller gerçek suratlarını gizleyemediler. Proleter devrimcilerin, yurtsever ve demokratların yoğun bir teşhir faaliyeti ile eli kanlı katiller ve provakatörler karanlık köşelerinde barınamaz duruma geldiler.

1977'de proleter devrimciler ve işçi sınıfı, 1 Mayıs kutlamalarını sadece İstanbul'la sınırlı tutmamışlar, ülkenin birçok yerinde, Pazarcık'ta, Adana'da, Ankara'da, Antep'te vb. 1 Mayıs'ı coşkun bir şekilde kutlamışlardır. Proleter devrimciler 1978 1 Mayıs'ını da bütün ülke çapında kutlanması için işçi sınıfına ve emekçi halka önderlik edeceklerdir. DİSK'in düzenleyeceği 1 Mayıs kutlamalarında en geniş şekilde yer alacaklardır.

Bugün, 1 Mayıs 1978'in yaklaştığı şu günlerde, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, 1 Mayıs işçi sınıfının "Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü"nü daha görkemli bir şekilde kutlamak için hazırlanıyorlar. İşçi sınıfı ve emekçi halk faşistlerin ve sosyal-faşistlerin hazırlayabilecekleri her türden provakasyonu boşa çıkaracak, 1 Mayıs 1978'de mücadele bayrağını daha da yükseklere çekecek, birlik ve mücadele yolunda ileri ve önemli bir adım daha atacaktır.

Bugün işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri 1 Mayıs 1978'i görkemli bir şekilde kutlamaya hazırlanırken, aynı zamanda bir yandan emperyalizme, sosyal-emperyalizme, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı genel talepleri çerçevesinde mücadele bayrağını yükseltirken, bir yandan da özel olarak 1 Mayıs 1977'de Taksim Alanını kana bulayan eli kanlı katillerin cezalandırılmasını ve cinayet mangalarının dağıtılmasını, 1 Mayıs'ın "İşçi Bayramı" olarak yasallaşmasını, 1 Mayıs'ın bütün ülke çapında kutlanmasını ve bunun için hiç bir "yasaklama" getirilmemesini istemekte ve bunun için mücadele etmektedir.

1 MAYIS 1977'de TAKSİM ALANINI KANA BULAYAN KATİLLER CEZALANDIRILMALI VE BÜTÜN CİNAYET MANGALARI DAĞITILMALADIR

1 Mayıs 1977'de Taksim Alanını kana bulayarak 34 emekçiyi katleden, yüzlercesini yaralayan faşist diktatörlüğün kiralık katilleri bugün artık yüzlerini gizleyememektedir! Cinayet mangaları, MİT, Kontr-Gerilla ve MHP'nin üzerindeki perde kalkmış, bütün cinayet mangalarının ipliği pazara çıkmış, katiller suçüstü yakalanmıştır.

Fakat 1 Mayıs 1977'de Taksim Alanını kana bulayan, yüzlerce emekçinin ve halk evladının kanına giren eli kanlı katiller hâlâ işbaşındadırlar ve her yeni gün yeni katliamlar ve saldırılar tezgâhlamaktadırlar. Faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütleri MİT, Kontr-Gerilla ve MHP yeni katliam planları hazırlamakla meşguldür.

Fakat işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri, cinayet mangalarının ve eli kanlı katillerin bütün tertiplerini, sosyal-faşistlerin yeni provakasyon hazırlıklarını boşa çıkaracak, 1 Mayıs 1978'de kızıl bayrakları dalgalandırarak alanları dolduracak, birliğini pekiştirecek, mücadele gücünü bileyecektir.

İşçi sınıfı ve bütün halk, 1 Mayıs 1978'in yaklaştığı bu günlerde, 1 Mayıs 1977'de Taksim Alanına bombalarla, makinalı tüfeklerle ve panzerlerle saldırarak onlarca emekçiyi katleden, yüzlercesini yaralayan katillerin cezalandırılmasını, MİT, Kontr-Gerilla, MHP vb. gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının dağıtılmasını istemektedir.

İşçi sınıfı ve bütün halk, 1 Mayıs'ın yaklaştığı bu günlerde, 1 Mayıs 1977'de Taksim Alanına bombalarla, makinalı tüfeklerle ve panzerlerle saldırarak onlarca emekçiyi katleden, yüzlercesini yaralayan katillerin cezalandırılması; MİT, Kontr-Gerilla, MHP vb. gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının dağıtılmasını istemektedir.

CHP yöneticileri geçmişe ne kadar sünger çekmeye çalışırsa çalışsınlar, işkenceci katillerin suratlarını gizlemelerine ne kadar "yardım" etmeye çalışırlarsa çalışsınlar, emekçi halkın mücadele azmi bunu başarabilecek güçte ve olgunluktadır.

1 MAYIS "İŞÇİ BAYRAMI" OLARAK YASALLAŞMALIDIR

1 Mayıs, işçi sınıfının "Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" bütün dünyada "İşçi Bayramı" olarak kutlanmaktadır. İşçi sınıfının yoğun ve sürekli mücadelesi sonucunda, dünyanın birçok ülkesinde 1 Mayıs "İşçi Bayramı" olarak yasallaşmıştır. İşçi sınıfı, bu hakkını, burjuvaziye karşı verdiği dişe diş bir mücadele ile söke söke almıştır.

Ülkemizde de işçi sınıfı, 1 Mayısları uzun bir süreden beri kutlamaktadır. Faşist terörün en yoğun olduğu dönemlerde dahi, komprador burjuvazi ve toprak ağaları, 1 Mayısların kutlanmasını hiç bir şekilde engelleyememişlerdir. Türkiye işçi sınıfı 1928'den sonraki dönemde de 1 Mayıs'ı şu veya bu şekilde kutlamış, en devrimci sınıf olduğunu dosta düşmana göstermiştir. Bugün artık işçi sınıfı ve emekçi halk, her 1 Mayıs'ın fabrikalarda, atelyelerde, tarlalarda ve meydanlarda coşkun bir şekilde fiilen kutlamaktadır. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının her 1 Mayıs'ı, işçi sınıfı için baskı ve zulüm günü olarak ilan etmelerine, böyle bir günü "İşçi Bayramı" olarak yasallaştırmamak için direnmelerine rağmen, işçi sınıfı ve emekçi halk 1 Mayıs'ı fiilen "İşçi Bayramı" olarak kutlamaktadır.

Bugün işçi sınıfının ve emekçi halkın talebi, 1 Mayıs'ın "İşçi Bayramı" olarak yasallaşmasıdır. İşçi sınıfı ve emekçi halk bu hakkını da söke söke alacak, bugüne kadar fiilen kutladığı 1 Mayısları bundan böyle hem fiilen, hem de yasal olarak bütün ülke çapında coşkun ve görkemli bir şekilde kutlayacaktır.

1 MAYIS BÜTÜN ÜLKE ÇAPINDA KUTLANMALIDIR

İşçi sınıfının ve emekçi halkın yoğun mücadelesi ve işçi sınıfının 1 Mayıs'ın devrimci geleneğine ve özüne sahip çıkması sonucunda, o dönemde DİSK'in başına çöreklenmiş revizyonistler, işçi sınıfının mücadelesini engelleyebilmek ve kendi çizdikleri kanallara akıtabilmek amacıyla 1 Mayıs'a sahip çıkmışlardır. İşçi sınıfı 1976 ve 1977 1 Mayıslarında İstanbul'da gösteriler düzenlemiştir. Fakat o dönemlerde DİSK'in başında bulunan revizyonistler, 1 Mayıs'ın bütün ülke çapında kutlanmasını engellemeye çalışmışlardır. Bunun için de çeşitli sendika yasakları koymuşlardır.

Fakat 1977 1 Mayısında proleter devrimciler ve işçi sınıfı 1 Mayıs kutlamalarını sadece İstanbul'la sınırlı tutmaya çalışan revizyonist çemberi kırmışlar ve ülkenin birçok yerinde; Pazarcık'ta, Ankara'da, Antep'te, Adana'da vb. 1 Mayıs'ı görkemli ve coşkun bir şekilde kutlamışlardır.

İşçi sınıfı ve emekçi halk, 1 Mayıs 1978'i sadece İstanbul'da değil, İstanbul başta olmak üzere bütün Türkiye çapında kutlayacaktır.

DİSK'e üye bütün işçilerin talebi de budur.

İşçi sınıfı ve emekçi halk, "disiplin" adı altında hiç bir "sendikal yasaklama"ya gidilmemesini, 1 Mayıs'ın bütün ülke çapında kutlanmasını istemektedir.

X X X

Proleter devrimciler 1 Mayıs "İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü"nün bütün ülke çapında coşkun bir şekilde kutlanması için işçi sınıfına ve emekçi halka önderlik edeceklerdir. DİSK'in düzenleyeceği 1 Mayıs kutlamalarında en geniş şekilde yer alacaklardır.

1 Mayıs 1978'i bütün yurt çapında fabrikalarda, atelyelerde tarlalarda ve meydanlarda coşkun bir şekilde kutlamak için şimdiden hazırlanalım.

1 Mayıs 1978 için yürüttüğümüz çalışmayı kampanyaya dönüştürelim.

SON DEVALÜASYON KARARI, GENİŞ MEMUR VE ÖĞRETMEN KİTLELERİ ARASINDAKİ YOKSULLUĞU YAYGINLAŞTIRACAKTIR

CHP hükümeti işbaşına geldiğinden bu yana bir dizi yeni "ekonomik tedbir" aldı, ve yeni "tedbirler" almaya hazırlanıyor. Şüphesiz ki bu "tedbirlerin başında, Türk Lirasının değerinin ortalama % 32,5 oranında düşürülmesidir. Gazetemizin geçen sayısında geniş bir şekilde ortaya koyduğumuz gibi, tek başına devalüasyon kararı dahi, ülkemizin emperyalizme bağımlılığını pekiştirecek, bütün tüketim maddeleri için yeni ve seri zamların birbirini izlemesini beraberinde getirecek ve bütün emekçilerin gerçek gelirlerini ve satınalma güçlerini düşürecektir.

EMPERYALİSTLERİN VE EGEMEN SINIFLARIN CHP ELİYLE UYGULAMAYA SOKTUKLARI "TEDBİRLER", İŞÇİLERİN, YOKSUL VE ORTA KÖYLÜLERİN, GENİŞ MEMUR VE ÖĞRETMEN KİTLELERİNİN ÜZERİNDEKİ EKONOMİK YÜKÜ DAHA BÜYÜK BİR ORANDA ARTIRACAKTIR.

●

MEMUR VE ÖĞRETMENLERİN YAŞAM DÜZEYİNİN SÜREKLİ DÜŞTÜĞÜ VE GERÇEK GELİRLERİNİN AZALDIĞI BUGÜNKÜ KOŞULLARDA, GENİŞ MEMUR VE ÖĞRETMEN KİTLELERİ ÖRGÜTLÜ BİR ŞEKİLDE GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI MÜCADELESİNE DAHA BÜYÜK BİR ORANDA SARILMALIDIRLAR.

Emperyalistler ve egemen sınıflar, bu yolla buhranın ekonomik yükünü daha büyük bir oranda işçilerin, köylülerin memur ve öğretmenlerin sırtına bindirmeye çalışıyorlar.

Emperyalistlerin ve egemen sınıfların CHP hükümeti eliyle uygulamaya soktukları yeni "ekonomik tedbirler" bütün emekçileri olduğu gibi, geniş memur ve öğretmen kitlelerini de açlığa ve sefalete itecektir, memur ve öğretmen kitleleri arasındaki yoksulluğu ve ekonomik çöküntüyü yaygınlaştıracaktır.

Son alınan devalüasyon kararıyla bütün tüketim maddelerinin fiyatları kaçınılmaz olarak yükselecektir. Bugünden birçok maddelere yeni zamlar yapılmıştır. Ve yeni zam kararları kapıda beklemektedir. Tüketim maddelerinin fiyatlarının yükselmesinden, yaşam pahalılığından en fazla etkilenecek kesimlerden biri de memurlar ve öğretmenlerdir. Zaten yaşam düzeyi son derece düşük olan geniş memur ve öğretmen kitleleri bugün kademe kademe uygulanmaya konan zamlarla daha büyük bir oranda açlığa ve sefalete itileceklerdir.

Bunun yanı sıra, hükümet Maliye Bakanının açıklamalarından da anlaşılacağı üzere, asgari geçim indiriminin asgari ücret düzeyine yükseltilmesi yoluna gitmemektedir. Böylece hükümetin izlediği bugünkü ekonomik politikayla, memur ve öğretmen maaşları miktar olarak bugünkü düzeyde kalmaktadır.

Üstelik emperyalistlerin ve egemen sınıfların CHP hükümeti eliyle uygulamaya sokmayı düşündükleri yeni "ekonomik tedbirler" memurların ve öğretmenlerin içinde bulundukları açlığı ve sefaleti daha da yaygınlaştıracaktır.

Geniş memur ve öğretmen kitlelerinin bugün yeni bir sefaletin kucağına daha büyük bir oranda itilmelerine karşın, hükümetin ekonomik politikası onların gerçek gelirini ve gelir düzeyini yükseltmemekte, tersine daha da düşürmektedir. Herşeyden önce, önümüzdeki dönemde dolaylı vergilerde ortaya çıkacak olan oransal ve gerçek artışlar, gene memur ve öğretmen kitlelerinin sırtına yeni yükler bindirecek, onların cebine giren parayı bir miktar daha küçültecektir. Son devalüasyon kararıyla da memur ve öğretmenlerin gerçek geliri düşmüş, satınalma güçleri zayıflamıştır. Bu durumda, 1978 bütçesinde göstermelik olarak konan memur maaş katsayısındaki artış fiili olarak 14'ten 10'a düşmüştür. Bu, bir memur ailesinin gerçek gelirinin yaklaşık 1/3 oranda düşmesi, pazardan alacağı tüketim maddeleri miktarının aynı oranda azalması demektir.

Kısacası, emperyalistlerin ve egemen sınıfların CHP eliyle uygulamaya soktukları "tedbirler" işçilerin, yoksul ve orta köylülerin yanı sıra geniş memur ve öğretmen kitlelerinin üzerindeki ekonomik yükü daha büyük bir oranda artıracaktır.

Memur ve öğretmenlerin yaşam düzeyinin sürekli düştüğü ve gerçek gelirlerinin azaldığı bugünkü koşullarda, Yurtsever, Devrimci Öğretmenlerin çağrısında da belirtildiği gibi, geniş memur ve öğretmen kitleleri örgütlü bir şekilde grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesine daha büyük bir oranda sarılmalıdırlar.

Geniş memur ve öğretmen kitlelerinin diğer bütün taleplerinin yanısıra bugün uğruna mücadele ettikleri talepler

BÜTÜN ÇALIŞANLARA GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI

* İŞÇİ-MEMUR AYRIMINA SON, BÜTÜN ÇALIŞANLARA GENEL VE SİYASİ GREV HAKKI
* MEMURLARA VE ÖĞRETMENLERE UYGULANAN KATSAYI SİSTEMİNİN KALDIRILMASI, GÖSTERGE TABLOSUNUN YENİ BAŞTAN DÜZENLENMESİ, EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET ÖDENMESİ, MEMURLARIN VE TÜM ÇALIŞANLARIN VERGİ DIŞI TUTULMASI
  DEVALÜASYON VE ZAMLARIN OLUMSUZ ETKİLERİNE KARŞI ÖĞRETMENLERE NET 2500 TL, EĞİTİM ÖDENEĞİ VERİLMESİ
* BÜTÜN FAŞİST YÖNETİCİLERDEN HESAP SORULMASI, YÖNETİCİLERİN ÖĞRETMENLER VE MEMURLAR TARAFINDAN SEÇİLMESİ, DİSİPLİN KURULU VB. GİBİ KURULLARIN FESHEDİLMESİ, BUNLARIN ALDIĞI BÜTÜN KARARLARIN İPTAL EDİLMESİ;
* CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMASI, DEVLET DAİRELERİNDEKİ VE OKULLARDAKİ BÜTÜN SİVİL FAŞİST SALDIRGANLARIN TEMİZLENMESİ
* MEYAK'IN KALDIRILMASI, BUGÜNE KADARKİ TÜM KESİNTİLERİN FAİZLERİYLE BİRLİKTE GERİ ÖDENMESİ
* SİCİLLERİN GİZLİLİKTEN ÇIKARILMASI, TEFTİŞ SİSTEMİNİN KALDIRILMASI; ADİL BİR TERFİ SİSTEMİNİN GETİRİLMESİ, TERFİ İŞLEMLERİNİN MEMURLAR VE ÖĞRETMENLER TARAFINDAN SEÇİLECEK BİR KURULCA GERÇEKLEŞTİRİLMESİ
* MEMURLAR VE ÖĞRETMENLER İÇİN KONUT SORUNUNUN ÇÖZÜMLENMESİ
* BAYAN MEMURLARA DOĞUM ÖNCESİ VE SONRASINDA İKİŞER AY ÜCRETLİ İZİN VERİLMESİ
* KREŞ VE ÇOCUK BAKIM YUVALARI KURULMASI
* MEMURLAR VE ÖĞRETMENLER İÇİN GETİRİLMİŞ OLAN "SİYASET YAPMA YASAĞI" İLE İLGİLİ YASA MADDELERİNİN İPTAL EDİLMESİ; BÜTÜN FAŞİST KARARNAMELERİN, YÖNETMELİK VE TÜZÜKLERİN KALDIRILMASI

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER:

"Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkımızı kağıt üzerinde ve perde arkasında pazarlıklarla değil, örgütlü militan mücadele ile söke söke alacağız

Bugün, ülkemizde yüzbinlerce öğretmen ve memurun sendikalarda örgütlenme hakkı yoktur. Bu hak uğruna mücadele halen en önemli talebimiz olarak gündemdedir.

Özellikle hayat pahalılığının alabildiğine yükseldiği, geçim sıkıntısının had safhaya ulaştığı, devalüasyonların birbirini izlediği tüm öğretmen ve memurların yoksulluktan bitkin bir duruma düştüğü günümüzde bu talep daha da önem kazanmaktadır.

Dünyamızda ve ülkemizde işçi sınıfı sendikal mücadele yolu ile zulüm ve sömürüye karşı bir kısım ekonomik hak ve mevziler kazanabiliyorlar. Oysa memur ve öğretmen yığınlarının böyle mücadeleler için gerekli olan örgütleri -sandıkları- yoktur; ve bu yüzden memur aylıkları faşist diktatörlük tarafından katsayı oyunlarıyla dolaysız olarak dondurulmaktadır. Katsayının 14'e çıkarılması aslında yüzbinleri uyutmak için bir oyundur. Çünkü son devalüasyon ile gerçek katsayı 10'a düşmüştür. Devalüasyon sonrası doğal sayılacak zamlar karşısında katsayı gerçek olarak ancak 6 ve 7 rakamları ile ifade edilebilecek bir duruma gelecektir.

Tüm öğretmen ve memur kitleleri bu zulüm ve sömürü karşısında iki büklüm olurken öğretmen ve memur örgütleri neler yapıyorlar?

Öğretmen ve memur örgütlerinin başına çöreklenmiş olan sosyal-faşist ve reformistler ne yapıyorlar?

Kendisini dar gelirlilerin ve tüm halkın "Umut"u olarak lanse ettiren CHP ve Ecevit ne yapıyor?

Onlar; öğretmen ve memur kitlelerini uyutmak, üzerimizdeki zulüm ve sömürüyü meşrulaştırmak için gizli pazarlıklar peşindeler. CHP ve Ecevit bir enkaz edebiyatı yarattılar. Sözde kitleleri kurtarmak için şimdilik enkaz temizliyorlar. Eğer kaldırdıkları enkazın altında kalmazlarsa bizleri de "kurtaracaklar".

Örgütümüzün başına çöreklenen sosyal-faşistler kitleleri satma çabasındalar. Faşist diktatörlüğün brokratik mevzilerini ele geçirmek için öğretmen ve memur kitlesini basamak olarak kullanıyorlar. Sosyal-faşist TÖB DER yöneticileri perde arkasından reformist CHP ile "sendika" hakkı(!) pazarlığı yapıyorlar. Gerek reformist CHP hükümeti gerekse örgütümüzün başına çöreklenen sosyal-faşistler kitlelerin sendika taleplerine kulak tıkayamazlar. Ancak bu talebi kendi emellerine nasıl alét edebileceklerini hesaplıyorlar. Bu yüzden öğretmen ve memurların grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı talebini salt "sendika" talebine indirgeyerek buzun üzerinde pazarlık yapıyorlar.

Onların isteği derneklerin isminin değiştirilerek sendika haline getirilmesi ve bu suretle öğretmen ve memur yığınlarının gerçek mücadelesinin pasifize edilmesidir. Milli Eğitim Bakanının "memurlar siyaset yapamaz" feryatları bunun somut ifadesidir. Onlar biliyorlar ki grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı giderek genel grev ve siyasi grev talepleriyle birleşecektir. Tam da bu noktada sosyal-faşistlerle reformistler aynı cephede birleşiyorlar. Çünkü onlar biliyorlar ki genel grev ve siyasi grevler aynı zamanda revizyonist ve reformistleri de hedeflemek durumundadır.

Grev ve toplu sözleşme yetkisi olmayan sendikalar bizim talebimiz olamaz. Çünkü biz bu tip sendikaları TÖS deneyiyle yaşadık. Biz öğretmenler ve memurlar olarak şunu iyi biliyoruz ki perde arkasında pazarlıklarla elde edilecek "sendika" bize yeni bir şey getirmeyecektir, yine iyi biliyoruz ki grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı söke söke alınacak bir haktır.

O halde:

GTSS Hakkı alma mücadelemizi yükseltelim!

Bu mücadelemizi yozlaştırmak isteyen reformist ve revizyonist engelleri aşalım!

Sosyal-faşistlerin ve reformistlerin perde arkasındaki pazarlıklarını yırtıp çöplüğe atalım!

Bu uğurda mücadeleyi yükseltmek için çeşitli eylem biçimleri örgütleyelim.

Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı talebimizi tüm eylemlerde temel demokratik slogan haline getirelim, kitleleri bu slogan etrafında örgütleyerek mücadeleye kazanalım!

VE grevli toplu sözleşmeli sendika hakkımızı örgütlü militan mücadele ile söke söke alacağımızı unutmayalım!

Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı talebimizi tüm eylemlerde temel demokratik slogan haline getirelim, kitleleri bu slogan etrafında örgütleyerek mücadeleye kazanalım.

Gemi Mühendisleri Odasının seçimlerini yurtsever, devrimci mühendisler kazandı

Gemi Mühendisleri Odası Genel Kurulu 26 Şubat 1978 günü yapıldı. Kongre baştan sonuna kadar devrimcilerin hakimiyeti altında geçti. Seçimler sonucunda Yurtsever Devrimci Mühendisler her türden revizyonist engeli aşarak yeniden yönetime seçildiler.

Gerek kongre öncesi çalışmalarda, gerekse kongre sırasında sosyal faşistlerin halk düşmanı yüzleri açığa çıktı. Sosyal-faşistler ise GEMİ İNŞA SANAYİCİLERİ BİRLİĞİYLE işbirliği yaparak her türden burjuva ayak oyunlarına baş vurdular. Özel Tersane patronlarının örgütü olan GEMİİNŞA SANAYİCİLERİ BİRLİĞİNİN başkanı olan Celal Çiçek'i kendi listelerine aldılar (Türk Loydu Vakfı Genel Kurul delegesi olarak). Sosyal-faşistlerin yönetim kuruluna getirdikleri içi boş, kof eleştiriler mahkum edildi.

Genel kurulu bir konuşma ile açan Başkan Taşkın Çilli emperyalist sömürüyü teşhir ederek, oda çalışmalarının bir değerlendirmesini yaptı. Daha sonra söz alan Sekreter üye Tansel Timur arkadaş emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürüyü teşhir etti. Sekreter arkadaş Tansel Timur yaptığı konuşmada özetle şöyle dedi: "Yıllardır ülkemiz ABD, AET ve diğer emperyalistlerin sömürüsü altındadır. Artık Rus sosyal-emperyalizmi de ülkemizde giderek yayılmakta, madenlerimiz başta olmak üzere ulusal kaynaklarımıza ve gemi sanayimizede el atmaktadır."

10 Mayıs 1977 tarihli resmi gazeteden alıntılar yapan Tansel Timur, Rus sosyal-emperyalistlerinin İskenderun Demirçelik tesislerine malzeme taşıma işini kendi gemileriyle yapmayı şart koştuklarını, bu durumun gemi sanayimiz üzerinde açık bir baskı olduğunu belirtti. Arkadaşımız sözlerine devamla şöyle dedi: "Yurtsever, Devrimci Mühendisler geçmişte diğer emperyalistlerin kredi verme koşuluna bağlı olarak dayattıkları 'kendi gemileriyle taşıma' ya nasıl karşı çıktılarsa, 1975'te AET emperyalistlerinin yararına olan NOVERMARİNE tipi lüks teknelerin satın alınmasına karşı nasıl mücadele ettilerse, bugün de Rus kredileriyle tezgahlanmak istenen ve halkımızın çıkarlarıyla aynı ölçüde çelişen niteliklere sahip COMETA tipi lüsk teknelere karşı da aynı ölçüde mücadelede kararlıdırlar" ve sözlerini "yurtsever devrimci, demokrat gemi mühendislerinin devrimci geleneğinin süreceğini, hiç bir revizyonist ve oportünistin bunu engelleyemeyeceğini" söyleyerek bitirdi.

Emekli Sandığı çalışanlarının örgütlü mücadelesi faşist, sosyal-faşist engelleri yıkarak güçlenecektir

Biz Emekli Sandığı çalışanlarının, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını alma yolundaki örgütlü mücadelesi yükselmekte ve yeni boyutlar kazanmaktadır.

Emekli Sandığı çalışanlarının birim örgütü olan EM-PERSON önderliğindeki mücadele sosyal-faşist TÜM-DER (Ankara Şubesi) yöneticilerini tedirgin etmekte ve yükselen mücadeleyi baltalamak için her türlü gerici yollara başvurarak karşı devrimci yüzlerini kitlelerin önüne sermektedirler.

Geçen hafta içinde TÜM DER'li sosyal-faşistleri, Sandığımız önünde bülten dağıtan faşistlere karşı tutumlarıyla onlardan hiç bir farklarının olmadığını ve onlarla her zaman uzlaşabildiklerini ortaya koymuşlardır.

Sandığımızdaki memurların ekonomik- demokratik haklarını almak ve birliği sağlamak yolunda gelişen devrimci mücadele, faşistlerin saldırganlığını artırmıştır. Faşistler bu saldırılarını Sandık içinde yapamadıkları için, dışarıdan 70-80 kadar faşist getirerek bunları "Bülten" dağıtmak bahanesiyle mesaiden çıkan memurlara muşta, zincir demir çubuklarla saldırtmışlar 2 arkadaşımız çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır. Bu saldırıda TÜM-DER temsilcilerinin tavrı ise şöyle olmuştur: Sosyal-faşist temsilciler dışarıdaki durumu öğrenince, Sandıktaki tüm devrimci, yurtsever memurlarla ilişki kurmak yerine, Sandık içindeki faşistlerle ilişki kurarak, sözde bir olay çıkmaması için anlaşmaya çalışmışlar anlaşmayınca da gördükleri yurtsever, devrimci memurlara Sandık önünde toplanmaları gerektiğini söylemişlerdir. Sandık önünde toplanan bu memurlara da faşistler saldırmışlardır. Bu saldırı karşısında TÜM-DER'li sosyal faşistler direnmek yerine yurtsever, demokrat ve devrimci memurları faşistler elinde bırakarak kaçmışlardır.

Ertesi gün bu TÜM-DER'li sosyal-faşistler utanmadan faşist saldırıları kınayan bir bildiri dağıtmışlar ve yaralanan arkadaşlara sahip çıkmak istemişlerdir. Fakat onların bu karşı - devrimci yüzleri EM-PERSON'un dağıttığı bildiri ile bir kez daha teşhir edilmiştir. Sandığımız çalışanları bütün bu olaylar karşısında, kimin memurların mücadelesinin yanında olduğunu kimin karşı devrimin saflarında olduğunu görmüşlerdir.

Emekli Sandığı, çalışanlarının grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklarının alınması yolundaki örgütlü mücadelesi faşist, sosyal-faşist gericiliği yıkarak yükselecektir.

EMEKLİ SANDIĞINDAN
HALKIN KURTULUŞU
YOLUNDA BİR GRUP
DEVRİMCİ MEMUR

TÖB-DER Kars Şubesi seçimleri

TÖB-DER Kars Şubesinin Olağanüstü Kongresi 25 Şubat tarihinde yapıldı.

Seçimlerde Yurtsever, Devrimci öğretmenlerin karşısında sosyal-faşistler, CHP'nin gerici kanadı, Emeğin Birliği grubu ve diğer ara akımlar ittifak yaptılar.

Yurtsever Devrimci öğretmen grubundan 10 öğretmen arkadaş, yolların kapalı olmasından dolayı şehre inemediler ve Kongreye katılamadılar. Bu bakımdan da Yurtsever, Devrimci öğretmenler seçimleri 4 oy farkla kaybetti. Yurtsever, Devrimci Öğretmenlere karşı ittifak yapan gruplar toplam 84 oy alırken, Yurtsever, Devrimci Öğretmen grubu tek başına 80 oy aldı. Ve iki temsilcilikten birini kazandı.

Kongreye katılan üyeler, "örgüt içi demokrasiyi" çiğneyen TÖB-DER Genel Merkezini protesto ettiler. Ve bu konuda bir Kongre kararı alındı. TÖB-DER Genel Merkezine de gönderilen Kongre kararı şöyledir:

"TÖB-DER Genel Merkezine;

Genel Merkez yönetiminin yurtsever, devrimci ve demokrat öğretmenlerin yönetiminde bulunduğu 30'a yakın TÖB-DER Şubesinin feshini ve onlarca devrimci, yurtsever öğretmenin Onur Kurulu kararı ile ihracını anti-demokratik bir karar olarak protesto ediyor, ve bu kararın öğretmenlerin devrimci—demokratik mücadelesine indirilen bir darbe olarak görüyoruz. Bizler, Kars TÖB-DER Şubesinin 25 Şubat tarihli Olağanüstü Kongresine katılan üyeler çoğunluk kararıyla ve Divan Kurulu aracılığıyla bu anti-demokratik davranışı kınıyoruz."

YENİ HABER-İŞ SENDİKASI ADANA ŞUBE BAŞKANININ BASINA AÇIKLAMASI

«Gaziantep PTT Bölge Müdürlüğü'nde çalışan işçi ve memurlar üzerindeki saldırılara kayıtsız kalmayacağız»

Gaziantep PTT Bölge Başmüdürü ordudan emekli Hasan Kocaman ve PTT Bakım Merkezi Müdürü Emin Duru, PTT'yi faşist Ülkü Ocaklarının şubesi haline getirmişlerdir.

PTT'de çalışan emekçiler üzerinde yoğun baskı var. Demokrat ve yurtsever, işçi ve memurlara saldırılmakta, sürdürülmekle tehdit edilmektedirler. Başmüdür Hasan Kocaman, Bakım Merkez Müdürü Emin Duru ve Başmüdür Yardımcısı Nihat Türkan, işe alınmada Ülkü Ocakları kartı istemektedirler. PTT'ye yeni bina yapılmakta olduğundan MHP'lilere ait binalar yüksek ücretle kiralanmıştır.

Akraba ve yakınları PTT'ye aybaşında uğramak suretiyle maaş almaktadırlar. Nihat Türkan'ın 16 yaşındaki oğlu her aybaşında maaşını almaktadır. PTT Başmüdürlük servisleri için kiralanan bina Ülkü Ocakları, Ülkü-Bir ve Ülkü-Tek'le ortak kullanılmaktadır.

Servis kapılarına kadar faşistler tarafından sloganlarla doldurulmuştur. Sendikamız üyeleri işten atılmakla tehdit edilmekte ve faşistlerin örgütlediği Haber-İş'e geçmeleri için baskı yapılmaktadır.

Demokrat bir memur, Posta-Der'e üye olduğu için iki gün önce Bakım Müdürü faşist Emin Duru tarafından saldırıya uğramıştır. Bu durum Ulaştırma Bakanlığı ve PTT Genel Müdürlüğüne telgrafla Sendikamızca bildirilmiştir.

Sivaslı yurtsever devrimci memurlar ittifak çağrısına karşı çıktılar

Sivaslı Yurtsever Devrimci Memurlar, gazetemize gönderdikleri mektupta sosyal-faşistlerin, karşı devrimci ihanet tekkesine dönüştürmek amacıyla TÜM-DER Sıvas Şubesi olağanüstü kongereye götürdüklerini yazıyor ve yazılarını şöyle sürdürüyorlar. "Sosyal-faşistlerin bu bu tavırları karşısında Devrimci Yol'a ilkeli ittifak önerisinde bulunduk. İttifak koşullarımız; 1- Birkaç arkadaşımızın yönetime katılması 2- Örgüt içi demokrasinin sağlanması 3- Eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik 4- Farklı siyasetlerin yayın organlarının satılması, 5) Yapılan ittifakın bir bildiri ile kitleye açıklanmasıydı. Fakat ortayolcular, siyasetleri gereği bizden ilkesiz olarak kendilerini desteklememizi istediler. Biz Yurtsever Devrimci Memurlar olarak, bağımsız siyasetimizden ödün vermeksizin ayrı bir liste olarak çakacağımızı söyledik. Yönetimi almak için yeterli gücümüz yoktu. Fakat Yurtsever Devrimci Memurların önümüzdeki dönemdeki mücadelelerine yeni bir atılım kazandırmak ve yeni bir anlayışı egemen kılmak amacıyla ayrı liste oluşturduk. Seçimi daha önce de yönetimde olan ortayolcular aldılar."

Arkadaşlar, seçim öncesi çalışmalarının geniş eleştirisine yer verdikleri mektubu şöyle noktalıyorlar: "Biz Yurtsever Devrimci Memurlar olarak hatalarımızdan, zaaflarımızdan arınarak, doğru yanlarımızı en geniş memur kitlesiyle birleşip, ekonomik demokratik haklarımızı alma mücadelemizi Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesiyle birleştirme yolunda kararlılıkla yürüyeceğiz."

Pülümür'de TÖB-DER şube seçimlerini yurtsever devrimci öğretmen grubu kazandı

Şubemiz 5 Şubat mitinginden sonra Genel Merkez tarafından kapatılan 20 şubeden biriydi. Kapandıktan sonra geçici yönetim kurulu hiç bir faaliyet göstermediği 3 aylık bir dönem boyunca Şubeyi yönetti. Daha sonra kongre toplandı ve Yurtsever Öğretmen çoğunlukla gerici ilişkilere dayanarak yönetime geldi.

Bu sağ oportünistler yönetime geldikten sonra TÖB-DER Şubesini kapatıp, kahvelerde oturmaya başladılar. Üye olmak isteyen arkadaşlar Yönetim Kurulunu kahvelerde arıyorlar, fiş dilekçelerini oralarda veriyorlardı. 5 aylık dönem boyunca TÖB-DER'in kapısına kilit vuranlar, doğal olarak hiç bir faaliyette bulunmadılar, aidat bile toplayamaz duruma düştüler.

Bu durum geniş öğretmen kitlesinin tepkisini doğurdu. Biz Yurtsever Devrimci Öğretmenler üçte bir imza toplayarak olağanüstü kongreye gidilmesini sağladık. Kongre 15 Ocak tarihinde yapıldı. Yurtsever Devrimci Öğretmen'den başka Yurtsever Öğretmen de bir listeyle seçimlere katıldı. Kongrede konuşan Yurtsever Devrimci Öğretmen grubundan bir arkadaş, reformistlerin kuyruğuna takılan sınıf işbirlikçisi bu sağ oportünistleri sert bir biçimde eleştirdi.

Seçim sonucunda Yurtsever Devrimci Öğretmen kendi taraftarlarından 46, Yurtsever Anti-Faşist Öğretmen grubundan 3, Halkın Birliği'nden 9, Halkın Gücü'nden 4 oy alarak, toplam 62 oyla yönetime geçti.

PÜLÜMÜR'DEN
YURTSEVER, DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER

Erdemir'de sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının tertipleri boşa çıkacaktır

Karadeniz Ereğli'sinde ERDEMİR'de 11-12 Şubat tarihinde reformist sendika ağası Şükrü Özbayrak'ın düzenlediği şike grev sonucunda bu bölgede Maden-İş parçalandı. Maden-İş yönetimini gasbetmiş bulunan sosyal-faşist kliğe karşı Devrimci Maden-İş adı altında yeni bir sendikanın kurulması, işçilerin sendikal birliğini parçalamaya yönelik bir burjuva oyunudur.

SOSYAL-FAŞİSTLER, ŞÜKRÜ ÖZBAYRAK, DEVRİMCİ İŞÇİLERE KARŞI DÜŞMANLIKTA ORTAKTIR

Şimdi Şükrü Özbayrak reformist kliği, Kemal Türkler'in yolsuzluklarını sergileyerek etrafına daha çok işçi toplamaya çalışıyor. Ancak proleter devrimci işçiler, Kemal Türkler'in Sovyet sosyal-emperyalizminin çıkarlarını savunan bir sendika ağası olduğunu yıllardır Ereğli işçilerine anlatıyorlar. Oysa Maden-İş 9. Bölge eski yöneticişi Şükrü Özbayrak o sıralarda Kemal Türkler'in koltuğu altındaydı. Devrimci işçileri sendika lokaline sokmamaya çalışan o değil miydi? O günlerde reformist ve sosyal-faşist sendika ağaları elele vermişlerdi. Bugünkü kavga da iki sendika ağası kliğin çıkar çatışmasıdır.

REFORMİSTLER, GREVE GİTMEK İÇİN İŞÇİLERE DEĞİL, CHP YÖNETİCİLERİNE DANIŞTILAR

Reformist sendika ağasının 11 Şubat'daki grev ilanı umulmadık bir olay oldu, çünkü patronla görüşmeleri 10 aydır uzatıp duran bu CHP'li gerici kliktir. Onların ilan ettiği grev, sosyal-faşistlerle, CHP reformizmi arasında bütün sendikal hareket içinde keskinleşen çıkar çatışmasının bir parçasıdır. Reformist sendika ağaları da, tıpkı sosyal-faşistler gibi, niçin greve gidildiğini, patronla yapılan toplantılarda hangi hakların alındığını işçilere anlatmadılar. CHP milletvekili [illegible] Ereğli'ye geldi ve aynı gün grev ilan edildi. Akşam yapılan toplantıda CHP'li Belediye Başkanı reformculuğa övgüler dizdi. Şükrü Özbayrak da, faşist diktatörlüğün koltuk değneği olan CHP hükümetini umut olarak gösterdi. Hemen ertesi gün Şükrü Özbayrak Ankara'ya gitti, Çalışma Bakanı ile görüştü ve dönüşte Maden-İş'in merkezinden bağımsız olarak imzaladığı anlaşma ile şike grevi ansızın sona erdirdi.

REFORMİST SENDİKA AĞALARI MÜCADELEYİ ENGELLEMEK İÇİN İŞÇİLERİ FABRİKAYA YAKLAŞTIRMADILAR

İşçilerin, sosyal-faşist sendika ağalarına karşı mücadelesini emperyalizm ve faşizmle uzlaşan CHP'nin kuyruğuna takmaya çalışan reformist sendika ağaları, tıpkı sosyal-faşistler gibi, iki gün boyunca işçileri fabrikaya yanaştırmadılar. Grevin güvenliğini polisin sağladığını söyleyerek işçileri zorla evlerine döndürdüler. Sosyal-faşistler gibi reformistler de grevlerin işçi sınıfı için mücadele okulu olmaması için her yola başvuruyorlar. Reformist sendika ağası klik böylelikle devletin, hakim sınıfların elinde emekçi halkı ezmek için bir baskı aracı olduğunu Ereğli işçilerinden gizlemeye çalıştı. Ancak proleter devrimci işçiler, grev yerinden ayrılmadılar, sürekli gözcülük yaptılar. Nisan 77'de yapılan toplu sözleşme taslağı, devalüasyon, fiyat artışı, gerçek ücretlerde düşüş gibi nedenlerle yetersiz olduğu için grev bitmeden ek taslak için mücadelenin yükseltilmesini savundular.

REFORMİSTLER, İŞÇİLERİN TEMEL TALEPLERİNİ TOPLU SÖZLEŞME TASLAĞINDAN ÇIKARTTILAR

Ancak daha toplu sözleşme masasına oturmadan reformist sendika ağaları ek taslağın birçok noktasını çıkarttılar. Böylece onlar işçilerin belirlediği talepleri patrona gerek kalmadan kaldırıp at[illegible] sendika içi demokrasi ve tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini çiğnediler. Erdemir patronlarının isteği doğrultusunda kabul ettikleri toplu sözleşme ise, Maden-İş sosyal-faşist yönetiminin MESS patronlarıyla imzaladığı toplu sözleşme gibi bir teslimiyet belgesidir. Ek taslağın 4 önemli maddesi toplu sözleşmede yer almıyor. Bu maddeler şunlardır: 1) İşten çıkarılan işçiye 6 ay boyunca ücretinin %75'i ödenecek, 2) İş Kanunu'nun 17.madde gibi gerici maddeleri etkisiz kılınacak, 3) 1 Mayıs Türkiye işçi sınıfının birlik ve mücadele günü olarak kutlanacak, 4) Haftalık dinlenme süresi iki güne çıkarılacak. Bu maddeler reformist Şükrü Özbayrak kliğinin istek ve onayıyla toplu sözleşmede yer almadı. Erdemir işçisi reformistlerin de kendi dostu olmadığını gördü.

SOSYAL-FAŞİSTLER 7 BİN İŞÇİNİN SÖZ VE KARAR HAKKINI ÇİĞNEDİ

Maden-İş MESS grup sözleşmesi dışında 9. Bölge yöneticilerinin Erdemir patronuyla bu anlaşmayı imzalamaları üzerine Maden-İş sosyal-faşist yönetimi Şükrü Özbayrak'ı görevden uzaklaştırdı, yerine kendi güdümünde bir sosyal-faşisti atadı. Bu tepeden inme atama 7 bin sendikalı işçinin söz ve karar hakkını çiğneyen anti-demokratik bir yöntemdir. Proleter devrimci işçiler bu karara karşı çıktılar. Bu faşist uygulamanın, Maden-İş yönetiminin 4. Bölge'de, Demirdöküm'de işçilere karşı giriştiği haince tertiplerin bir benzeri olduğunu işçilere anlattılar. Diğer yandan işçileri patrona satmak için şimdiye kadar sosyal-faşistlerle işbirliği yapan reformistlerin muhalefetinin, iki sendika ağası kliğin post kavgası olduğunu anlattılar.

HALKIN SESİ REFORMİST SENDİKA AĞALARININ KUYRUĞUNDA

Reformist Şükrü Özbayrak kliğinin işçilerin sendikal birliğini parçalayarak Devrimci Maden-İş adında yeni bir sendika kurmasını Halkın Sesi oportünistleri işçi sınıfının bir zaferi olarak selamlıyorlar. Reformist sendika ağaları, Halkın Sesi'nin yazdığı gibi "söz ve karar tabanın" ilkesini uygulamamıştır. Tabanın tespit ettiği 4 önemli nokta toplu sözleşme dışında kaldığı gibi, ne greve gitme ne de durdurma kararını işçiler vermemiştir. Şükrü Özbayrak'ın Kemal Türkler'in kirli çamaşırlarını ortaya dökülmesi bu sendika ağasının devrimci işçileri daha dün "Komünistlere ölüm" diye sendika lokaline aldırmadığını unutturabilir mi? Devrimci Maden-İş gibi ayrı sendikalar kurmak işçi sınıfının sendikal birliğine zarar vermiyor mu? TİKP başkanının Şükrü Özbayrak'a yolladığı mesaj onun reformistlerin kuyruğuna nasıl takıldığını gösteriyor. TİKP, her türden burjuvayı desteklemeğe hazırdır, yeter ki sosyal-faşist olmasın. TİKP için işçi sınıfının burjuvaziye karşı sınıf mücadelesi ve bu mücadele içinde sendikal birlik diye bir sorunu yoktur. Aydınlık oportünistleri "İşçiler Sendika Yönetimine" devrimci sloganını unutturmak için işçilere "kırk katır mı, kırk satır mı?" türünden bir öğüt veriyorlar: Sosyal-faşistlere karşı reformist sendika ağalarını desteklemelisiniz.

Proleter devrimciler, hem sosyal-faşist Türkler kliğinin, hem de reformist sendika ağalarının yüzünü teşhir eden bir bildiri dağıttılar. İstanbul'dan getirilen İGD'li beslemelerin bildiri dağıtan arkadaşlara tehditleri devrimci işçilerin kararlılığı karşısında balon gibi söndü.

DEVRİMCİ YOL, REFORMİZME KARŞI SOSYAL-FAŞİZME YAMANDI

Bu arada bildiri dağıtan Devrimci Yol taraftarlarından birisi, Şükrü Özbayrak'ın adamları tarafından dövüldü. Reformist sendika ağaları daha sonra Devrimci Yol taraftarlarının yönetimde olduğu Halk-Der'e saldırdılar, gazeteleri yırttılar. Bu olay karşısında proleter devrimci işçiler sendika-

Dev.sa.6'da

CHP, sendikalar yönetiminde hızlanan yayılması ile işçi ücretlerinin dondurulmasına hazırlanıyor

Reformist CHP yönetiminde, emekçi halk kitleleri özellikle işçiler için değişen birşey yok. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının halk üzerindeki baskı ve sömürüsü olduğu gibi sürüyor. Emperyalistlerin 2. MC hükümetine hazırlattıkları bütçenin aynen kabulünden sonra uluslararası mali sermayenin sömürü ve yağma aracı IMF (Uluslararası Para Fonu)nun önerileri bir bir uygulandı.

Geçen hafta yapılan ortalama % 32'lik devalüasyon da emperyalistlerin bir önerisiydi. Paranın değerinin düşmesiyle bütün işçilerin ücreti düşmüş oldu. Diğer yandan devalüasyonun ilanıyla birlikte fiyat artışları daha da hızlandı. Getirilen yeni dolaylı vergiler de İMF'nin önerileri içindedir. CHP hükümeti, emperyalizmin halkımıza ödettiği faturaların tahsildarı durumundadır. Bu çerçevede gerçek işçi ücretleri çok düşmüştür. Yeni tespit edilmiş asgari ücret aslında brüt 3300 değil ortalama 2300 liraya düşmüştür ve fiyat artış hızı devalüasyon oranından daha büyük olduğu için işçilerin gerçek aylık satın alma gücü brüt 2300, net 1400 liranın da altındadır.

Diğer yandan bütçe kabul edilmiş ama asgari geçim indirimi asgari ücret düzeyine yükseltilmemiştir. 12 Mart kalıntısı Maliye Bakanı geçen ay bu konuda bol bol vaat yaparken şimdi böyle birşeğin ancak 1979 bütçesinde düşünülebileceğini söylüyor. Emperyalizmle uzlaşan reformizm böylece vergileri azaltmayı değil artırmayı amaçlıyor. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları buhranı "gidermek" için vergi yükünü işçilerin sırtına daha çok bindirmeyi hedefliyor.

İMF'nin son önerisi işçi ücretlerinin dondurulmasıdır. Yeni vergi hazırlıkları devalüasyon ve Kamu İktisadi Teşekkülleri'nin bir kısım mallarına yapılan zamdan sonra CHP reformistleri şimdi alttan alta işçi ücretlerini dondurmaya hazırlanıyorlar. "Enkaz devraldık", "fedakarlığa hazır olmalıyız" gibi sözleri bugün egemen sınıfların en güvenilir gazetelerinden olan Tercüman ve onun yazarları durmadan tekrarlıyorlar ve Ecevit'in İMF'nin emperyalist emellerine boyun eğen tedbirlerini alkışlıyorlar.

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin buhranın yükünü başta işçiler, emekçi halka bindirmek için alınan bütün bu "tedbirleri" ve işçi ücretlerinin dondurulmasını, işçilere zorla kabul ettirmek için reformist sendika ağalarına gün doğmuştur. Türk-İş içinde sosyal-demokrat sendikacıların önde gelenlerinden Yol-İş Başkanı Halit Mısırlıoğlu, işçilerin gereken fedakarlığı yapmaya hazır olduklarını belirtti. Diğer yandan DİSK'li sendika ağaları da geçen hafta CHP hükümetini kayıtsız şartsız destekleyeceklerini belirttiler.

CHP hükümeti hem DİSK hem Türk-İş içindeki sendika ağalarına dayanarak işçi ücretlerinin dondurulmasını kabul ettirmenin zeminini yaratmaya çalışmaktadır. Türk-İş içindeki 26 sosyal-demokrat sendika ağasının yanı sıra DİSK merkezinde Abdullah Baştürk kliği, CHP'nin bu planının en sadık uygulayıcısıdırlar. CHP yönetimi işçilerin sendikal hareketinin yönetimini gasbetmek için her yola başvurmaktadır. Sosyal-faşist sendika ağalarına karşı işçilerin tepkisini kendi yönünde ve önderliğinde toplamak istemektedir. Her türden burjuva tertiplere başvuran reformist sendika ağaları, Oleyis ile Turizm-İş'i birleştirdiler. Amaçları kendilerinden olmayan Turizm-İş yönetimini, sözde işçilerin birliğini sağlamak bahanesiyle tasfiye etmektir. Tersine Ereğli'de sosyal-faşist kliğe karşı Devrimci Maden-İş'i kurdurarak işçilerin sendikal birliğini böldüler.

CHP reformistleri sendikal hareketin yönetimini ele geçirerek hem işçi ücretlerinin dondurulmasını kolaylaştırmak, hem de ağırlaşan hayat şartları karşısında işçilerin mücadelesinin dizginlerini elde tutmak istiyorlar. Bugün sınıf sendikacılığına karşı reformist burjuvazi azgınca saldırmaktadır. Sosyal-faşizmle olan çelişmesini bahane ederek, sendikal eylemin reformizmin peşine takılmasına alkış tutmak Aydınlık oportünistleri türünden sınıf işbirlikçilerinin işidir.

İşçi sınıfı, ücretlerin dondurulmasına izin vermeyecektir.

CHP reformizminin, sendikal harekete yönelik saldırılarını devrimci işçiler boşa çıkaracaktır.

Sınıf sendikacılığı, revizyonizme ve reformizme karşı mücadele içinde gerçekleşecektir

Her türden sendika ağaları işçi sınıfının ekonomik-demokratik hakları için mücadelesini baltalamak ve boğmak için ortaklaşa çaba göstermekte ve ağalık çıkarları için birbirleriyle dalaşmaktadırlar. Faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarına karşı sınıf sendikacılığı bayrağını yükseltmenin tam günüdür.

Sosyal-faşist sendika ağalarının durumu oldukça sarsılmıştır. Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları DİSK yönetiminden uzaklaştırıldıktan sonra artık DİSK'in ismini kullanamaz oldular. Onların ne derece kof, içi boş olduğu ortaya çıktı. MESS patronlarıyla anlaşan sosyal-faşist klik işçilerin nefretini kazanmıştır. Şimdi Maden-İş yönetiminden başka sağlam mevziye sahip değillerdir.

Reformist sendika ağaları bugün sınıf sendikacılığının karşısında çok önemli bir engeldir. Onlar sendikal hareketin birliğini baltalayan burjuva güçlerdir. Nitekim Türk-İş üyesi 26 sosyal-demokrat sendika DİSK Türk-İş birleşmesine karşı çıktılar. Onlar, sendikal mücadelenin ekonomik mücadeleden başka bir alana hizmet etmemesi gerektiğini öne sürerek burjuva uşağı yüzlerini açığa koyuyorlar. Tıpkı bu 26 sendika gibi DİSK'in başındaki Abdullah Baştürk kliği de CHP hükümetini kayıtsız şartsız desteklediğini belirtiyor. DİSK Merkez Yönetiminin birkaç cümleyle devalüasyona karşı çıkması yalan ve aldatmacadan başka şey değildir. Çünkü somut hiç bir eylem önerilmemektedir. Faşizmle uzlaşan reformist hükümete destek, olduğu gibi sürmektedir.

İster faşist, sosyal-faşist olsun, isterse reformist bütün sendika ağaları tepeden inmecilik yöntemini kullanmaktadır. İki yıldır DİSK'in başında bu yöntemi uygulayan sosyal-faşist Türkler kliği bugün aynı yöntemle reformist sendika ağaları tarafından uzaklaştırıldı. DİSK 22. Genel Kurulunda sosyal-faşist kliğin gerçek yüzünün teşhirini Abdullah Baştürk kliği önledi. Sendika yönetiminde söz ve kararın tabanda olması ilkesi uygulandığı zaman yalnızca sosyal-faşistlerin değil, reformistlerin de işçi sınıfını burjuvaziye peşkeş çeken ağalar oldukları ortaya çıkacaktır.

Bütün sendika ağaları sendikal birliğin düşmanıdır. Onlar kendi burjuva emelleri için işçi sınıfının sendikal hareketini bin parçaya bölmekten çekinmezler.

Sendika ağalığına karşı mücadele, proletaryanın her türden burjuva ideolojisine karşı verdiği mücadelenin bir parçasıdır. Sınıf sendikacılığı, revizyonizme, reformizme ve her türden oportünizme karşı siyasi ve ideolojik mücadele içinde gelişecektir. CHP reformizmine karşı bugün Devrimci Yol gibi ortayolcuların revizyonizme sarılması burjuva ideolojisinin yansımasıdır. Revizyonist sendika ağalarına karşı Halkın Sesi oportünistlerinin CHP reformizminin kuyruğuna takılmaları da onların burjuva çizgilerinin devamıdır.

Bugün DİSK içinde reformizm gelişmektedir. Reformizm de revizyonizm gibi, özellikle CHP'nin hükümet olduğu günümüzde, devletin sınıf niteliğini işçilerden gizlemeye çalışmaktadır. reformizm, grevlerin mücadele okulu olmasını engellemek, işçi kitlelerinin kendi mücadeleleri aracılığıyla Marksizm-Leninizmi kavramasını önlemek için revizyonizmden hiç geri kalmamaktadır. Faşist diktatörlüğün sömürüsünün yaygınlaşmasında reformizm, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sık sık başvurduğu bir burjuva ideolojisidir.

Reformizmle savaşılmadan faşizme karşı mücadele edilemeyeceği gerçeği bugün sendikal harekette bir daha doğrulanmaktadır. Proleterya, yalnızca revizyonizmle mücadele ederek, diğer burjuva ideolojilerinin peşine takılamaz. Sınıf sendikacılığı revizyonizme, reformizme ve her türden oportünizme karşı verilen mücadele içinde gerçekleşecektir.

İspanya işçi sınıfının devrimci sendikası kuruldu

YAŞASIN A.O.A.'nın (İŞÇİ MECLİSLERİ BİRLİĞİNİN) BİRİNCİ KONGRESİ

6,7,8, Ocak tarihlerinde Madrit'te (Asociacion Obrera Asembleis-İşçi Meclisleri Birliği)nin 1. Kongresi yapıldı. İspanya'da devrimci sendikal hareketin gelişmesi açısından Kongre, olağanüstü bir anlam taşımaktaydı. Kongre'nin en önemli sonucu, İspanya'nın bütün bölgelerinden seçilmiş 1700'ü aşkın delegelerin büyük bir çoğunluğunun aldığı karar üzerine, İspanya işçi sınıfının devrimci sendikasının kurulmasıydı. Kongre aynı zamanda, İspanya'nın bütün bölge ve işkollarından gelen 40'ı aşkın üyeyi yeni sendikanın Merkez Konseyine seçti. Genç devrimci sendikanın şu an yaklaşık 200 bin üyesi bulunuyor. Birçok yabancı delegasyon da, bir dizi Avrupa, Latin Amerika, Asya, Afrika ülkesinin ve Kanada'nın devrimci sendika hareketlerinin temsilcileri Kongreye misafir olarak katıldılar. Arnavutluk Sendikalar Birliği de Kongreye bir delegasyon göndermişti. Ancak delegasyonun yola çıkacağı anda, kralcı-faşist rejimin resmi makamlarının delegasyonunun ülkeye girişine izin vermeyecekleri ortaya çıktı. Bu rezilce provakasyonu Kongre, büyük bir tepkiyle mahkum etti.

Meclis Birliği hareketi İspanya'da geçen yıllarda gelişen devrimci sendika hareketinin bir biçimidir. Bu nedenle, bu isim, işçilerin mücadele eylemlerini dolaysız olarak karara bağlamaları, grev yönetimini ve görüşme delegasyonunu (her zaman görevden alınabilecek) kendilerinin seçebilmeleri için, işletmeler düzeyinde veya işletmeler dışında (örneğin tüm bir şehrin veya bir bölgenin inşaat işçileri) kapitalistlere karşı mücadelelerinde örgütledikleri işçi toplantılarına dayanmaktadır. Meclis Birliği hareketi, İspanya işçi sınıfının grev mücadelesinin güçlü bir atılım gösterdiği son iki yılda özellikle gelişti. Meclis Birliği hareketinin İspanya işçi hareketi için büyük değeri, özellikle, revizyonist ve sosyal-demokrat önderler veya sarı sendika önderlerinin (Commisiones Obreras, UGT) bölücülük ve grev kırıcılığı politikalarına engel olmasında yatıyor.

A.O.A. (İŞÇİ MECLİSLERİ BİRLİĞİ) GÜÇLÜ GREVLER ÖRGÜTLEDİ

İKP/ML'nin insiyatifi ve önderliği altında Meclis Birliği hareketi geçen yıl daha sağlam örgütlü biçimler kazandı. Grev sandığı yaratıldı, bir üyelik aidatı ile sağlam bir üyelik sistemi oluşturuldu. Şimdi kendini A.O.A. diye adlandıran hareket geçici bir yönetime ve kendine ait bir gazeteye sahip oldu. Böylece A.O.A İspanyol işçi hareketinde büyük bir güç haline geldi. Örneğin geçen yıl ayakkabı endüstrisinde 70 bin erkek ve kadın işçinin iki haftalık grevi gibi önemli grev mücadelelerini yürüttü. Bu muazzam grevden sonra hükümet diğer yandan, şimdiye kadar illegal olan A.O.A'nın meşruluğunu tanımak zorunda olduğunu gördü.

Kongre, özellikle kızıl ve mücadeleci olarak tanınan Madrit'teki işçi semti Vallecas'da yapıldı. Kongre salonu olarak banklar, tribünler vs. ile döşenmiş olan bir yeraltı garajı kullanıldı. Delegeler tarım da dahil olmak üzere tüm endüstri dallarından ve alanlarından gelmişlerdi. İspanya'nın tüm büyük fabrikaları temsil ediliyordu. Tek tek durumlarda işletmenin tüm çalışanları pratik olarak A.O.A.'da örgütlenmişti. Bazı delegeler binlerce arkadaşlarını temsil ediyorlardı. Kongrede mükemmel bir potansiyel, çok mücadeleci ve devrimci bir hava vardı. Üç günde pek çok delege işletmelerinde az masrafla çok iş yapılması için uygulanan teröre, işten atılmalara, kötü çalışma şartlarına karşı, daha fazla ücret ve daha fazla siyasal hak için, faşist baskılara karşı, polis terörüne karşı, zindanlardaki devrimci ve işçi önderlerinin serbest bırakılması vs. için mücadelelerini anlattılar. Onlar, reformist ve revizyonistlerin, revizyonist Commisiones Obreras ve sosyal-demokrat UGT'nin önderlerinin manevralarını, çoğunlukla grevlerde ve meclislerin toplantılarında işçilere ihanet edenlerin maskelerinin nasıl düşürüldüğünü ve tecrit edildiklerini anlattılar. Onlar, A.O.A'nın mücadele sürecinde önderliği ele almasının örneklerini, Carillo'nun, Camacho'nun takipçilerinin ve suç ortaklarının toplantılardan nasıl kovalandıklarını, hatta dövüldükleri durumları anlattılar.

"KAHROLSUN MONCLOA ANLAŞMASI"

Franko'nun ölümünden sonraki sahte demokrasiyle bağlantılı olarak, İspanya'da hüküm süren oligarşi, işçi hareketini sarı sendikaların yardımı ile kontrol altına almayı, onu bölmeyi ve devrimci güçleri, her şeyden önce İKP/ML'yi tecrit etmeyi deniyor. A.O.A.'nın inşası ve güçlenmesi ve gelişerek İspanya işçi sınıfının devrimci sendikası haline gelmesi, gericiliğin bu manevrasına bir cevaptır. Bu mücadelede bugün en önemli şiarlardan biri "Kahrolsun Moncloa Anlaşması"dır. Bu anlaşmayı revizyonist ve sosyal-demokrat önderler, Carillo, Camacho, Felipe Gonzales vs. gibi kapitalistler ve hükümetler ile birlikte imzaladılar. Bu anlaşma, işçileri ücretlerin dondurulmasını kabule zorlamak, emekçi kitlelerin sırtından oligarşinin ağır ekonomik bunalımdan kurtulmasını mümkün kılmak, proletaryanın ekonomik ve siyasi mücadelesini boğmak ve kitleleri sınıf işbirliği zincirine bağlamak amacını güdüyordu.

Moncloa Anlaşması ile revizyonistler, sarı sendikaların önderleri, oligarşinin uşakları olarak gittikçe daha fazla açığa çıktılar. Onların yürüttükleri grev kırıcılığı, işçilerin büyük bölümünün öfkesini ve nefretini uyandırdı. Böylece Commisiones Obreras'tan bir bütün halinde bölge grupları A.O.A'ya geçtiler. Meclis toplantılarında sarı sendikalara kayıtlı olan işçilerin kitle halinde üyelik karnelerini yaktıkları görüldü.

Açık faşist diktatörlük altında İspanya'da geniş işçi kitlelerinin örgütlendiği sendikalar pratik olarak yoktu. Bugün oligarşi, sarı sendikaları suni olarak şişirmeyi deniyor. Buna rağmen şimdi artık işçilerin % 12'sinden fazlası sarı sendikalarda örgütlenmiş değil. Şimdi eğer gericiliğin manevralarına ve bölücülük faaliyetlerine rağmen işçilerin grev mücadeleleri güçlü bir şekilde büyüyorsa, eğer devrimci sendika hareketi İKP/ML'nin önderliğinde, oligarşinin korkusu haline gelerek, hızlı ve güçlü olarak gelişiyorsa, bu başarılar, hiç bir zaman kendiliğinden gelmemiştir. İspanyol yoldaşlarımız uzun yıllar boyu işletmelerde ve sendika hareketinde çok kurban vererek sağlam illegal bir çalışmayı boşuna başarmadılar. Başından beri modern revizyonizme ve işçi hareketi içindeki diğer tüm burjuva akımlarına karşı sürekli ve amansız bir mücadele yürüttüler.

İKP/ML'NİN ÖNDER ROLÜ

Bu arada İKP/ML için illegal sendikal örgüt OSO (İşçi Sendika Muhalefeti) önemli bir araçtı ve hala öyledir. 1970'lerde OSO, işletmelerde önemli bir güç oldu; büyük grevler yaptı. OSO dolaysız olarak Partinin önderliğine tabi oldu. FRAP'ın (Devrimci Anti-Faşist Halk Cephesi) üyesidir ve aktif çekirdeği olarak A.O.A. ile bütünleştiği halde, bugün de illegal örgüt olarak varlığını koruyor. Eğer bugün revizyonist önderlerin ihaneti, işçiler arasında grev kırıcılığı ile karışıklık yaratılması aşılabilirse, eğer geniş işçi kitleleri A.O.A'yı alternatif ve çıkış yolu olarak görürlerse, o zaman bu, Partinin uzun çalışmalarının revizyonizmin ve oportünizmin tüm oyunlarına karşı uzlaşmaz mücadeleye sarılmasının bir sonucu olacaktır. Örneğin, bugün İspanyol yoldaşlar sendika hareketinde, revizyonist "Üç Dünya Teorisi"nin teşhiri, içinde aktif bir mücadele yürütüyorlar.

İspanyol yoldaşlar şunu vurguluyorlar: İşçilerin mücadelesini güçlendirmek, onu daha yüksek bir siyasi düzeye yükseltmek için Parti, sürekli olarak saldırıda olmalı, işçi sınıfı içinde Marksizm-Leninizmi daima daha çok güçlendirmeli, kitleleri devrimci sınıf mücadelesi ile, sömürücü sınıfların zor yoluyla devrilmesi ruhu ile eğitmelidir. Yoldaşlar diyorlar ki: Revizyonizme ve tüm oportünist akımlara karşı her cephede yürütülen mücadele için de sağlanmamış bir birlik, sendika hareketi içinde de yalnızca bir sabun köpüğüdür. "Partisizlik" öğütleyenlerle de uzlaşma olamaz. Parti ve sendikanın birliği ilkesine kararlılıkla bağlı kalınmalıdır. Devrimci sendika hareketi, yalnızca Marksist-Leninist Partinin önderliği altında gelişebilir, sağlamlaşabilir ve güçlenebilir.

"YAŞASIN DEVRİMCİ SENDİKAL MUHALEFET"

Sendika sorununda bu açık Marksist-Leninist çizgi A.O.A'nın 1. Kongresinin niteliğini apaçık belirledi. Bu, delegelerin devrimci coşkunluğunu, onların Carillo ve suç ortaklarını şiddetle mahkum ettiklerini, Kongrede görülen derin sınıf kinlerini gösterdi. Bu, sürekli olarak tekrar tekrar haykırılan sloganlarda da ifadesini buluyordu. Diğerleri arasında şu sloganlar sık sık yükseliyordu: "Yaşasın Marksizm-Leninizm!", "Enver Hoca-Arnavutluk Sosyalisttir". İKP/ML'nin Merkez Komitesi Sekreteri Raul Marco yoldaşın beklenmedik bir biçimde Kongre-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Dadağlı köylüleri, faşist eksperle tefeci-tüccarın oyunlarını boşa çıkardı

Sarıgöl'de yayınlanan "Sarıgöl Gazetesi" 17 Şubat tarihli sayısında köylülerin mücadelesini böyle verdi.

Sarıgöl'ün Dadağlı köylülerinin geçimi tütündendir. Bu yıl köye gelen Tekel eksperi, her yıl olduğu gibi, tefeci ve ihracatçı tütün tüccarlarıyla anlaşmıştı. Birkaç köylünün tütününün fiyatını ilan etti, ismi okunmayanların tütünlerinin 40 liranın altında olacağını söyledi. Bunun üzerine ismi okunmayan yoksul ve orta köylülerin bazılarının tütününü tefeci tüccar 25-30 liradan kapattı. Ertesi gün aynı eksper tütün toplayıcısı tefeci tüccarın hizmetindeki oyunlarını sürdürünce köylüler, bu kişiyi tutsak alıp hapsettiler. Geceleyin eksperi kurtarmak için ilçeden 5 kişilik bir jandarma birliği geldi. Yoksul ve orta köylüler onları da tutsak alıp hapsettiler. Bunun üzerine Manisa'dan Vali Muavini ve Sarıgöl Kaymakamı geldi, köylülere yalvarıp yakardı. Köylüler eksper ve jandarmaları bıraktı.

16 Şubat günü jandarmalar 5-6 kişiyi alıp ilçeye götürdü. Bunun üzerine bütün köy halkı, genç-ihtiyar, kadın-erkek Sarıgöl yoluna döküldü. 15 kilometrelik yolu yaya yürüyüp gözaltına alınan köylülerin hapsedildiği Adliye'yi kuşattı. Gösterici köylüler "On kişi değil, bin kişiyiz", "Tütünde Sömürüye Son" diye bağırdılar. Jandarma, Dadağlı köylülerini kuşattı. Ancak o sırada kasabada bulunan bütün köylüler de jandarmanın etrafını sardılar. Yoksul ve orta köylülerin gücü karşısında gözaltına alınanlar serbest bırakıldı. Üstelik faşist eksperin ve jandarmaların Dadağlı'da hapsedilmeleriyle ilgili hiç bir yeni tutuklama yapılmayacağına dair, sorumlulardan bir yazılı belge alındı.

Ertesi gün Tekel, Dadağlı Köyünün tüm tütününü 40 lira ve daha fazla fiyattan satın aldı. Yoksul ve orta köylülerin kararlı tavrı sonunda eksperin tefeci tüccarla giriştiği tertipler bozulmuş oldu.

CHP'nin yeni toprak reformu yasa tasarısı bir aldatmacadır

CHP hükümetinin küçük üretici köylülere karşı tavrı, geçtiğimiz kısa dönemde açıkça ortaya çıktı.

Hakim sınıfların çıkarlarının savunucusu durumunda olan bugünkü CHP hükümeti taban fiyatlarının düşük tutulması, alımlar sırasında çevirilen dolaplar, üreticilere ödeme yapılmadan gerçekleştirilen yüzde 32,5'luk devalüasyonla paranın değerinin düşürülmesi vb. yollarla küçük üretici köylüleri derin bir yoksulluğa ve giderek yok olmaya mahkum etti. CHP hükümetinin uygulamaları küçük üreticileri toprak ağalarına, tefecilere, aracı-tüccarlara daha da bağımlı hale getirdi.

Küçük üriticilere bütün bunları reva gören CHP hükümetinin topraksız ve az topraklı yoksul köylülere ve onların "Toprak ve Özgürlük" taleplerine karşı tavrı da aynıdır.

Geçtiğimiz günlerde Toprak Reformu uygulamalarından sorumlu Devlet Bakanı Enver Akova, CHP'nin "yeni Toprak Reformu Yasa Tasarısı" ile ilgili açıklamalar yaptı.

CHP'nin Toprak Reformu Yaza Tasarısı köylülerin toprak ve özgürlük taleplerini istismar etmenin, toprak ağalarını ise daha da zengin etmenin bir aracıdır.

CHP, bu meseledeki tavrıyla da ülkemizin köylüleri için bir "umut" olmadığını; aksine, onların karşısında hakim sınıfların, toprak ağalarının, aracı tefecilerin çıkarlarını savunduğunu, onlara hizmet ettiğini göstermiştir.

YENİ TOPRAK REFORMU YASA TASARISI BİR ALDATMACADIR. AĞA TOPRAKLARININ KÖYLÜLERE VERİLMESİNİ DEĞİL, AĞA AİLESİNİN KENDİ İÇİNDE DAĞITILMASINI PLANLAMAKTADIR

Devlet Bakanı Enver Akova, yeni yasa tasarısının eskisinden başlıca dört farkı olduğunu söylüyor. Birinci fark şöyle:

Yeni tasarıya göre, hazırlık ve tarım reformu kapsamına alınan bir bölgede, hazırlık çalışmalarınıntamamlanmasından sonra, 6 ay için toprağın satışı serbest bırakılacaktır.

Bu şu demektir: Toprak ağaları kendi aileleri arasında sahte toprak satışları düzenleyecek, büyük topraklarını sahtekarca kendi aileleri içinde bölüştürecek ve hazırlık yapacaktır.

Sonuçta her şey eski hamam eski tas. Ağa yine ağa, ağa toprağı yine ağa toprağı olacak ve köylülere ise dağıtılacak bir şey kalmayacaktır.

Sonuçta, toprak mülkiyeti ağa ailesi arasında yaygınlaştırılmış, her şey kitabınauydurulmuş olacaktır. Eskiden filan ağanın olan topraklar, şimdi görünüşte filan ağanın, karısının, oğullarının, kızlarının olacaktır.

CHP TOPRAKSIZ VE AZ TOPRAKLI YOKSUL KÖYLÜLERE ANCAK KIRAÇ, VERİMSİZ TOPRAKLARI, DAĞI, TAŞI REVA GÖRÜYOR

Ağa toprakları kendi ailesi içinde dağıtılınca geriye ne kalıyor? İşte bunu da şundan anlıyoruz; yeni tasarının eski yasadan bir farkı da şöyle:

İşe yaramaz toprakları işlenebilir hale getirenler, 1950 yılından önce bakımsız ve boş arazileri bağlıkve bahçelik gibi değerlendirenler, bu toprakların sahibi olacaklarmış.

Bakımsız büyük arazileri kim islah edebilir, kim ekilebilir hale getirebilir, kim bağlık bahçelik yapabilir? Bunun imkanıkimlerin elinde var? Tabii kı cebinde parası, malı mülkü, gübresi, traktörü ve işçi, ortakçı tutabilecek gücü olanların yani ağaların ve çok zengin köylülerin...

Yoksul köylüye gene düşen birşey yok. Eğer evinin yanında, ya da ıssız dağ başında küçücük bir toprak parçasını bostan, bağ, bahçe yapabilmişsen işte o küçük toprağı da sana verecekler.

Boş, işlenmeyen büyük toprakları, işlenmeyen hazine topraklarının ve büyük kısmını gaspeden, bunların üzerine oturan ve köylülere köylülerden sömürdükleri ile islah ettiren, buraları bağ bahçe yapan çok zengin köylüler ve toprak ağaları da artık buraların resmi, kanuni sahibi olacaklar. Hırsızlıkları ve zalimlikleri böylece ödüllendirilecek.

Hayır! Yoksul köylüye burada da bir şey yok.

HAZİNE TOPRAKLARI KİME VERİLİYOR?

Yeni yasa tasarısının eskisinden bir farkı da şuymuş:

Hazine toprakları, o bölge reform bölgesi ilan edilmese bile, nerede böyle toprak varsa topraksız köylüye dağıtılacakmış.

Ağalar hazine topraklarının üzerine oturduğundan beri ortada sözü edilecek kadar böyle toprak kaldı mı ki...

Bu kan emiciler zaten çoktandır hazine topraklarının işe yarar en büyük kısmını kendi topraklarına kattılar, üzerine

HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET

oturdular, köle gibi baktıkları köylülere islah ettirdiler, ekip biçtirdiler.

Zaten yeni tasarıyla ekilip biçilip islah edilen topraklar da bunlara verilmiyor mu?

Öyleyse geriye ne kalıyor? Sağda solda hiç işe yaramaz halde, temizlenmesi masrafına değmez bir avuç toprak parçası...

CHP'nin hazine topraklarından topraksız, az topraklı yoksul köylülere ayırdığı işte budur. Bura-

De.sa.7.sü.6'da

Köylülerin ''toprak ve özgürlük'' talebinin gerçek savunucusu, işçi sınıfı ve onun partisidir

Büyük burjuvalar ve toprak ağaları ve onların hükümetleri köylüleri yıllardır. "Toprak reformu yasa tasarıları" ile oyalıyor. Köylülerin "Toprak ve özgürlük" haklı taleplerini istismar ediyor.

Onların bütün yasaları gibi, toprak reformu yasaları da kendi çıkarlarına hizmet ediyor.

Üstelik bugünkü tasarı onlar açısından uygulanabilir bir yasadır. Böylece ülkemizde toprak reformu sözde yapılmış olacaktır. Bu tasarı geçen senelerdekinden de gerici bir yasadır.

Artık bunlara karnımız tok. Hiç bir burjuva, toprak ağası faşist partisi, hiç bir reformist parti köylülüğün taleplerinin gerçek savunucusu olamaz.

Köylülüğün taleplerinin gerçek savunucusu, köylülüğün gerçek dostu işçi sınıfı ve onun partisidir.

Köylülüğün taleplerini gerçekleştirecek olan, köylülerin işçi sınıfı ile güçlerinin birleştirilmesi ve işçi sınıfının ve onun partisinin önderliğindeki mücadeledir.

Bu talepleri gerçekleştirecek olan işçilerin köylülerin iktidarıdır.

Sadece işçi sınıfı ve onun partisi köylülerin taleplerine sahip çıkar ve bu talepler uğruna mücadele eder ve gerçekleşmesinin yolunu gösterir.

İşçi sınıfı bunu programına en açık ve kesin bir şekilde şöyle koymuştur:

DEVRİMCİ PROLETARYANIN MÜCADELE PLATFORMU, MADDE 8:

EMPERYALİZM VE KOMPRADOR TEKELCİ KAPİTALİZMİN YANI SIRA KÖYLÜLÜĞÜ EZEN FEODAL KALINTILARIN KÖKÜNÜN KAZINMASI İÇİN, YARI-FEODAL TOPRAK AĞALIĞI EKONOMİSİ VE TEFECİLİK KALDIRILACAK; TAZMİNATSIZ OLARAK EL KONULAN TOPRAK AĞALARININ ELLERİNDEKİ TOPRAKLAR, DEVLETİN ELİNDEKİ TOPRAKLARLA BİRLİKTE, KÖYLÜ KOMİTELERİ ARACILIĞIYLA KÖYLÜYE DAĞITILACAK; KÖYLÜLERİN BANKALARA VE TEFECİLERE OLAN TÜM BORÇLARI İPTAL EDİLECEK, DOLAYLI VE DOLAYSIZ OLARAK SIRTLARINA YÜKLENMİŞ BULUNAN AĞIR VERGİ YÜKÜ KALDIRILACAKTIR.

TOPRAĞIN ALIM SATIMI YASAKLANACAK; DEMOKRATİK HALK İKTİDARI, KIRLARDA SOSYALİST EKONOMİSİNİN İLK ÖRNEKLERİ VE DAYANAK NOKTALARI OLARAK KOLLEKTİF ÇİFTLİKLER ÖRGÜTLEYECEK, BİREYSEL KÖYLÜ İŞLETMELERİNİN KOOPERATİF VE GİDEREK DAHA ÜST DÜZEYDE KOLLEKTİF İŞLETMELER İÇİNDE BİRLEŞMESİNİ KESİNLİKLE HİÇ BİR ZOR YÖNTEMİ KULLANMADAN TEŞVİK EDECEKTİR.

TOPRAK AĞALARININ VE KOMPRADOR FEODAL DEVLETİN ELİNDEKİ BÜTÜN TARIM MAKİNE VE ALETLERİ, TOHUMLUK, GÜBRE, İLAÇ VB. EL KONACAK; BUNLAR DEMOKRATİK HALK İKTİDARI TARAFINDAN KURULACAK "TARIM ARAÇLARI MERKEZLERİ"NDE TOPLANACAK VE KÖYLÜ KOMİTELERİ ARACILIĞIYLA, KÖYLÜLERİN BUNLARDAN YARARLANMASI SAĞLANACAKTIR.

Tütün üreticisi yoksul ve ortaköylüler tütündeki sömürünün son bulmasını istiyorlar

* TABAN FİYATI, YOKSUL VE ORTA KÖYLÜLERİN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLDUĞU BİR KOMİSYON ARACILIĞIYLA TÜTÜN ÜRETİCİLERİ TARAFINDAN BELİRLENMELİDİR.
* BANKA BORÇLARI SİLİNMELİ, TÜTÜN ÜRETİCİLERİ ÜZERİNDEKİ İPOTEKLER KALDIRILMALI, TEFECİ-FAİZCİ SENETLERİ İPTAL EDİLMELİDİR.
* TÜTÜN PARASI, ÜRETİCİYE HEMEN ÖDENMELİDİR.
* DEVALÜASYON SONUNDA ELDE EDİLEN MİLYARLARCA LİRALIK FARK TÜTÜN ÜRETİCİLERİNE GERİ VERİLMELİDİR.
* RANDIMANLAR, PİYASA AÇILMADAN İLAN EDİLMELİ VE RANDIMAN ESASINA GÖRE FİYAT VERİLMELİDİR.
* RANDIMAN TESPİTİ, TEK EKSPERE BIRAKILMAMALIDIR. TÜTÜN ÜRETİCİSİ KÖYLÜLER TARAFINDAN YAPILMALIDIR.
* SU ÇÜRÜĞÜ VE İSKARTA GİBİ UYGULAMALAR KALDIRILMALIDIR.

Ege Bölgesinde yoksul ve orta köylüler üzerinde tütün sömürüsü yoğunlaştı

Ege Bölgesinde tütünde sömürü bu yıl daha da ağırlaştı. Geçen yıla göre %50'yi aşan fiyat artışları, devalüasyonun getirdiği yeni zamlar tütün üreticisi köylülere daha da ağır bir yük oldu. Emperyalist tütün tekelleri tütün ihraç fiyatını 3,47 dolar olarak belirlediler. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti, baş fiyatı bunun altında 57 lira ilan etti. 7-8 nüfuslu 400 bin ailenin ürettiği tütünü, gerçekte ortalama 30-35 liradan 70-80 tefeci tüccar ve devlet topladı. Tüccar tütünü, sayısı 10'u geçmeyen Türk-Alman, Türk-Amerikan vb. tütün ihraç tekeline sattı.

TÜTÜNÜN MALİYET FİYATI BAŞFİYATI AŞTI

Ege'de birçok yerde maliyet, başfiyatın üstünde oldu. Manisa Koldere ve Akhisar Hacırahmanlı'da 80 kilo tütün veren 1 dekarın maliyeti şöyle:

Toprak kirası	1000-1200 TL.
Üç sürüm	120
Fide	300
2 çapa (bazen 3, toplam 6 kişi)	600
İlaç (5 defa)	150
Dikim (7 kişi)	700
Kırım (100 lira yevmiyeli 1 kişi günde 5 kg. kırar)	1600
Baskı (kilo başına 150 kuruş)	120
Diğer Masraflar	100
	4690-4890

Böylelikle 1 kg. tütünün maliyeti 4690/80: 58,5 ile 61 lira arasında olmaktadır.

Salihli İğdeli Köyünde ve Sarıgöl Bahadırlar'da 1 dekardan ortalama 50 kilo tütün alınmaktadır.

Toprak kirası	600-800 TL.
3. sürüm	120
Fide	300
Dikim	600
2 çapa	700
İlaç	150
Kırma (yevmiye 100-125 lira)	1000-1250
Baskı	75
Taşıma, depolama, yol vb.	100
	3645-4095

1 kg. tütünün maliyeti 73 ila 82 lira arasındadır.

Eğer köylü toprak sahibi ise kira için para ödemez. Hayvanı varsa sürümü kendisi yapar. Kalabalık nüfusuyla dışardan işçiye para vermez. Ancak böylelikle eline çok az para geçer. Ancak bu, tütün baş fiyatının maliyet fiyatının altında tutularak yoksul ve orta köylülere uygulanan katmerli sömürüyü gizleyemez.

TÜTÜN GERÇEKTE BAŞFİYATIN ÇOK ALTINDA TOPLANDI

Baş fiyat 57 lira ilan edildi. Ancak Tekel bir köyde en fazla 10 köylünün tütününe 45-57 lira verdi. Geride kalanlar ellerindeki tütünü tüccara 44 liradan vermek zorunda kalıyorlar. Aksi halde Tekel alış fiyatını 25 liraya kadar düşürüyor.

Piyasanın açıldığı ilk gün Tekel'in okuduğu fiyatlar 45 liraya düşünce tefeci tüccar da 2-3 saat önce verdiği fiyatı aynı anda 5-10 lira düşürüyor.

Fiyat tesbiti, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi eksperin keyfine kalmıştır. İhracatçı birkaç komprador ve emperyalist tekeller adına tütün toplayan tüccarlar daha başından eksperle anlaşmış ve fiyatların düşük tespit edilmesini sağlamışlardır. İhraç edilen tütünde yalnızca 3 standart vardır ve aralarındaki fark 2 lirayı aşmaz. Oysa köylünün tütününü, eksper balyadan şöyle bir tek yaprak alıp kuruşuna dek bir fiyatla değerlendirir. Aynı tarladan elde edilen ancak koçanı (tütün bildirim senedi) farklı iki balyadan birine 47,50 diğerine 32,50 lira verilmiştir. Bölgedeki bazı CHP'li yöneticiler, köylünün nefretini yalnızca eksperin kişiliğine yönelterek devletin sömürücü ve baskıcı niteliğini gizlemeye özel dikkat gösteriyorlar. Oysa eksper egemen sınıfların eksperidir. Tütün fiyatı da, emperyalist tekellerin isteği doğrultusunda devlet tarafından belirlenmiştir.

Sonuçta bölgede 140 bin ton tütünün çoğu 30-35 liradan toplandı. Salihli İğdeli köyünde 35 liradan fazlaya tütün satılmadı. Sarıgöl'de tüccarla Tekel anlaştı. Tekel tütün almamak için 25 lira verince tüccar 28-30 liraya bütün tütünü kapattı. Gene Sarıgöl Bahadırlar'da 80 yoksul ve orta köylüden 29'unun tüm tütünü Tekel tarafından 25 liraya kapatıldı.

Bütün bunların gösterdiği gibi Ege'de yoksul ve orta köylüler, tütünde katmerli sömürüye uğramışlardır. Bu sömürüden en fazla payı alanlar emperyalist tütün tekelleri, tütün ihracatçısı kompradorlar, tütün toplayıcısı tefeci tüccarlardır. Bu sömürü ve baskı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti aracılığıyla uygulanmıştır. CHP hükümeti egemen sınıfların çıkarına yoksul ve orta köylüler üzerindeki tütün sömürüsünü yoğunlaştırarak sürdürmüştür.

Doğu Karadeniz tütün piyasası: Yeni bir sömürü kaynağı

Karadeniz bölgesindeki yoksul ve orta köylüler tütün baş fiyatının en az 100 lira olmasını istiyor.

Doğu Karadeniz tütün piyasası bu ay içinde açılıyor. Her yıl olduğu gibi egemen sınıfların devleti, tefeci tüccar, ihracatçı kompradorlar ve emperyalist tütün tekelleri, 120 bin tütün üreticisi köylü ailesinin bir yıllık emeğinin ürününü yok pahasına kapatmaya çalışacaktır. Ege bölgesi tütün alımlarında görüldüğü gibi CHP hükümeti, tefeci ve ihracatçı tütün tüccarları ile uluslararası tütün tekellerinin her zamanki sömürü siyasetini izlemektedir.

Geçen yıl bu bölgede baş fiyat 62 lira idi. Ancak daha devalüasyondan önce, geçen yıla göre halkın tüketttiği maddelerin fiyatı %50'den fazla artmış bulunuyordu. Devalüasyondan sonra fiyat artışlarıdaha da hızlanmıştır. Tütün baş fiyatı en azından fiyat artış oranında artarsa yoksul ve orta köylüler geçen yıl sürdükleri hayat şartlarını devam ettirebileceklerdir. Bu nedenle baş fiyat 100 liranın üzerinde olmalıdır. Oysa Ecevit hükümeti en fazla 8 - 10 liralık bir artışla baş fiyatı 70 lira civarında tutmaya hazırlanmaktadır. 78 Mart ayında 70 lira ile satın alınan tüketim maddeleri, 77 Mart ayında 62 değil, en fazla 45 lira ile alınabiliyordu. CHP hükümeti, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının buhranını, emekçi halka ve tütünde yoksul ve orta köylülere ödetme siyasetini Doğu Karadenizde sürdürmeye hazırlanıyor.

Samsun'da Teknik Ziraat Müdürlüğü ile Ziraat Odası'nın yaptığı hesaplara göre dönüm başına en fazla 60-70 kilo tütün alınan Doğu Karadeniz'de 1 kilo tütün 69 liraya mal olmaktadır. Gerçekte, kredi alamayan az topraklı yoksul ve orta köylüler için bu maliyet daha fazladır. 70 lira civarında bir baş fiyat tütün maliyetinden daha düşük olacaktır. Kaldı ki bütün tütün köylülerinin bildiği gibi tütünün çok büyük kısmı baş fiyattan çok düşük fiyatla, ıspanak fiyatına kapatılmaktadır.

CHP hükümeti, tütünde yıllardır süren sömürüyü sürdürüyor. Bu son devalüasyondan sonra tütün köylülerinin durumu iyice ağırlaşmıştır. Peşpeşe artarak gelen zamlar, 70 lira civarında bir baş fiyat tesbitiyle yoksul ve orta köylülerin belini iyice bükecektir. Ecevit'in devraldığını söylediği "enkaz"ın sorumlusu emperyalizm, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıdır. CHP hükümeti de, düşük baş fiyat ile onların sömürü ve baskı siyasetine hizmet etmektedir.

Devalüasyondan sonra fonda toplanacak para kimin cebine girecek

Tütün üreticilerine daha paraları ödenmeden hükümet devalüasyonu bindirdi.

Tütüne ödenen fiyat gerçekte üçte bir oranında düşmüş oldu.

Şimdi hükümet sahte sözler söylüyor, bu farkın "aracıların-tüccarların cebine girmesini önleneceğinden", "üreticilerin mağdur edilmeyeceğinden" dem vuruyor.

Alan aldı. Satan sattı. Şimdi herkes biliyor ki bu işten kazançlı çıkan tüccarlar, ihracatçılar oldu. Onlar farkın büyük bir bölümünün üzerine kondular.

Peki söylenen fon'a yatırılan paralar ne olacak? Bu para üreticilere mi dağıtılacak? Hükümetin bu konuda bir açıklaması yok. Bu meseleyi sessizlikle geçiştiriyor. Neden? Çünkü hükümetin böyle bir amacı yok.

Bu paralar açık ki şimdi buhranda olan burjuvalara devlet eliyle kredi vb. yollarla devredilecek.

İşte buhranı emekçi halkın sırtına, küçük üreticilerin sırtına vurmanın bir yolu.

İşte CHP hükümetinin, emperyalistlere komprador burjuvaziye ve toprak ağalarına hizmet hükümeti olduğunun bir göstergesi daha.

işçi köylü mektupları

Sungurlu'nun Yazır köyünde sosyal-faşist tertip açığa çıkarıldı

Yazır, Sungurlu'nun güneydoğusunda 93 haneli, halkı faşizme nefret duyan bir dağ köyüdür. Köyün iki yıl önceden kurulmuş Kültür ve Dayanışma Derneği vardır. Başkanı İbrahim Azapçı'dır.

İbrahim Azapçı, askerden yeni gelmiştir. Ankara-Çankaya TSİP İlçe Başkanı Mehmet Yazırlı'nın arkadaşıdır. (Bu zat İbrahim'in köylüsüdür. 5 Şubat Ankara Mitinginde devrimcilere elinde sopa ile saldırmıştır.) Mehmet Yazırlı İbrahim Azapçı'ya iş vaadeder. Ankara EGO Genel Müdürlüğünde işe aldıracağını söyler. Karşılığında da köyde TSİP ve SGB üyelerinden oluşan bir ekibin Dernek adına konser vermesini isteyip, Dernek Başkanını razı eder. Mehmet Yazırlı hemen Çorum'dan adı geçen ekiple bağ kurar.

2 Şubat 1978 günü İbrahim Azapçı Dernek Yönetim Kurulu üyelerini de atlatıp, konserin içeriğini üyelere ve halka açıklamadan konseri Dernek adına getirdiğini, biletlerin satılması gerektiğini söyleyip biletleri sattırıyor.

2 Şubat akşamı konserle birlikte bir grup sosyal-faşistin de gelip tartışma yapacağı haberini alan

De.sa.7.sü.5'de

Mezra köyü halkı kendi sorunlarına çözüm bulabilmek için açık hava toplantısı yaptı

Bizler Mezra köyü halkı olarak yıllardan beri kendi kaderimizle başbaşa bırakılmış durumdayız. Köyümüz 400 hane ve Birecik ilçesine 4 kilometre yakında olmasına rağmen, ne suyu, ne yolu, ne de elektriği vardır. Köy halkı kendi meselelerini halletmet için birkaç defa ilgili makamlara başvurdu. Her başvuruşta ise bizlere verilen cevap "bütün işleriniz hemen yapılacaktır" olmuştur. 1975 senesinden beri 4 defa yüzlerce imzalı dilekçelerle durumumuzu hakim sınıfların hükümetlerinin ilgili bakanlıklarına bildirdik; fakat yine biz Mezra halkının sorunlarına eğilen olmadı. Seçim yaklaştığında ise CHP'liler köylüye her sorununuzu çözeceğiz diye söz verdiler.

Biz devrimciler ise CHP'nin de burjuvazinin bir partisi olduğunu, bunların sadece oy alabilmek için yalan söylediklerini ve bunların genel seçimlerden sonra hiç bir sorunumuzla uğraşmayacağını söyledik. Bizler reformizmin bataklığına düşmemeye çok dikkat ederek, yine halkımızın en ön saflarında yer aldık. Seçimlere kadar CHP'yi teşhir ederek halkla hareket ettik. CHP ileri gelenlerini halkın arasında gördüğümüzde hemen "ne yapacaksınız gücünüz bu sorunlarımızı çözmeye yeter mi? Yetmiyorsa neden söz veriyorsunuz?" diye soruyorduk; onlar tam anlamıyla çaresiz kalıyorlardı. Nihayet seçimler yapıldı. Yerel seçimlerde köyde ve Birecik ilçesinde seçimleri CHP kazandı. Seçimleri CHP kazandıktan sonra bize verilen sözleri hemen yapmalarını istemeye başladık. İlk önce hele 2. MC yıkılsın dediler. Biz de MC yıkılana kadar bekledik. MC yıkıldı bu sefer de Ecevit hükümeti kurana kadar beklememizi söylediler. Ecevit hükümeti kurdu. Bu defa da güven oyu alsın dediler. Bir kez daha bekledik. Ecevit güven oyu aldı, fakat istediklerimiz yine olmadı. Artık Mezra köyü halkı, CHP'den yardım beklemenin, kendi kendimizi avutmaktan başka bir şey olmadığını anlıyordu.

Biz Mezra köyünden ilerici, yurtsever, demokrat ve devrimciler, proleter devrimciler önderliğinde köyümüzün meselelerini konuşmak, tartışmak ve çözüm bulabilmek için bir toplantı düzenlemeye karar verdik. Toplantıya 100 kadar Mezra köyü halkı ve ayrıca gençleri katıldı. Dikkati çeken bir şey de toplantıya, CHP kadar diğer partililerin katılmasıydı. CHP'li Köy Muhtarı ve ileri gelenleri toplantı saati belli olmasına rağmen gelmediler. Muhtarın arkasına köy bekçisini gönderdik ki ancak teşrif etti.

Toplantının açış konuşmasını Okul Müdürü yaptı. Konuşmasında köy kızlarının okula gönderilmesini, ve bunda bir sakıncanın olmadığını, bunu yapmadığımız takdirde ise analarımızın cahil kalmasını kendi elimizle yapacağımızdan söz etti.

Daha sonra söz alan bir devrimci arkadaş ise, Türkiye'deki hakim sınıflar ve onların partilerinin şimdiye kadar yaptıkları tek şeyin köy halkını bölerek birbirlerine düşman etmek olduğunu, köy halkının kendi sorunlarını ancak ve ancak kendi öz gücü ile çözebileceğini, söyledi. Bugün Mezra köyünün sorunlarının başka köylerin sorunlarından ayrılamayacağını, çünkü hakim sınıf partilerinin bu köyde yaptıklarını diğer kö köylerde de yaptıklarını, bu köyler ayrı ayrı düşündükleri ve yurtsever, devrimci saflarda birleşmedikleri takdirde kurtuluşlarının olamayacağından bahsetti. Ve köyü sömüren tefecilerin ağır sömürüsünden kurtulmak için kendi kooperatifimizi kurmamız gerektiğini anlattı.

O sırada çevre köylerden gelen bir köylü, devrimci arkadaşımızı kutladı. "Devrimcilerin böyle tutarlı olduklarını bilmiyorduk, bundan sonra kendi evlatlarımıza sahip çıkmamız gerekli" dedi.

Biz Mezra köyü ilerici yurtsever, devrimci ve demokratları olarak kurtuluşumuzun şu andaki düzenin çarklarını çeviren partilerle olmayacağını, ve kurtuluşumuzun ancak ve ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile olacağını tam olarak anladık.

MEZRA KÖYÜNDEN
BİR GRUP DEVRİMCİ
URFA/BİRECİK

ERDEMİR'DE

Baş.ta.sa.4'de

nın önünde toplanıp reformist ve sosyal-faşist sendika ağalarını teşhir ettiler. Reformistlerle kol kola çalışan polis iki devrimci işçiyi tutukladı. Bütün bu olaylar sırasında Devrimci Yol taraftarları revizyonizmle uzlaşan çizgilerini izleyerek gidip Türkler'in tepeden inme atadığı sosyal faşist Cevdet Yılmaz'a sığındılar. Onlar, reformizme karşı sosyal-faşizmle uzlaştılar. Devrimci işçilerle değil sosyal faşist sendika ağalarıyla işbirliği yaptılar.

ERDEMİR İŞÇİLERİ MADEN-İŞ'TE KALARAK SOSYAL-FAŞİST YÖNETİME KARŞI KOYACAKLAR

Erdemir'de Maden-İş'in dışında ayrı sendika kurulması, işçilerin sendikal birliğini bölen bir tavırdır. Faşizmle uzlaşan CHP yönetiminin, işçi sınıfının sendikal eylemini, reformist sendika ağaları aracılığıyla egemen sınıfların çıkarlarına boyun eğdirmek isteyen burjuva siyasetinin parçasıdır. İşçiler halen yetkili olan Maden-İş'te kalacak ve tepeden inme sosyal-faşist Cevdet Yılmaz'ı kabul etmeyeceklerdir. Maden-İş 9. Bölge'de yönetim, işçilerin seçeceği bir komiteye devredilmelidir. Maden-İş merkezindeki sosyal— faşistliğe karşı mücadele, reformist sendika ağalarının bölücü sendikasına üye olarak verilemez.

KAHROLSUN FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST VE REFORMİST SENDİKA AĞALARI !

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

HALKIN KURTULUŞU

Alibeyköy 6 Mayıs gecekondu halkıyla konuştu

H.K.-Buraya nereden ve niçin geldiniz?

-Çorum'dan geldim. Memlekette arazim olmadığı için çiftçilik yapamadım. İşçi olarak kalktık buraya geldik.

H.K.-Geldiğinizde ne gibi güçlüklerle karşılaştınız?

-Güçlükler pek çok. Bir defa kalacak yer meselesi var. İki göz bir gecekonduyu bile yapıp, oturamıyoruz. Yapsak bile elektriği, suyu, yolu okulu olmuyor. Köyden kalkıp buraya geldik; okul olmadığı için çocuğu okusun diye gerisin geri köye yolladık.

H.K.-Bunlara nasıl sahip olabilirsiniz?

-Bunlar belediyenin işi. Ama belediyenin hiç aldırdığı yok. Kendi adam

De.sa.7.sü.4'de

Alaca'da faşist tertiplere karşı halkın mücadelesi yükseliyor

Faşist diktatörlüğün Alaca halkına yönelik her türlü tertip ve saldırıları, halk gençliğinin örgütlü mücadelesiyle sürekli püskürtüldü. Eskiden Alaca Lisesi devrimcilerin yoğun olduğu mahallede bulunmaktaydı. Öğrenci gençliğin yükselen devrimci mücadelesi karşısında faşistler kuşkulanmaya başladılar. Okulu faşistlerin yoğun olduğu mahalleye taşımak ve devrimcileri sindirmek amacıyla, Alaca'da aracı, tefeci, vurgunculukla tanınan cambazlardan faşist Kemal Gürses yeni yapılacak olan lise binasının yerini "bağış" olarak verdi ve ilçenin dışında olan tarlasının geri kalan ondokuzundan, mahalle bu tarafa doğru genişleyince milyonlar vurdu.

Yeni tertipler peşinde koşan faşistler "komünistler camileri yıkacak" yalanıyla 23 Aralık günü kandırdıkları kişileri ilçeye getirdiler. Okul idaresi ve faşist Ramazan Oğuz işbirliği yaparak bu kişilerin okulun önüne yığılmasıyla bir arkadaşımızı pencereden aşağı attılar. Okul içindeki arkadaşlarımızı kurtarmak için okul önüne toplandık. Faşist Kaymakamın bizi dağıtma tehditini onu taşlayarak cevapladık. Olay büyüdü. Faşistlerin hep ayrılığını kışkırtarak da aldattığı kişiler ve polis devrimcilere ve halka saldırdı. Mahallenin anaları, bacıları eteklerinde taşlar taşıyarak devrimcilere omuz veriyorlardı. "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Alevi Sünni Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun" gibi sloganlarla faşist saldırılara karşı koyduk. Kandırıyla getirilenlerin çoğu, olayın faşistlerin dediği gibi olmadığını görünce ayrılıp seyretmeye başladılar. Daha da hırçınlaşan faşistler evlerin camlarını kırdılar, bir büfeyi yaktılar. Köylerden yardıma gelen devrimcilerle birlikte faşistleri iyice gerilettik. Altı saat çatışmadan sonra olaylar durdu.

Faşistlerin tehditleri, reformistlerin "Okula gitmeyelim, bizi öldürürler" gibi sözleri bizi yıldırmıyor. Kararlı bir şekilde okula devam ediyoruz. Alaca Gençlik Kültür ve Dayanışma Derneği'nin ismini Alaca YDGD olarak değiştirdik. Yazın şehirlerde inşaatta çalışan köylü gençler YDGD'ye daha sık geliyorlar. Çarşıda beraberce Halkın Kurtuluşu satıyoruz. Faşistler saldırmayı planlamalarına rağmen korkudan gazete aldıkları da oldu. Gelişen proleter devrimci hareket köylerde de yayılmaya başladı. Daha önce 4 köyde olan dernek sayısı 9'a çıktı.

Yeni lise binasına, işçi, köylü gençliğin ve velilerin desteğinde toplu olarak gidip geliyoruz. Pasifliğe, yılgınlığa düşüp okulu faşistlere terketmek devrimcilerin işi değildir. Bizi örgütlü ve kararlı olarak gören faşist okul idaresi, okul içinde ve dışındaki faşistler çılgına döndü. Bazı günler köylerden gelen gençler ve veliler de bizimle beraber gelip mücadelemize omuz veriyorlar.

Örgütlü mücadelemiz karşısında paniğe kapılan faşistler çarşıda topluluğumuza saldırdılar. Devrimci sloganlar atarak faşistlere sert bir cevap verdik ve kısa sürede onları dağıttık. Ertesi gün velilerimiz toplu halde gelerek okul idaresinin faşistlerle ortak tutumunu protesto ettiler.

Okulda derslerde feodal-faşist eğitimi teşhir ediyor ve devrimin propagandasını yapıyoruz. Faşistlerin baskıları örgütlü mücadelemiz karşısında etkisiz kaldı. Okulu faşistlere terketmedik, bundan böyle de terketmeyeceğiz.

ALACA'DAN
HALKIN KURTULUŞU
YOLUNDA GENÇLER

HALKIMIZ 12 MART

Baş.ta.sa.1'de

nı, işkencecilerden hesap soracağını söyleyerek halk kitlelerinin o dönemdeki en temel taleplerini sömüren Ecevit, hükümet ortağı olunca, keskin bir dönüş yaparak, af kapsamına faşist katilleri de sokmuştur. Ünlü "geçmişe sünger çekme" siyasetiyle de, 12 Mart işkencecilerine, "iş"lerini rahatça yürütmeleri için "özgürlük" sağlamıştır.

Bugün emekçi halk kitlelerinin kıyım planlarının Kontr-Gerilla, MİT, ve MHP'nin karanlık çukurlarında tezgahlandığını, can güvenliğinin sağlanması için ilk elde, faşist diktatörlüğün bu özel cinayet işlerinin dağıtılması, kapatılması gerektiğini CHP reformistleri çok iyi bilmektedirler. Bu faşist yuvaların yokedilmesi doğrultusunda parmağını oynatmayan CHP hükümeti, bunun yanı sıra, 12 Mart'ın faşist generallerini faşist diktatörlüğün kilit noktalarına getirerek, yeni kıyımlar, saldırılar için onlara daha uygun bir ortam sağlamaktadır. CHP hükümetinin bu konudaki son iki uygulaması ortadadır. 12 Mart Sıkıyönetim Komutanlarından İrfan Özaydınlı İçişleri Bakanı olmuştur. Yine 12 Mart işkencecilerinden eski MİT Müsteşarı Nurettin Ersin'in Kara Kuvvetleri Komutanı olması CHP reformistlerinin imzasıyla gerçekleşmiştir. Faşist diktatörlüğün MC döneminin işkenceci faşist polislerini nasıl "cezalandırdığını" CHP son atamalarıyla ortaya koymuştur. Onlarca yurtseveri, devrimciyi sokakta, işkence tezgahlarında öldüren, yüzlercesini yaralayan bu faşist katilleri hükümeti bir yerden bir yere atayarak "cezalandırmaktadır". Reformistlerin bu uygulamayla yaptıkları katillere yeni cinayet alanları açmaktan, başka bir şey değildir.

Özetlersek, CHP hükümetinin "can güvenliğini sağlamak" konusundaki mantığında reformizmin "özgürlük" anlayışı yalın bir anlatıma kavuşmaktadır. Onlar uygulamalarıyla faşist katillere öldürme, emekçi halka faşist namlular altında ölme "özgürlüğü" tanımaktadırlar.

CHP'nin özgürlük anlayışı bir başka konuda da yansımaktadır. 1973'te hükümet ortağı olduğu dönemde faşist katilleri af kapsamına alarak salıveren CHP reformistleri, halk kitlelerinin 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğünün zindanlara doldurduğu yurtseverlerin, devrimcilerin serbest bırakılması yolundaki taleplerini bastırmaya çalışmaktadır. 12 Mart faşist güçlerinin işkence tezgahlarından geçirerek özgürlüklerini gasbettiği siyasi hükümlüler yedi yıldır zindanlarda, her türlü faşist baskı altındadırlar. Faşist diktatörlük, en basit sağlık önlemlerinin alınmadığı hapishanelerde onları yavaş bir ölüme itmektedir.

Bugün halkımız can güvenliğinin sağlanmasını , faşist cinayet yuvalarının yokedilmesini, işkenceci katillerin cezalandırılmasını, başta 12 Mart döneminden beri zindanlarda bulunan siyasi tutuklular olmak üzere, tüm tutuklu ve hükümlülerin bırakılmasını istiyor, bu taleplerinin gerçekleşmesi için mücadelesini kararlılıkla sürdürüyor.

CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMALIDIR !

KONTR-GERİLLA, MİT DAĞITILMALI, MHP, ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR !

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR !

BAŞTA 12 MART DÖNEMİNİN SİYASİ HÜKÜMLÜLERİ OLMAK ÜZERE, TÜM TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLER SERBEST BIRAKILMALIDIR !

CHP NİN YENİ

Baş.ta.sa.5'de

da da yoksul köylüler için ele avuca gelir birşey yok.

Hem bunları dağıtsan ne olacak? İşleyecek, temizleyecek, ekip biçecek güç ve imkan olmadıktan sonra, eninde sonunda onlar da borca harca karşılıkağa topraklarına katılacak değil mi?

YENİ YASA TASARISI AĞALARIN ZATEN ELDEN ÇIKARMAYI DÜŞÜNDÜKLERİ TOPRAKLARI BOL PARAYLA SATIN ALIP, ONLARIN CEBİNİ DAHA DA DOLDURMAYI HEDEFLİYOR

Ağa toprakları ağa ailesi arasında dağıtılıp, toprak parçaları sahtekar bir şekilde kanuni sınırlara uydurulduktan sonra geriye ne kalır?

Elbette ağaların zaten satmak istedikleri, elden çıkarmak istedikleri topraklar. İşlenmesinin artık onlara fazla bir kar sağlamadığı, satıp parasını başka işlere yatırmak istedikleri topraklar.

Yeni yasa tasarısı da işte bunları yüksek fiyatlarla satın alma, ağaları daha da zengin etme ve yüklerden kurtarma tasarısıdır.

Tasarıya göre; ağaların satışa çıkardığı, hükümetin ise göstermelik bir şekilde "dağıtılacak topraklar" olarak belirlediği bu topraklara karşılık olarak da ağalara gerçek değeri üzerinden ödeme yapılacakmış.

Bu ne demektir?

Toprak ağaları yıllardır beyannamelerinde topraklarının değerini düşük gösterir, az vergi verirler.

Şimdi bu topraklar için beyannamede gösterilen değeri üzerinden değil, "gerçek" üzerinden ödeme yapılacak.

Toprağın "gerçek" değerini belirleyecek olan kimler? Tabii ki, toprak ağalarının kendileri, onların devleti, koyun keserek, şölen yaparak, cebi doldurularak tav edilen eksperler. Yoksul köylüyü son kuruşuna kadar soyan, kendi köylülerin ve toprak ağalarının yanında ise ziyafetten kalkıp soru sormadan giden memurlar.

Bu yolla işte aynı zamanda ağaların bugüne kadar hasır altı ettikleri vergileri de bağışlanmaktadır.

Peki ağalara bu paralar nereden ödenecek? Devletin elindeki paradan. Yani bizim verdiğimiz vergilerden.

Yeni yasa tasarısı bizim verdiğimiz paralarla ağaların zaten satmak istedikleri, gözden çıkarttıkları toprakları bizim için satın alıveriyor. Hem de yüksek bir fiyatla.

Yoksul köylülerin yıllardır ağa adına ekip biçtiği, üzerinde ter döktüğü toprakları, CHP yüksek fiyatla yoksul köylüler için ağalardan satın alıveriyor.

BİZ AĞA TOPRAKLARINI NASIL ALACAĞIMIZI, "TOPRAK VE ÖZGÜRLÜK" TALEBİMİZİ NASIL GERÇEKLEŞTİREBİLECEĞİMİZİ BİLİYORUZ

Ağa topraklarının hepsi aslında bizimdir. Topraksız, az topraklı yoksul köylülerindir. Yıllardır o toprakları ekip biçenler, o toprakları işleyenler, emek ve ter dökenler bizleriz.

Biz bu topraklara nasıl sahip olacağımızı da biliyoruz.

Biz diğer ülkelerin yoksul köylülerinin yolunda yürüyeceğiz. Ağaları, onların iktidarlarını devirecek, toprakları kendi bildiğimiz usulle, köylü usulüyle alacağız.

Hangi toprakların dağıtılacağına, toprakların nasıl dağıtılacağına karar verecek olan hakim sınıfların, toprak ağalarının devleti değil, köylü komiteleri, köylülerin mücadele birlikleridir.

NİĞDE, BİRECİK, SAMSUN

Baş.ta.sa.8'de

lar:

"Bizler daha önce Toptaşı Cezaevinde bulunuyorduk. Oradaki "firar' olayı bahane edilerek Sağmalcılar Cezaevine, daha sonra buraya sürgün edildik. Geldiğimiz gün faşist Müdür Cemal Balcıoğlu bize gözdağı vermeye çalıştı. Ancak kararlılığımız sonunda şimdiye kadar içeri girmeyen Cumhuriyet gazetesini almak zorunda kaldı...

Bizlerin mahkemesi İstanbul'da devam etmektedir. Faşistler bizi mahkemeye dahi göndermekten çekiniyorlar. Durumu Adalet Bakanlığı, Barolar Birliği ve Başbakanlığa bir dilekçe ile duyurmak istediğimiz de faşist müdür dilekçemizi kabul etmedi ve 8 kişiyi hücreye attı. Bunun üzerine biz bu uygulamayı protesto için açlık grevine gittik. Prensip olarak kabul etmiş olmalarına rağmen, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'ndan arkadaşlar bu greve katılmadılar. 2. günün sonunda müdür ve Savcı Nusret Demiral bizi hücreden çıkartmak zorunda kaldılar; ziyaretçilerle kesilen görüşmeler yeniden başladı ve ikinci dilekçemizi kabul ederek boyun eğdiler.

"Halktan yana" ve 'solcu' olduğunu söyleyen Adalet Bakanı dilekçeye "daha sonra incelenecek" cevabını verdi.

Samsun Cezaevi Müdürü ve Savcısı faşist baskı ve şiddetin esas uygulayacısıdır. Bütün mahkumlar dayak, küfür ve işkencenin kalkmasını ve bir genel af istiyorlar. Ziyaretçilerimiz üzerindeki maddi ve manevi baskılara da son verilmelidir."

MANİSA CEZAEVİ

Manisa Cezaevindeki devrimciler de şunları yazıyorlar:

"Manisa Cezaevinde faşist diktatörlüğün çanak yalayıcılığını yapan Cezaevi Müdürü, Başgardiyan Halil Bartu ve Başgardiyan Sinan Aydın tüm saldırı komplo ve tertipleri düzenleyenlerdir. Çıkan yemekler, hayvanların bile yiyemeyeceği kadar kötüdür. 300 mahkuma 150 kişilik yemek verilmektedir.

Bizden önce gardiyanlar istedikleri mahkumu kapı altına çekip dövüyor, hücreye atıyorlarmış. Mahkumlarla kaynaştık ve bu baskıları önledik. Faşist idarenin bize saldırtmaya çalıştığı mahkum arkadaşlarla konuştuk ve ikna ettik. Nihayet bir arama bahanesiyle hücreye atıldık, ancak bizi yıldırmak isteyen faşist idarenin oyunu boşa çıktı. Hücreden çıktığımızda daha da güçlüydük.

28 Şubat günü bir siyasi tutuklu firar etti. Bunu bahane ederek ziyaretleri kestiler, sürekli sorguya çektiler. 3 devrimciyi sürmek isteyen idareye karşı tavır alan mahkumlar hücreye atıldı. Biz hücrede "Zindanlar Boşalsın, Genel Af!" sloganını haykırdık; devrimci marşlar söyledik. Diğer mahkumlar idareye karşı ayaklandılar, hücre kapılarını kırarak bizi dışarı çıkardılar. Jandarmanın havaya ateş açmasından sonra direniş devam edemedi; ama devrimciler tüm mahkumlarla kaynaşıp idareye karşı tek vücut olarak mücadele ettiler ve sınıf mücadelesini cezaevlerinde daha da kararlılıkla sürdürdüklerini gösterdiler."

KONYA CEZAEVİ

Devrimciler, cezaevinde faşist baskıları teşhir ediyorlar:

"Konya Kapalı Cezaevinde Çocuk Islahevi Kısmındaki çocuk hükümlü ve tutukluların esirden farkı yoktur. Angaryanın her çeşidine koşulmaktadır. Marangozhane gibi işyerlerinde çalıştırılarak emek ürünleri gasbedilmekte, diğer yandan temizlik, beslenme, barınma, banyo, ziyaret gibi yasal ve doğal hakları da açıkça çiğnemekte, her türlü illete de aşılanmaktadırlar.

Dört ayrı bölümden oluşan Cezaevinde, yönetimce mahzurlu görülmeyen imtiyazlı kişiler hariç, kimse dolaşamaz, bir yerden diğerine geçemez. Buralar a- Kale; b- Kapalı; c- Müşahade; d- Islahevi'dir. Bu yapının oluşturulması ve mimarisi, hükümlü ve tutukluların tabandan birliğini önlemek içindir. Başsavcının özenle koruduğu faşist idare yerli yabancı ayrımı ırk ayrımı gibi usullerle mahkumları birbirine düşürek "böl parçala yönet" siyasetini uygulamaktadır. Konya Başsavcısı, hükümlü ve tutuklular üzerindeki baskıya son verilmesi, devrimci yayınların serbestçe içeri alınması için tartışan bir arkadaşımızı deli olmadığı halde, Bakırköy Akıl Hastanesine yazmış ve tehlikeli olduğu uydurmasıyla diğer mahkumlardan tecrit etmiştir.

Bütün bu baskılar bizi yıldırmıyor, tersine sınıfsal kinimizi artırıp, bizleri daha kararlı yapıyor."

BUCA CEZAEVİ

Buca Bölge Cezaevinde 1500 tutuklu ve hükümlü, geniş kapsamlı infaz yasası ile genel af çıkarılması için 3 günlük açlık grevi yaptı. Mahkumların ortak açıklamasında şunlar yazılı:

"Bizler hiç kimseden merhamet dilemiyoruz. Cezaevlerinin dolup taştığı, bazı cezaevlerinde bir yatağa 3-4 mahkumun düştüğü içinde bulunduğumuz insanlık dışı şartlarda halkımızın, demokratik ve haklı taleplerimizde bizleri desteklemelerini istiyoruz."

ADANA CEZAEVİ

Adana Cezaevinde 804 tutuklu ve mahkum "Genel Af, Zindanlar Boşalsın!, İnfaz Çıkarılsın" talebi ile 2 gün süreyle açlık grevi yaptı. Mahkumların ortak açıklamasında şunlar yazılı:

"Bizler Adana Cezaevindeki tutuklu ve hükümlüler olarak, bu sömürü ve zulüm düzenine paslı zincirlerle, prangalarla bağlı kalmak istemiyoruz. Tüm mahkumların acil talebi olan genel af bir an önce gerçekleşmelidir. İnfaz kanunu, çağdaş hukuk anlayışına uygun ve daha geniş kapsamlı olarak çıkarılmalıdır. İnfaz kanunu, genel af talebimizin karşısında bir sis perdesi olarak çekilmemelidir."

İVRİNDİ

Baş.ta.sa.8'de

dı ve Yurtsever Devrimcilerin önerileriyle yürüyüş ve miting düzenledi. 4 Mart 1978 günü yapılacak yürüyüş ve miting için hazırlıkları başlandı. Miting ve yürüyüş haberini alan Balıkesir'deki proleter devrimciler aynı gün yapılacak "Öğrenim Özgürlüğü, Can Güvenliği, Danıştay Kararları Uygulansın" adlı toplantıyı iptal ederek yürüyüş ve mitingin hazırlıklarına başladılar. Fakat miting tertip komitesi TÖB-DER'li reformist öğretmenlerden oluştuğundan, bunlar sosyal-faşist TÖB-DER Genel Merkezi ve Balıkesir TÖB-DER Şubesi yöneticilerinin etkisi altına girdiler. Komite yürüyüş ve mitingin amacını bir öğretmene yapılan tecavüzü protesto etmek şeklinde görüyor ve sadece öğretmenlerin katılmasını istiyordu. Bu olayın işsizlik, pahalılık, zam, zulüm ve terör düzeni olan faşist diktatörlüğün yapısından kaynaklanmış olduğu gerçeğini gözardı etmek istiyordu. Proleter devrimciler olayın faşist diktatörlüğün yapısından kaynaklandığını, miting ve yürüyüşün güçlü bir anti-faşist gösteri olması gerektiğini savundular. "Devrimci Yol" siyasetini savunanlar ise yürüyüş sırasında slogan atılmamasını önerdiler.

Tertip komitesinin kararı "yürüyüş sessiz olacak, tespit edilen ortak sloganların dışında pankart taşınmayacak ve miting sırasında da bu ortak sloganlar atılacaktır" şeklinde gerici bir karardı. Sosyal-faşistler proleter devrimcilerin pankartlarını indirtmek istediler, fakat devrimcilerin gücünü görünce gerilediler. Halkın Kurtuluşu için mücadele eden proleter devrimci saflarda, köylü ve işçilerin de katıldığı 350-400 kişilik bir kitle vardı.

Yürüyüş tertip komitesinin tespit ettiği şekilde sessiz olarak sona erdikten sonra sosyal-emperyalizmin uşaklığını yapan "İKD"nin başkanı ilk konuşmayı yaptı. Proleter devrimcilere ve Devrimci Yol'a söz hakkı verilmediği gibi mesajları da okunmadı. Kendilerine söz hakkı verilmeyeceğini anlayan "Devrimci Yol"un oportünist şefleri, ilk olarak slogan atılmamasını öneren bu başlar ilk sloganı başlattılar.

Proleter devrimciler mitingden sonra and içtiler ve kendi sloganlarını atarak düzenli ve toplu bir şekilde yürüyerek anti-faşist bir gösteri yaptılar.

BÜTÜN NÜKLEER

Baş.ta.sa.2'de

karşısında dünya proleteryası ve halkları sessiz kalmadılar.

Avrupa halklarının bu silaha karşı gösterdiği tepkinin ne kadar derin olduğunu anlamak için emperyalistlerin aylarca sinmelerine bakmak yeterlidir. Hollanda parlamentosunun bombayı şimdiden red detmesi de halkın nefreti ve tepkisinin bir ifadesidir.

Dünyanın her yanından yükselen protestolara Türkiye proletaryası ve emekçilerinin haykırışları da katılıyor.

Bu bomba imha edilmelidir!

Bu bomba ne Avrupa işçi sınıfı ve emekçilerine karşı, ne de hiç bir başka halka karşı kullanılmamalıdır.

Emperyalistler bu kanlı katliam aracını kullanmaya kalkacak olurlarsa, bunun hesabının mutlaka sorulacağını da hatırlarında tutsunlar.

Emperyalistleri, kapitalist dünya sistemini hiç bir silah, ya da bomba kaçınılmaz akıbetinden kurtaramayacak, sosyalizm bütün dünyada er ya da geç mutlaka muzaffer olacaktır.

Emperyalizm, kapitalist dünya sistemi ve bu korkunç silahlar mutlaka tarihin mezarlığına gömülecektir.

NÖTRON BOMBASI İMHA EDİLSİN !

TÜM NÜKLEER SİLAHLAR İMHA EDİLSİN !

BU PROLETARYANIN VE YÜZ MİLYONLARCA EMEKÇİNİN TALEBİDİR !

YENİ İNFAZ

Baş.ta.sa.8'de

nına göre, şu anda nerede bulunursa bulunsun bütün mahkumlar, sanki yarı açık cezavelerinde yatıyormuş gibi ele alınacak ve hepsine yarım infaz süresi uygulanacaktı. Üstelik bu uygulamada savcı veya müdürün onayı gerekmeyecekti. Oysa CHP hükümeti, bir kısmı af gibi sonuçlar yaratacak bu maddelere dahi tasarısında yer vermemiştir.

İnfaz Yasası tasarısında ölüm cezalarının kaldırılması yer almıyor. Oysa "insanca, hakça düzen" safsatalarıyla seçimler öncesinde tutuklulardan oy istemeye gelen CHP'nin programında "can kutsallığı uyarınca ölüm cezası kaldırılacaktır" yazılı. CHP'nin bütün siyaseti boyunca, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının doğrultusunda gittiğini işte CHP programıyla CHP infaz tasarısı arasındaki bu zıtlık da açıkça gösteriyor.

Af, bir merhamet değildir. 1974'te CHP işkencelerin üstüne sünger çektikten sonra işkence ve cinayet şebekeleri yüzlerce yurtseveri katletti. Ancak 12 Mart'tan bu yana, o işkenceci faşistlerin yargılandığı birçok devrimci hala zındanlarda CHP İnfaz Yasası tasarısında bununla da ilgili tek kelime yok.

60 bin mahkum bu aldatmaca yasaya aldanmayacaktır. Tutuklu ve Dayanışma Derneği (İZMİR-İkiçeşmelik cad. 774 sok.No 9/A) Genel Başkanı Osman Başdemir mahkumların durumunu özet olarak şöyle duyuruyor: "Cezaevlerindeki direnmeler gittikçe yoğunlaşmaktadır. Bunun nedeni mevcut düzenin bozukluğu ve infaz sisteminin ilkelliğidir. Cezaevine kapatılanları, çakıncaya kadar insan haklarından yoksun sayan burjuva hukuk mantığına dayanan infaz sistemi çağdaş hukuka, yasalara, hatta uluslararası anlaşmalara aykırıdır."

Türkiye'nin 635 cezaevinde bulunan 60 bini aşkın tutuklu ve mahkum, faşist diktatörlüğün zulüm ve baskısına boyun eğmeyecektir. Mahkumlara her türlü sosyal hakları tanımalı, geniş kapsamlı infaz yasası çıkarılmalıdır. 60 bin mahkum ve tutuklunun ve 500 bine yakın mahkum ailesi fertlerinin talebi Genel Af'tır!

BÜYÜK ÖNDER MARKS'I

Baş.ta.sa.8'de

doğrudan bir devamı olarak doğmuştur.

Marksist öğreti güçlüdür; çünkü doğrudur. Kapsamlı ve uyumludur ve insana kör inancın, gericiliğin ve burjuva baskısını savunmanın hiç bir biçimiyle bağdaşmayan eksiksiz bir dünya görüşü sağlar. Alman felsefesi, İngiliz Ekonomi politiği ve Fransız sosyalizminin temsil ettiği, insanlığın 19. yüzyılda yarattığı en iyi ürünlerin meşru mirasçısıdır". (Lenin)

Marksizm ve emperyalizm çağının Marksizmi olan Leninizm dünya proletaryasının ve ezilen halklarının mücadelesinin önünü aydınlatmaya devam ediyor.

Bugün dünya proletaryası ve ezilen halklar ve uluslar her türden revizyonistlerin ve oportünistlerin ortaya koyduğu karanlık yolu değil, Marksizm-Leninizmin ışıklı yolunu izliyor.

Her 14 Mart gerçek Marksist-Leninistlerin, Marksizm-Leninizmin yüce bayrağını daha da yükseklere kaldırdıkları bir gündür.

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

AMERİKAN

Baş.ta.sa.1'de

gibi iki dev Amerikan tekelinin denetimindedir. Dünya Bankası aracılığıyla, Amerikan tekelci burjuvazisi yarı sömürge ülkelerin ekonomisini kendine iyice bağlar ve denetler. Ülkemizde Türkiye Sınai Kalkınma Bankası, Dünya Bankası'nın sermaye ihracıyla ortak olduğu ve denetlediği bir kuruluştur. Amerikan mali sermayesi böylece bu bankanın ortakları arasında bulunan İş Bankası, Yapı ve Kredi Bankası, Akbank gibi bankaların sermayelerini denetler. Amerikan tekelleri, Dünya Bankası ve Türkiye Sınai Kalkınma Bankası aracılığıyla Türkiye'ye sermaye ve teknoloji ihraç eder ve kendine bağımlı bir komprador kapitalizmi geliştirir.

Mc Namara, Amerikan emperyalizminin en ünlü temsilcilerindendir. Vietnam halkına karşı yürütülen emperyalist saldırganlık ve vahşetin planlayıcıları arasındadır. Mc Namara, Amerikan emperyalizmi Vietnam halkının ulusal kurtuluş savaşı karşısında kesinlikle boyun eğene kadar, Vietnam'a karşı silahlı emperyalist saldırının en ateşli savunucuları arasındaydı. O dönemde Amerikan Savaş Bakanı idi. Şimdi Amerikan tekelci burjuvazisi tarafından, yeni-sömürgecilik yöntemlerini uygulamak üzere Dünya Bankası'nın başına getirilmiştir.

Halkların yeminli düşmanı, emperyalizmin güvenilir temsilcisi Mc Namara'nın yüzünü, uluslararası proletarya ve ezilen halklar, Vietnam halkının yiğit mücadelesiyle iyice gördüler. Türkiye'nin emekçi halkı, her türden emperyalistle uzlaşan CHP yöneticilerinin tersine, Mc Namara'ya "defol" demektedir.

FAŞİST TERÖR

Baş.ta.sa.8'de

faşist polis, jandarma ve faşist sivil çetelere dayanarak emellerine ulaşmak istiyorlar. Her gün, her saat, her yer basılıyor, aranıyor. Bunlar yapılırken gerekçe gösterilmiyor. Aramalar ve baskınlar köylülerin şehre indiği mahalli pazar günleri yoğunlaştırılıyor. Yoksul köylüler sindirilmek, baskı altına alınmak isteniyor. Faşistler halka gözdağı vermeye çalışıyorlar. Arama taramalar sadece yollarda yapılanlarla kalmıyor. Şehir içinde devrimcilerin yoğun olduğu alanlara baskınlar yapılıyor, halka eziyet ve hakaret ediliyor, terör estiriliyor. Hiç bir neden gösterilmeden çarşıda gitmekte olan biri çevrilerek aranıyor. Arananların çoğu da çevrede tanınan devrimciler oluyor. Bu kişiler haklarında uydurma gerekçeler öne sürülerek karakola götürülüyorlar. TÖB-DER gibi kuruluşlar ve devrimcilerin oturduğu kahveler de sık sık aranıyor.

Saldırıları tarih, saat vererek belirtmek mümkün değil. Sürekli tekrarlanıyor. Halkı sindirmek, mücadelesini engellemek ve devrimcileri sudan bahanelerle tutuklamak için aralıksız olarak devam eden bu baskılar, anarşiyi önlemek, silah aramak kılıfı altında sürdürülüyor.

Bu uygulamalar, faşizmle uzlaşan CHP'nin ve onun hükümetinin iç yüzünü kitlelerin daha iyi anlamasına yaradı. Onun komprador burjuvazi ve toprak ağalarının yanında yer aldığını gördü. Sahte vaatlerinin altında yatan gerçekleri öğrenmeye başladı.

Bu baskı ve saldırılar azılı halk düşmanı faşist kaymakam Ümmet Önalan ve onun faşist polis sürüleri eliyle yürütülmektedir. CHP hükümeti halka vadettiği "can güvenliği ve huzuru" MHP militanı faşist kaymakam ve faşist polisleri işbaşında tutarak, işte böyle gerçekleştiriyor!

Emekçi halkın ve devrimcilerin bu faşist saldırılar karşısında başeğmemeleri, mücadelelerini sürdürmeleri sonucunda aramalar 24 Şubat'tan bu yana azaltıldı, fakat baskılar sürüyor.

Elbistan halkı, faşist kaymakamı, resmi ve sivil faşist çeteleri ilçeden sürüp atmak için, mücadelelerini aynı kararlılıkla sürülecektir.

ALİBEYKÖY

Baş.ta.sa.6'da

larının işleri olursa yapıyorlar. Bizimse yüzümüze bakan yok.

H.K.-Belediyeye sizin sorunlarınızla ilgilenmesi için baskı yapıyor musunuz? Yapıyorsanız bu nasıl oluyor?

-Yapıyoruz... Önceleri tek tek gidiyorduk. Bundan bir şey çıkmadı. Biz de toplu halde gidelim dedik. Toplanalım, sorunlarımızı tartışalım, isteklerimizi bir araya getirip öyle gidelim dedik. Hepimiz işçiyiz. Fabrikadan izin alıp gelemiyoruz. Dedik ki, bir dernek kuralım. Bizim dertlerimize çare bulacak, yirmi dört saat bizim meselelerimiz için uğraşacak, doktordu, okuldu, suydu, bütün bunlarla ilgilenecek bir dernek kuralım dedik. Bu dernek halkın derneği olsun; yöneticileri bizler olalım; alınteriyle çalışanlar derneği yönetsin. Her şeyi ona danışalım. Kapısını evimiz gibi çalıp, gireceğimiz, derdimize derman bulacağımız bir doktoru olsun derneğin. Bu dernek hem bunlarla uğraşsın, hem de toplantılar yaparak bizi uyandırsın. Olanları, yaptıklarını anlatsın. Mücadeleyi, siyaseti, doğruyu yanlışı onda bulalım. Güçlerimizi onda birleştirelim. Ama böyle yapmayıp da dernek diye köy odası gibi bir şey yaparsak, eğlenceye dalarsak hiç bir iş başaramayız. İşte böyle bir dernek kurmak için çalışmalıyız.

H.K.-Bu çalışmalarınızda faşist diktatörlüğün uşaklarının engellemesiyle karşılaştınız mı?

-Daha karşılaşmadık. Ama elbet karşılaşacağız. Bize mani olmaya çalışacaklar elbet. Lakin biz iyice kararlıyız. Şahsen ben ölsem de dönmem.

H.K.-Bu kararlılığı, güveni nereden alıyorsunuz?

-Kararlıyız, kendimize güveniyoruz. Çünkü, sömürülenler, ezilenler çoğunlukta. Ezenler, sömürenlerse azınlıktalar. Hal böyle olunca, haklı da biziz, güçlü de... Bu düzenin hep böyle sürmeyeceğini, bir gün ezilenlerin sömürüye dur diyeceğine inanıyoruz. Gücümüzü, güvenimizi buradan, kendimizden alıyoruz.

H.K.-Gazete okuyor musunuz?

-Evet okuyorum. Halkın Kurtuluşu okuyorum. İşçilerin sorunlarını, memleketteki mücadeleyi, faşistlerin işkencelerini okuyorum. Başka yerlerde de, bizim fabrikadaki gibi patron yanlısı sendikalar olduğunu, işçinin değil, patronun çıkarlarını savunduğunu görüyorum. Onlara güvenmemeyi öğreniyorum. Bunun için mücadelemizin haklı olduğuna inancım daha da artıyor. Ama mücadele tek tek değil, birlikte olmalıdır. Bunun için dernek kurmak şart.

H.K.-Peki, derneği kurdunuz. Yol, su, okul yapıldı; mesele bununla bitecek mi?

-Bitmeyecek. Buradaki mesele bitse, fabrikadaki bitmeyecek. Orada yine sömürüleceğiz. Köylerden başka arkadaşlar gelecek; başka gecekondu mahalleleri olacak. Onların da suyu, yolu olmayacak, gecekondusu yıkılacak. Yani mesele bitmeyecek. Mesele ancak fabrikalarda bizleri, tarlalarda köylüleri sömürenlerin, gecekonduları yıkanların düzeninin ortadan kaldırılmasıyla, yani devrimle çözümlenecek. O zaman iktidar biz işçilerin, köylülerin olacak ve sömürü, zulüm yerin dibine batacak.

ARDAHAN

Baş.ta.sa.1'de

kan kurşunu kalbinden yiyen Çetin Bay şehit düştü.

Ardahan Lisesinde çalışan devrimciler ve halk silah sesine koştuklarında, katillerden üçü kaçmış, Davut Yağmur ise, olay yerine yakın olan evine saklanmıştı. Kısa zamanda ev sarıldı. Birikenlerin sayısı, bine yaklaşmıştı. Polisten katilin yakalanması istendi, ancak polis katili yakalamak yerine jandarma birliklerini ve alayı yardıma çağırarak, halkın karşısına dikti. Aradan uzun zaman geçmesine rağmen, katil yakalanıp çıkarılmayınca, halk, faşistin evini tahrip ederek, Çetin'in cenazesini almak için hastaneye yöneldi. Bu kez de tanklar ve cemseler, halkı hastanenin önünde kuşatarak dağıtmak istedi. Fakat halkın kararlı direnişi karşısında polis gerilemek zorunda kaldı.

Çetin arkadaşın cenazesi kaçırılmak istendiyse de, devrimcilerin ve halkın gücü karşısında polisler yine gerilediler. Ve cenaze alınarak Ardahan caddeleri dolaşıldı. Ülkü Ocaklarını ve faşistleri besleyen tüccarların dükkanları yerle bir edildi. Cenazeye bir faşistin evinden ateş açıldıysa da, ateş açanlar kaçmak zorunda kaldılar. Çetin arkadaşın cenazesi evine götürülerek sabaha kadar yanında kalındı. Çetin'in babası Koço Bay'ın tavırları kitlelere örnek oldu. Koço Bay ağlamak yerine devrimci konuşma yaparak, kitleye önderlik ederek meselenin gerçek sahibinin halk olduğunu kanıtladı.

Ertesi gün 7000'i aşkın emekçinin omuzlarında Çetin Bay, köyü olan Gürçayır'a götürülerek "Çetinler Ölmez" sloganıyla gömüldü.

HİÇ BİR YALAN

Baş.ta.sa.1'de

Özellikle bazı faşist ideologlar bugünlerde sık sık hem komünizme, hem kapitalizme, hem de emperyalizme karşı olduklarını tekrarlıyorlar. Onlar emperyalizm dedikleri zaman uluslararası tekelci burjuvaziyi kastetmiyorlar. Amerika ve batılı emperyalist devletler onlara göre emperyalist değildir. MHP, Amerikan emperyalizminin en sadık uşağı ve CIA'nın planlarının bilinçli uygulayıcısı bir faşist örgüttür. Krupp, Thyssen gibi büyük tekellerin desteğiyle iktidara yerleşen Hitler de, "hem komünizme, hem kapitalizme karşıyız" diyordu. Hitler gibi MHP de içi boş ve temelsiz bir ırkçılık etrafında, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünü sürdürmek için her türden yalana başvuruyor. Grev yapan işçilere saldıranlar, MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşistlerdir. Urfa bölgesinde köylülerin toprak ağalarına karşı mücadelesine saldıranlar onlardı. Bugün de MİT, Kontr-Gerilla gibi resmi cinayet şebekeleriyle tren yollarına, Danıştay'a, Belediye binalarına, otobüs garajlarına bomba koyanlar MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşistlerdir. Hiç bir yalan, demagoji halkın faşistlerden hesap sormasını engelleyemeyecektir!

İSDEMİR

Baş.ta.sa.1'de

biçimde sendikalarını belirtmeler, özellikle MHP li ve Ülkü Ocaklı sivil faşistlerin örgütlü bulunduğu İsdemir'de "irade beyanı" gerçekte işçilerin değil faşist sendikacıların iradesini yansıtabilir.

Jandarma ve polis kuşatması altında yapılan sözde yetkili sendika tespiti, Şili'de faşist Pinochet'in düzenlediği düzmece seçimlere benziyor. İrade beyanı değil, gizli oy, açık tasnifle referandum yöntemi işçilerin yetkili sendikalarını seçmelerine yarayabilir.

Çalışma Bakanı Bahir Ersoy birkaç kez kullanılan yöntemin referandum değil irade beyanı olduğunu belirtti. Bu alanda da CHP, işçilerin değil egemen sınıfların sesine kulak vermektedir. Nasıl memurlara "toplu sözleşmeli, grevli sendika" vaatleri şimdi unutturulmak isteniyorsa, işçilere "referandum" vaadi de içi boş bir söz olarak kalmıştır.

İşçiler, CHP'nin egemen sınıfların hizmetindeki siyasetini, oynanan "irade beyanı" oyunu ile bir kez daha gördüler.

İşçi sınıfı bütün engelleri aşacak, referandum hakkını da söke söke alacaktır.

BELEDİYENİN

Baş.ta.sa.1'de

belediyelerin şimdi orayı burayı basıp burjuva gazetelerinde reklam yaptırmaları CHP hükümetinin yaptığı ve onayladığı zamları gizleyebilir mi? CHP reformizminin, emperyalizme teslim olarak yaptığı %32'lik devalüasyonun ağır sonuçlarını emekçi halk, günlük hayatında taşımak zorunda kalıyor. Yeni zamlar ve artan işsizlik devalüasyonun kaçınılmaz sonuçlarıdır.

SUNGURLU'NUN

Baş.ta.sa.6'da

devrimciler, Sungurlu merkezine haber salıp, bir grup devrimcinin tartışmak için köye gelmesini istiyorlar. Derhal bir grup proleter devrimci Yazır köyüne geliyor. Bunu gören İbrahim Azapçı (Dernek Başkanı) Sungurlu'ya adam gönderip sosyal-faşist terzi Muharrem Biçer aracılığı ile Çorum'a telefon ettiriyor. Telefonda "Yurtsever, devrimcilerden bir grup tartışmak için köye geldi, bugün gelmeyin" deniyor. Halk akşam geç vakte kadar geleceklerí bekliyor. Kimse gelmiyor. Nedeni Dernek Başkanına sorulduğunda "geleceklerin çoğu öğrenci ve memur olduğu için toparlanamamıştır" diyor. Kalabalık kitleye apaçık yalan söylüyor. Proleter devrimciler ve köy halkından bir kısmı orada bulunan kitle içinde, sosyal—faşizmi tartışmak için öneri getiriyorlar. İbrahim hasta olduğunu bahane ederek tartışmadan kaçıyor. (Hasta olmadığı kitle tarafından biliniyor.)

4 Şubat günü konser ekibi köye geliyor. Yazırlı proleter devrimciler Sungurlu'ya bir haber gönderip tartışmak isteyen arkadaşların tekrar gelmelerini istiyorlar. Bir grup proleter devrimci Yazır köyüne gidiyor. Bu arada gelen ekip, programını açıklıyor. Gündüz bayanlara, gece erkeklere konserin verileceğini söylüyorlar. Hiç bir partinin ve siyasetin propagandasını yapmayacaklarını belirtiyorlar. Okula hoparlör, anfi ve mikrofonları yerleştiriyorlar. Devrimcilerin geleceğini duyunca şaşkınlık gösteriyorlar. Siyasetlerine güvenemeyen, halka karşı sorumluluk nedir bilmeyen, devrimcilerin gelmesiyle halktan tecrit olacaklarını anlayan bu kişiler hemencecik bir kuyruklu yalan uyduruyorlar. Bu kez de "Halkın Kurtuluşçuları bizi polise, jandarmaya ihbara gittiler" diyerek demagoji yapıyorlar. Aslında bu gibi işleri kendileri çok iyi beceriyorlar. (Tıpkı, 29 Mayıs Sungurlu TÖB-DER Kongresinde ve 3 Haziran Çorum Mitinginde yaptıkları gibi.) Ayrıca, "Polis ve jandarmaya haber vermeseler bile kendileri gelip olay çıkaracaklar" deyip çok yönlü bir yalanla okulu terkediyorlar. Köyden bir eve girip çalıp, söylemeye başlıyorlar. Ancak bundan memnun olmayan devrimci Yazır halkı o eve gitmiyor. Durumu protesto ediyor. Eline mikrofonu alan İbrahim Azapçı, Halkın Kurtuluşu siyasetindekileri ihbarcılıkla suçlamaya çalışıyor, tecrit olma durumunu kurtarmaya, kendi çıkarı için halkına, komşularına yaptığı ihaneti maskelemeye uğraşıyor. Bu sırada devrimci mücadele örneği veren Satı bacı konuşmak için söz hakkı istiyor. Önce söz hakkı vermiyorlar. Bacı diretince mecbur kalıyorlar. Satı bacı konuşmaya başladığı an, mikrofonu elinden alıyorlar. Bacıyı tahrik ediyorlar. Bacı yılmıyor, mikrofonsuz konuşuyor. "Halkın Kurtuluşu siyasetçileri hiç bir zaman ihbarcı olmamıştır. (Pratikten örnekler vererek kanıtlıyor.) Biz siyasetimize ve halka güveniyoruz. Arkadaşlarımız birazdan gelirler. Kitle önünde tartışıp hesaplaşırız" diyor.

Önceden "Hiç bir parti ve siyasetin propagandasını yapmayacağız." diyen konser ekibi, başta revizyonist ihanet şebekesinin başı deynekçi terzi Muharrem Biçer olmak üzere "Yaşasın TSİP" diye slogan atıyorlar. Bir saat önce verdikleri sözü unutup propaganda yapıyorlar. Niyetlerini gizleyemeyip sosyal - faşist maskelerini düşürüyorlar. Halka konser vereceklerini iddia eden bu burjuva kalıntıları halkın kültüründen bile habersiz olup, halkımızın hiç alışkın olmadığı müzik aletleri ile geliyorlar. Bu halka yabancılaşmanın ta kendisidir. Kaynağını revizyonizmden alır. Devrim ve devrimcilik adına ahkam kesenlerin, karşı devrimci hainlerin siyasetinden ilham alır. Tartışmaktan korktukları için de hemen köyü terkediyorlar.

Devrime ve halka bağlı yoldaşlarımız, hiç bir zaman peşinizi bırakmayacaktır. Devrimci uyanıklık, davaya olan inancımız, halka bağlılığımız revizyonist ihaneti . yerle bir edecektir. Aktif propagandamızla kitlelerden tecrit olacaksınız.

SUNGURLU'DAN BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

İSPANYA

Baş.ta.sa.4'de

ye gelmesi delegelerin tarifsiz coşku ve tezahüratlarına yol açtı. Bu delegelerin devrimci tavırlarının bir ifadesiydi. Raul Marco ilk kez bu nedenle İspanya'da legal bir toplantıda açıkça konuştu.

İspanyol yoldaşlarımız sevinçlidir. Çünkü, onlar A.O.A 'nın inşası ile, devrimci sendikalarının kurulması ile, İspanya işçi sınıfının devrimci birliğinin sağlanmasında ve oligarşinin revizyonist ve reformist uşaklarına karşı mücadelede ileri doğru önemli bir adım atmışlardır. (...) Çünkü, bu dünya devrimci sendikal hareketinin güçlenmesi ve uluslararası işçi hareketinde revizyonist ve oportünist güçlere karşı bir darbedir.

(BU YAZI KPD/ML'NİN YAYIN ORGANI ROTER MORGEN'İN 27 OCAK 1978 TARİHLİ SAYISINDAN KISALTILARAK ÇEVRİLMİŞTİR.)

ADANA'DAKİ

Baş.ta.sa.8'de

toplantıya da saldırmış, toplantıdaki konuşmacıyı ve Tertip Komitesini gözaltına almıştır.

Bütün bu olaylar Adana halkının mücadelesini bastırmak isteyen egemen sınıfların bugüne kadarki saldırılarının bir parçası ve devamıdır.

Ve bütün bunlar "hükümet olduğu takdirde işkencecilerden hesap soracağız" diyen CHP'nin hükümette bulunduğu bir dönemde olmaktadır.

Bugün bütün Türkiye halkı ve Adana halkı, CHP hükümetinin faşist diktatörlüğün koltuk değneği olduğunu, CHP'nin halkın değil, emperyalistlerin ve egemen sınıfların yanında olduğunu kendi pratik deneyleri ile kavramaktadır.

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR !

GÜLSEN TANYILDIZ VE ŞABAN KUŞ DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR !

OZAN

Baş.ta.sa.6'da

diktatörlüğe karşı Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesini içeren türküler ve marşlarla halkı daha çok uyarmaya çalışıyorum.

HK- Neden türkülerinizde toprak ve köylü sorununa daha çok yer veriyorsunuz?

OZAN: UDHD'nin bu aşamasında merkezi görev demokratik devrimdir. bölgemizde özellikle feodal yapı ağır basmakta, geniş köylü yığınları azgınca sömürülmektedir. Yine bu devrim aşamasına göre de bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi geniş köylü yığınlarının gücüne dayanır. Kırsal alan da bizim temel çalışma alanlarımızdan biridir. Onun için ben de türkülerimde daha çok köylülere sesleniyorum.

HK- Devrimci bir halk ozanı olarak sanat anlayışınızı açıklar mısınız?

OZAN: Ülkede burjuva kültürü sanat dalında da halk yığınlarının kafasını bulandırmaya çalışmaktadır. Devrimciyim diyen birçok ozan daha çok fukara edebiyatı yaparak, ezilen ve mücadele eden halkımızın önüne devrimle ilgili hiç bir somut görev koymamaktadır. Birçoğu halkı devrim için eğitmeyi ve yönlendirmeyi değil, onun mücadelesini reformizmin kuyruğuna takmayı amaçlıyorlar. Benim devrimci ozanlık anlayışım, sahip olduğum ideolojik-siyasi çizgiyi türkülerimle işlemektir. Bu çizgi bugün Halkın Kurtuluşu gazetesinde somutlanmaktadır.

12 MART

Baş.ta.sa.1'de

daki mücadele devam ederken, yarı-parlamenter, yarı-askeri faşist bir rejim uygulanmaya devam ediyordu. Ama bu rejim zorunlu olarak gerici bir karakter taşımaktaydı; sonunda ya parlamenter faşizme dönülecek, ya da parlamentonun bütün fonksiyonlarını yitirmesiyle tam bir askeri faşist diktatörlük kurulacaktı. Bu arada Amerikan emperyalistleri iki Amerikancı faşist klik arasındaki çelişmelerin kızışmasını önlüyor ve uzlaştırıcı bir rol oynuyordu.

İşbirlikçi hakim sınıflar 12 Mart'la birlikte faşizmi -geçici bir süre için bile olsa- sağlamlaştırmayı ve kitle mücadelelerini bastırmayı başardılar. Ama halka boyun eğdirmeyi başaramadılar. İşçiler, köylüler, tüm emekçi halk faşizme olan nefretlerini her yerde değişik biçimlerde ortaya koydu. Bu arada, küçük-burjuva ihtilalci akımların yürüttükleri silahlı mücadele -temeldeki bütün zaaflarına rağmen- faşist generaller çetesinin yüzünün açığa çıkmasında yardımcı oldu. Halkın muhalefeti yoğunlaştı ve faşist çete geniş ölçüde tecrit edildi. Halkın faşizme karşı mücadelesinin şiddetlenmesi, CHP yönetimini ele geçirmek için mücadele eden reformist burjuvazinin işini kolaylaştırdı. 12 Mart'ın kendilerine sağladığı bütün imkanlardan yararlanmalarına rağmen İnönü'nün başını çektiği faşist "göbekçiler" parti yönetiminden uzaklaştırıldılar. Bu koşullar altında yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, askeri faşist diktatörlük yanlısı klik kendi adayını seçtiremedi. Ağırlıklarını parlamentonun yetkilerinin muhafazasından yana koyan -ayrı ayrı amaçlarla- AP ve CHP'nin üzerinde anlaştıkları bir aday Cumhurbaşkanı oldu. 14 Ekim 1973 seçimlerinin yapılma imkanı böyle doğdu. Ve Silahlı Kuvvetler Komuta Konseyi'nin geri plana çekilmesiyle parlamenter faşist rejime dönüldü."

(HALKIN KURTULUŞU SAYI 86, UDHD)

BİRÇOK YERDE

Baş.ta.sa.8'de

GAZİANTEP

Gaziantep'teki "Üç Dünya Teorisi" Nedir, Kime Hizmet Ediyor" toplantısı 4 Mart Cumartesi günü Alleman Düğün Salonunda yapıldı. Toplantıya çoğunluğu işçi olan 400 emekçi katıldı. Kadın Haklarını Koruma Derneği üyelerinden birçok kadın emekçi toplantıya topluca katıldılar.

Toplantı salonu "Kahrolsun Oportünizm, Yaşasın Marksizm-Leninizm", "Kahrolsun Üç Dünya Teorisi", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" vb. pankartlarla donatılmıştı. Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un resimlerinin bulunduğu pankart konuşma kürsüsünün tam üstüne asılmıştı.

Toplantı devrim şehitlerine saygı duruşuyla başladı. Aynı anda Enternasyonal marşı söylendi. Açış konuşmasından sonra Halkın Birliği adına bir arkadaş söz aldı, "Üç Dünya teorisi"ni eleştirdi. Halkın Kurtuluşunun düzenlediği bu toplantıyı desteklediklerini bildirdi. Halkın Birliğinden sonra söz alan Halkın Yolu taraftarı bir arkadaş "Üç Dünya teorisi"ni teşhir eden bir konuşma yaptı. Halkın Yolu yazarlarını oportünist olarak niteledi. Halkın Yolu yazarlarının zaman kazanmak ve devrimci tabana "Üç Dünya Teorisi"ni kabul ettirmek için sahte kampanyalar açtığını, arkasından da gazeteyi kapattıklarını söyledi. Halkın Yolu taraftarlarını "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmeye çağırdı.

Halkın Kurtuluşu adına söz alan yoldaş, dünyanın bugünkü durumunu anlattı. Arkasından "Üç Dünya Teorisi"ni, çelişkiler, emperyalizm, devlet, devrim ve savaş tezleriyle karşılaştırarak eleştirdi.

"Üç Dünya Teorisi"ni reddeden Halkın Yolu taraftarlarının daha önceden savundukları platformlarını da reddetmeleri gerektiğini vurguladı. Bütün proleter devrimcileri Parti Bayrağı'nda yayınlanan platform etrafında birleşmeye çağırdı. 1978 yılının proletarya partisinin kurulması gereken yıl olduğunu söyledi. Bütün proleter devrimcileri proletarya partisinin kurulması mücadelesine var güçleriyle katılmaya çağırdı.

Toplantı boyunca "Kahrolsun Oportünizm", "Yaşasın Marksizm-Leninizm", "Kahrolsun Üç Dünya Teorisi", "Yaşasın Parti Bayrağı" sloganları atıldı.

Konuşmalar bitince devrim andı içildi. Devrimciler disiplinli bir şekilde dağıldılar.

ANKARA SAĞLIK EMEKÇİLERİ

Ankara'da yurtsever devrimci sağlık emekçileri 2 Şubat günü "Oportünist Üç Dünya Teorisi" Nedir, Kime Hizmet Ediyor" konulu bir toplantı düzenlediler. Toplantıya 60 kadar sağlık emekçisi katıldı.

Toplantı devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı.

Toplantıda konuşan sağlık emekçisi bir yoldaş oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci özünü sergiledi ve bu "teori"nin reddedilmesi gerektiğini vurguladı.

Daha sonra söz alan diğer konuşmacı sağlık emekçileri de, "Üç Dünya Teorisi"nin devlet, devrim, savaş vb. gibi konularda Marksizm-leninizmi nasıl tahrif ettiğini örnekleriyle açıkladılar.

Toplantı coşkun bir havayla sona erdi.

ANKARA ÖVEÇLER-TUZLUÇAYIR

Ankara'da 26 Şubatta Öveçler'den ve Tuzluçayır dan Yurtsever devrimcilerin katıldığı bir toplantı daha yapıldı. Toplantı Oportünist "Üç Dünya Teorisi" mahkum edildi.

Toplantıda söz alan konuşmacı yoldaş, "Üç Dünya Teorisi"nin sınıf işbirliği vaazeden bir teori olduğunu söyledi ve bu "teori"nin bugün modern revizyonizmin bir türü olarak ortaya atıldığını belirtti. Konuşmacı yoldaş Halkın Birliği'nin "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmesine rağmen, bu "teori"nin bazı siyasi sonuçlarını hala savunuyor olduğunu vurguladı ve Devrimci Yol'un "Üç Dünya Teorisi" konusundaki sahtekarlıkları üzerinde durdu.

ESKİŞEHİR TÜM DER

TÜM-DER Eskişehir Şubesinde Aralık 1977'de yapılan bir toplantıda "Üç Dünya Teorisi"nin bütünlüklü bir oportünist "teori" olduğu sergilendi.

Toplantıya 40'a yakın TÜM-DER üyesi katıldı.

ÇORUM

Çorum'da 18 Şubat'ta Elif Düğün Salonunda yapılan toplantıda oportünist "Üç Dünya Teorisi" mahkum edildi.

Toplantıya öğrencilerden, köylülerden, işçilerden, memur ve öğretmenlerden oluşan 400'e yakın emekçi katıldı.

Devrim şehitleri adına yapılan iki dakikalık saygı duruşundan sonra söz alan bir yoldaş, bugün önümüzde duran görevleri sıralayarak, en acil görevin partinin inşası olduğunu vurgulayarak, tüm proleter devrimcileri Parti Bayrağı altında toplamaya çağırdı.

Daha sonra konuşan başka bir yoldaş, oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci özünü örneklerle anlattı, "Üç Dünya Teorisi" ile modern revizyonizm ve troçkizm arasındaki paralelliğe dikkati çekti.

Konuşma sloganlarla ve marşlarla kesildi.

Toplantıda çeşitli derneklerden gelen mesajlar okundu. Bunların arasında en dikkati çekeni, Çorum ve ilçelerine bağlı 15 köy derneğinin ortaklaşa imzalayarak gönderdikleri mesajdı. Bir köylü yoldaş tarafından okunan mesajda "Üç Dünya Teorisi"nin işçi-köylü iktidarını reddettiği belirtilerek reddedilmesi gerektiği vurgulanıyordu.

Toplantı devrim andının içilmesinden ve enternasyonal marşının söylenmesinden sonra dağıldı.

REFORMİZMİN

Baş.ta.sa.1'de

tında birleştirme çaba ve girişimleri; bütün bunlar bu saldırının göstergeleri ve ürünleridirler.

Aynı şeyler öğretmen ve memur meslek örgütlerinde de yapılmaya çalışılmaktadır. CHP, bu kesimi de ağulamaya ve bütünüyle uyuşturmaya çalışmakta, örgütsel bakımdan da ele geçirmeye çalışmaktadır. Bu kesim üzerinde ise CHP'nin zaten var olan etkinliği daha da büyüktür.

Gençlik bir toplumun en dinamik kesimidir. En duyarlı, en mücadeleci kesimidir. Bu bizim ülkemizde de böyledir. Bütün siyasi akımlar, bugünkü şartlarda gençliği kelime uygunsa ele geçirmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

CHP de son zamanlarda gençliğe yönelik çabalarını artırmıştır. Gençlik içinde CHP'ye paralel olarak örgütlenme çabaları artmıştır. CHP gençliğin faşizme karşı mücadelesini söndürmeye ve onu uzlaşmanın uysal bir neferi haline getirmeye çalışmaktadır. Demokratik Sol Gençlik Dernekleri canlandırılmaya, yeniden düzenlenmeye başlanmıştır.

Bütün bunlar, reformizme karşı her alanda mücadeleyi, halk kitlelerini reformizmin uyuşturucu, uzlaştırıcı etkisine karşı hazırlama ve bu etkiden kurtarma mücadelesini bugünün en önemli görevlerinden biri haline getirmektedir.

Öte yandan bugün reformizmi her alanda teşhir etmenin, kitleleri reformizmin etkisinden kurtarmanın uygun şartları vardır. CHP reformistleri bugün hükümettedirler. Onlar uygulamalarıyla emperyalizme ve hakim sınıflara hizmet etmenin aracı olduklarını her geçen gün kaçınılmaz olarak daha açık bir biçimde ortaya koymak zorundadırlar.

Ekonomik ve siyasi buhranın derinleşmesine bağlı olarak, reformizmin faşist diktatörlük karşısındaki uzlaşıcılığı, faşist diktatörlüğün koltuk değneği olduğu gerçeği her geçen gün daha açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Her günkü uygulamalarıyla birlikte, CHP'nin "halkçı"lığı, "umut"luğu sapır sapır dökülmekte, iflas etmektedir.

Faşist diktatörlüğe ve ekonomik ve siyasi planda artan saldırılara karşı mücadele, reformizme karşı mücadeleden ayrılamaz. Bugünün Türkiye'sinde bu söz bütünüyle geçerlik kazanmaktadır.

Devrimci proletarya, sendikalarda, diğer meslek örgütlerinde "sosyal-faşistlerin saltanatı yıkıldı, yıkılıyor" diye gelişmelere gözünü kapamamalı, rehavete ve durgunluğa kapılmamalı ve faşist ve sosyal-faşist ideolojiye olduğu gibi buralarda zaten büyük bir etkinliği olan ve şimde daha da yukarılara tırmanmaya çalışan reformizme karşı mücadeleyi de elden bırakmamalıdır.

Bunun aksi, reformizme karşı mücadeleyi gözden kaçırmak, faşizme karşı mücadelenin reformizme karşı mücadeleden ayrılamayacağını kavramamak ve giderek reformizmin destekçisi olmak anlamına gelir.

Niğde, Birecik, Samsun, Manisa, Konya, Buca ve Adana Cezaevlerinde faşist baskılar karşısında tutuklu ve mahkumlar boyun eğmiyor

NİĞDE KAPALI CEZAEVİ

Niğde Kapalı Cezaevinden devrim sempatizanı mahkumlar şunları yazıyor:

"İş yurtlarında mahkum arkadaşlar parasız ve günde bir öğün karavana ile çalıştırılmaktadır. Cezaevinde kalorifer tesisatı olmasına rağmen, günde 2 saat yakılmakta. Oysa idarecilerin bulunduğu kısımlar her saat ısıtılmaktadır. 470 mahkum 4 saat içinde haftada bir defa hamam yapmak zorundadır. Bu kötü koşullar altında hastalananlar ölüme terkedilmektedir. Mahkumlara, kendi paralarıyla aldıkları ilaçlar dahi verilmiyor. 10-12 yaşlarındaki tutuklu ve hükümlü çocuklar her gün sabahtan akşama kadar çalıştırılıyor ve esir muamelesi görüyorlar. Emperyalizm ve onların yerli işbirlikçilerinin kültürlerinin şakşakçılığını yapan yayın organları cezaevine rahatlıkla sokulurken devrimci yayınlar içeri alınmamaktadır.

Biz mahkumlar birlik ve dayanışma içinde olmadıkça hiç bir şeyin üstesinden gelemeyeceğimizi bilmekteyiz."

NİĞDE TARIM AÇIK CEZAEVİ

Cezaevindeki faşist baskıları teşhir eden mektupda, mahkum arkadaşlar şunları yazıyorlar:

"Müdür Mehmet Gözüuykulu ve savcı şahsında somutlaşan faşist baskı, sömürü ve disiplin yaratılmıştır. Cezaevi Müdürü, mahkumların birlikte hak arama girişimlerini kırmak için yerli-yabancı ayrımı yapmaktadır. Dışardan içeri çiğ madde alınmamaktadır. Sık sık yemek pişirecek malzeme toplanmakta ve bulaşık suyundan farksız aynı yemekler, paslı, kalaysız kaplarda mahkumlara dağıtılmaktadır. Özellikle toz-toprak içinde çalışan bizler haftada 12 gün, 1-2 saat süreyle yakılan hamamda yıkanabiliyoruz. Başta veremli olmak üzere her çeşit hasta diğer mahkumlarla bir aradadır. Ayakkabı, elbise, iç çamaşır yılda iki kez verilmesi gerekirken, özellikle yoksullar bu kış günü dışarda çıplak çalışıyorlar. Cezaevi Müdürü AP ve MHP yanlısı tutukluları en basit, işyerlerine verip hiç çalıştırmazken, diğerlerine en ağır angaryaları yüklüyor. Cezaevine ilerici, demokrat yazarların hiç bir kitabı alınmazken, Teksas, Tom Miks gangster romanları vb. yozlaştırıcı yayınlar serbestçe giriyor. Faşist öğretmen okuma-yazma öğretmediği gibi ders boyunca Hitler, Mussolini ve Türkeş'e övgüler yağdırıyor. Cezaevinde çalışan mahkumların ürettiği et, süt, yoğurt, sebze, meyve gibi ürünler mahkumlara verilmiyor. Müdür ve Savcı, şahsi ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra, bunları satıp yılda yüz binlerce lira kar sağlıyorlar...

Türkiye'deki açık, yarı-açık ve kapalı cezaevlerinin bütünü genelinde aynıdır. Özde hepsi faşist diktatörlüğün elindeki baskı araçlarıdır...

Faşist yöneticiler içerdeki tüpleri topladılar, ve çiğ madde alınmasını yasakladılar. Halı atelyesinde çalışan 70 mahkum örgütlü, kararlı direnişe geçince topladıklarını geri vermek ve çiğ maddeyi almak zorunda kaldılar."

URFA-BİRECİK CEZAEVİ

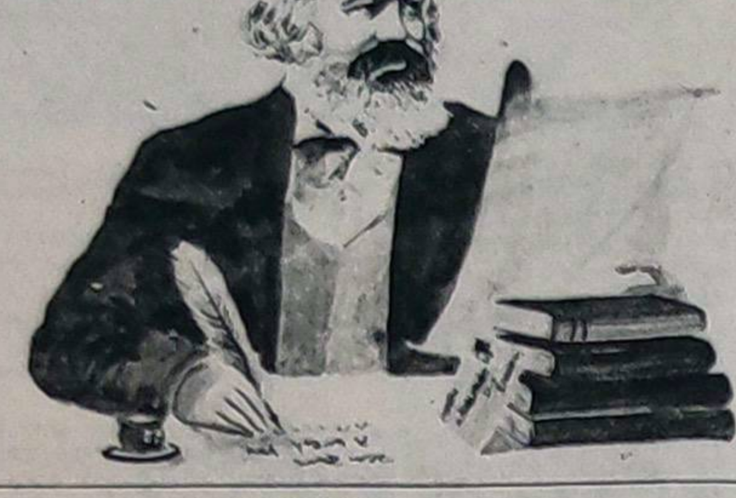
İşkence gördükten sonra Sağmalcılar Cezaevinde ölen Selahattin Doğan'ın katli üzerine bir grup mahkum şunları yazıyor:

"Faşist diktatörlüğün satılmış uşakları İstanbul Sağmalcılar Cezaevinde bir mahkumu daha öldürdüler... Bir gün mutlaka bunların hesabını faşistlerden soracağız. Onların yaptığı her katliamda, işkencede kara yüzleri daha fazla açığa çıkıyor."

SAMSUN CEZAEVİ

Samsun Cezaevindeki devrimciler şunları yazıyor

Dev.sa.6'da

ÖLÜMÜNÜN 95. YILINDA

BÜYÜK ÖNDER KARL MARKS'I ANIYORUZ

14 Ocak tüm dünya emekçilerinin en büyük önderlerinden birini kaybettiği bir tarihtir.

Dünya proletaryasının ve ezilen halkların büyük önderi Karl Marks 14 Ocak 1883'de öldü.

"... Marks'ın dehası, tamamen, insanlığın en önde gelen beyinlerinin getirdiği sorulara yanıtlar sağlamış olmasındadır. Onun öğretisi felsefenin, ekonomi politiğin ve sosyalizmin en büyük temsilcilerinin öğretilerinin dolaysız ve

De.sa.7.sü.1'de

Yeni infaz yasasının amacı, mahkumları sindirmek, dayak, küfür ve zulmü sürdürmektir

60 bini aşkın tutuklu ve mahkum en ağır faşist baskı ve terör altında ezilirken Adalet Bakanı "Genel-Af'ın memleket yararına olacağını düşünmüyoruz" sözünü birçok kez tekrarladı. CHP'nin bütün sahte vaatleri gibi Mehmet Can'ın kendi kendine yakıştırdığı "halkçı", "solcu" gibi sıfatlar onun mahkum düşmanı tedbirleri sürdürdüğünü gözleyemiyor.

Türkiye'nin dörtbir yanında cezaevlerinde zulüm ve baskıya karşı mahkumlar kararlılıkla direnirken, MC hükümetleri dönemindeki bütün faşist baskı tedbirleri sürüyor. Özellikle devrimci tutukluların mahkemeye çıkması dahi engelleniyor, cezaevinden cezaevine sürülüyor. Mustafa Yıldırımtürk'ün önce İzmit daha sonra Adapazarı Cezaevine sürülmesi bunun bir örneğidir.

Adalet Bakanı, şimdi de İnfaz Yasa tasarısını öne sürerek mahkumları, faşist teröre boyun eğdirmeye çalışıyor. Bu tasarı 1975 yılından beri MC hükümetinin hazırladığı bir tasarıdır ve o tarihten bu yana, dayak, küfür ve zulme karşı çıkan mahkumları yatıştırmak, birliklerini bozmak için sürekli propagandası yapılmaktadır. Ecevit'in seçimlerden önce "düzen değişecektir. Halk iktidarını kuracağız" gibi aldatıcı boş umutları gibi, MC hükümetlerinde bu İnfaz Yasası ile 1975'ten beri mahkumlara umut vermektedir.

Bu İnfaz Yasa tasarısı, Demirel hükümetlerinin sahte tasarısından alınmıştır. Yarı açık cezaevlerinde çalışan mahkumların meşruten tahliye süresi, savcı ve müdürün insafına bırakılarak yarı yarıya olmaktadır. Açıktır ki zengin mahkumlar ve idarenin ispiyonluğunu yapmayı yüklenenler dışında büyük mahkum kitlesi, infazı yakılacak korkusuyla her türlü sömürü ve aşağılamayı kabullenmeye zorlanmaktadır. Oysa şu anda üçte bir olan infaz, ancak önemli disiplin ihlalinde ve yalnızca disiplin kurulunun kararıyla kaldırılabilir. Aksi halde hükmün infazıyla birlikte meşruten tahliye daha baştan alınmış bir haktır.

Yarı açık cezaevleri tam anlamıyla köle emeğinin faşist yöneticiler tarafından sömürüldüğü toplama kamplarıdır. Üstelik buralarda ancak az sayıda mahkum için yer vardır. Halkın bir parçası olan yurtsever, devrimci tutuklular ise, günlük demokrat gazete vb. okumaları bahane edilerek gerisin geriye kapalı cezaevlerine gönderilmektedir. Eskinin namlı "ilericisi" Adalet Bakanı 60 bin mahkumu hangi yarı açık cezaevlerine gönderecek, yoksa ekonomik buhrandan, 60 bin mahkumun emeğini, köle emeği gibi sömürerek kurtulmayı mı düşünüyor?

Diğer yandan İnfaz Yasası'nın ilk taslağı-

De.sa.7.sü.1'de

İvrindi'de faşistlerin iğrenç tecavüzü nefretle kınandı

İvrindi-Okçular köyü Yurtsever Demokrat Öğretmenine, 17 Şubat 1978 pazar gecesi faşist diktatörlüğün MHP ve Ülkü Ocaklı güçleri tarafından yapılan tecavüz olayı İvrindi TÖB-DER Şubesi tarafından düzenlenen yürüyüş ve mitingle protesto edildi. Okçular köyü Yurtsever Demokrat Öğretemi M.A,' nın kaldığı lojmana aralarında da köyün imamının da bulunduğu faşist grup, gece pencereden girdiler arkadaşın elini, kolunu ve ağzını bağlayarak zorla tecavüz ettiler. Olay 1500 kadar işçi, köylü, öğretmen ve öğrencinin katıldığı mitingle protesto edildi.

Olayın geçtiği Okçular köyü faşistlerin örgütlü olduğu bir yerdir. Hakim sınıflar burada da kendilerine hizmet edecek, uşaklar beslemektedirler. Bu uşaklardan köy imamı faşist Arif Korkmaz ve öğrenci İsmet Erkek, diğer faşistlerin de yardımıyla, köyün öğretmenine tecavüz ettiler. Aynı lojmanda kalan faşist kız öğretmen hazırlanan saldırıdan haberli olması nedeniyle o gece başka köye gitmiştir. Köyün imamı

İvrindi Okçular köyü öğretmeni M.A'ya yapılan tecavüz olayı, 1500 kadar işçi, köylü ve öğrencinin katıldığı bir mitingle protesto edildi, ve kitleler faşist diktatörlüğe karşı kinlerini bilediler.

faşist Arif Korkmaz da elektrik işlerine baktığından gece elektrikleri kesmiştir. Bütün bu planlar hazırlandıktan sonra faşist grup pencereden girerek iğrenç emellerini gerçekleştirmişlerdir.

Olay faşist diktatörlüğün halkımıza uyguladığı zulüm, terör ve baskının bir parçasıdır. Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi katil çeteleri okullarda, sokaklarda, caddelerde, işkencehanelerde yüzlerce yurtseveri, devrimciyi katlettiler, sakat bıraktılar, yaraladılar. Okçular köyü öğretmenine yapılan bu tecavüz de MHP ve Ülkü Ocaklı faşistlerin halkımıza yaptığı baskı ve zulmün bir parçasıdır.

Olaydan sonra faşist köy imamı Arif Korkmaz ve öğrenci İsmet Erkek jandarma tarafından yakalanarak tutuklandılar. İvrindi ve çevredeki emekçi halkımız olayı nefretle karşıladı. Bu olayı TÖB-DER Balıkesir Şubesi basit bir siyah çelenkle protesto(!) ederek geçiştirmek istedi.

İvrindi TÖB-DER Şubesi olayı bir bildiriyle kına

De.sa.7.sü.1'de

Adana'daki polis terörünü şiddetle protesto ediyoruz

26 Şubat'ta Adana'da düzenlenen "Üç Dünya Teorisi" Nedir, Kime Hizmet Ediyor? " konulu toplantı sonrasında polis toplantıya katılanlara ve halka saldırmış ve Tertip Komitesinden iki devrimciyi gözaltına almıştır.

Polis başından itibaren toplantıyı engellemeye, sabote etmeye çalıştı. Toplantı salonuna saat 13'e doğru gelen hükümet komiseri polise arama yaptırılmadığını bahane ederek toplantıyı dağıtacağı yolunda tehditler savurmaya başladı. Polis "içerdekiler dışarı çıksın, üzerlerini aradıktan sonra, tekrar içeri girsinler" dedi. 200'ü aşkın polis, ellerinde otomatik silahlarla toplantı salonunun önünde beklemeye başladılar. 1. Şube Başkomiserlerinden azılı faşist Ünver Coşkun, elinde telsizle polislere saldırı için emirler yağdırıyordu. Fakat proleter devrimcilerin ve toplantıya katılan emekçilerin kararlı tavrı karşısında polis geri adım atmak zorunda kaldı.

Fakat polisler otomatik silahlarla toplantı boyunca kapıda bekledi. Toplantının dağılmasından sonra, Tertip Komitesinden biri kız, iki devrimciyi gözaltına aldılar. Bu arada toplantıya katılanların büyük bir kısmı dağılmıştı. Geride kalanlar Tertip Komitesinden iki devrimcinin gözaltına alınması üzerine "arkadaşlarımızı isteriz", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" diye slogan atarak bir araya toparlanmaya başladılar. Polis, Başkomiser Ünver Coşkun başta olmak üzere halka cop, dipçik ve kalkanlarla saldırıya geçti. Birçok emekçi yaralandı. Hemen arkasından sokaklardan adam toplamaya başladılar. 28 kişiyi döverek ve coplayarak 1. Şubeye doldurdular. Coplama olayı, o sırada Adana'da bulunan Emniyet Genel Müdürü Gündüz Atabek'in de katkısıyla 1. Şubede sürdürülmüştür.

İkinci gün, Tertip Komitesi dışındaki 26 kişi Adliyeye sevkedildi. Mahkeme tümünü serbest bıraktı. Tertip Komitesindeki iki devrimci ise hâlâ mahkemeye çıkarılmamıştır. Savcılığın iki Tertip Komitesi üyesi için gözaltı süresini uzattığı bildirilmekte ve bu arkadaşlara işkence yapıldığı bildirilmektedir.

Polisin toplantı sonrasında halka saldırması ve Tertip Komitesinden iki devrimcinin, Gülsen Tanyıldız ve Şaban Kuş'un gözaltına alınması ve işkenceye tabi tutulması üzerine basına bir açıklama yapan Yeni Haber-İş Adana Şubesi, Şakirpaşa Halk Kültür ve Dayanışma Derneği, Türkiye Gıda-İş Sendikası Güney Bölgesi Temsilciliği, Adana Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği, Dumlupınar Halk Kültür Derneği, Köprülü Mahallesi Güzelleştirme ve Kültür Derneği ve Teksif Sendikası Yeşiloba Şubesi olayı protesto ederek şöyle demişlerdir:

"Hiç bir olayın çıkmadığı bir toplantıyı dağıtabilmek amacıyla bizzat polis güçlerinin sistemli olay çıkarmak için çaba harcamalarını ve evlerine dağılmakta olan halka saldırmalarını protesto ediyor ve yetkilileri uyarıyoruz."

Öte yandan polis, gene Adana'da 19 Şubat'ta düzenlenen bir başka

De.sa.7.sü.5'de

FAŞİST TERÖR ELBİSTAN HALKINI SİNDİREMEYECEKTİR

Elbistan'da son günlerde faşist diktatörlüğün resmi ve sivil faşist çetelerinin saldırıları, baskıları yoğunlaştı. Bunun nedeni halkın yükselen mücadelesidir. Her gün daha da ağırlaşan işsizlik ve yoksulluk, kitlelerin sınıf kinlerini arttırıyor ve onları egemen sınıflara karşı gittikçe şiddetlenen bir mücadelenin içine itiyor.

Bundan ötürü faşist diktatörlük geçmişten bugüne kadar ilçede ve çevrede baskı uygulamaya halkı sindirmeye özel bir çaba göstermiştir. Elbistan zaman için faşist diktatörlüğün saldırı hedeflerinden biri olmuştur. Baskı, zulüm işkence bölge halkının üzerinden hiç eksik olmamıştır. Daha önceleri faşist diktatörlük bu yörelerde halkı birbirine düşürmek ve esas düşmanlarını unutturmak için çeşitli tertipler hazırlamıştır. Halk arasında Kürt-Türk, Sünni-Alevi düşmanlığını körükleyerek, halkı birbirine düşürerek çatıştırmıştır. Bu durumdan yararlanan ağa, tefeci gibi sülükler ise, sömürü ve soygunlarını daha rahat sürdürmüşlerdir. Ama bugün bu oyunlar artık sökmüyor.

Bunu çok iyi anlayan faşist diktatörlüğün uşakları halkın yükselen mücadelesini engellemek için eski yöntemleri terk etmeden yeni yöntemlerle saldırıya geçtiler. Şimdi

De.sa.7.sü.3'de

Birçok yerde yapılan toplantılarda oportünist "Üç Dünya Teorisi" mahkum edildi

Bugüne kadar Türkiye'nin birçok yerinde proleter devrimcilerin düzenlediği toplantılarla oportünist "Üç Dünya Teorisi" mahkum edildi. "Üç Dünya Teorisi Nedir; Kime Hizmet Ediyor" konulu toplantılar sürmektedir. Geçtiğimiz günlerde de Adana'da, Gaziantep'te Çorum'da ve Ankara'da yapılan toplantılara yüzlerce emekçi katıldı.

ADANA

Proleter devrimcilerin düzenlediği toplantı 26 Şubat Pazar günü yapıldı. Salonu tıklım tıklım dolduran bin kişinin çoğunluğu işçiydi. Dört bir yanı donatan pankartlar arasında "Yaşasın Parti Bayrağı" göze çarpıyordu. Toplantının başlayacağı sırada polis kitleyi dışarı çıkararak arama yapacağını bildirdi. Polisin niyeti kitleyi dışarı çıkarıp toplantıyı yaptırmamaktı. Ancak devrimciler direnerek arama yaptırmadılar.

Halkın Kurtuluşu adına konuşan yoldaş özetle "Aydınlık-Halkın Sesi oportünistleri karşı devrime hizmet ediyorlar. Halkın Yolu'nun oportünist yazarları 'Üç Dünya Teorisi'ni reddeden tabana, bu gerici teoriyi zorla kabul ettirmek için manevralara girişmektedir. Halkın Birliği ise bu teoriyi reddederken bazı siyasi sonuçlarını savunmaktadır" dedi ve oluşturulan proletarya partisi programı temelinde bütün proleter devrimcileri birleşmeye çağırdı.

Aydınlık adına söz isteyen birine söz verilmedi. Çünkü toplantı tartışma toplantısı değildi, proleter devrimciler tarafından düzenlenmişti. Bunun üzerine salonu terkeden 7 Aydınlık taraftarına karşı kitle, "Kahrolsun Aydınlık Oportünizmi" sloganını bağırdı.

Halkın Birliği adına söz alan arkadaş, toplantıyı desteklediklerini söyledi.

Toplantı disiplinli bir şekilde dağılırken polis Tertip Komitesini gözaltına aldı. Toplantıya katılanlar Tertip Komitesinin serbest bırakılmasını isteyerek dağılmadılar. Polis kitleye azgınca saldırdı, kadın ve çocukları da copladı; panik yaratmak için canavar düdüğü çaldı, bazı dükkanların camlarını kırdı, birçok devrimciyi gözaltına aldı.

Gaziantep'teki toplantıda konuşmacı yoldaş; bütün proleter devrimcileri proletarya partisinin kurulması mücadelesine vargüçleriyle katılmaya çağırdı.

Bütün bu polis saldırısına rağmen bu toplantı, 1 Mayıs'tan bu yana yapılan ilk büyük toplantıydı ve "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci yüzünü kitle önünde açığa çıkartan bir kuvvet haline geldi.

De.sa.7.sü.8'de

ÇAĞRI

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ" NEDİR, KİME HİZMET EDİYOR?"

TARİH: 19 MART 1978
SAAT : 10.00
YER : TÖB-DER SALONU İSKENDERUN.

HALKIN KURTULUŞU

Depremde evleri yıkılan Pülümür halkı açıkta kaldı

15 Şubat tarihinde Pülümür'de deprem oldu. Can kaybı olmadı; fakat birçok ev oturulamaz hale geldi. Halk donduran soğukta dışarda kaldı. Depremde ölmeyenler, soğuk ve açlığın etkesiyle, ölümle pençeleşmeye başladılar. Faşist diktatörlüğün resmi görevlileri çadır gönderildiğini, köylerle bağlantı kurulduğunu açıkladılar. Fakat her zamanki gibi, bunların hepsi yalandı. Halk ne yardımın, ne de çadırların yüzünü gördü.

İlçeden ve köylerden Kaymakamlığa gelen halka Kaymakam "Ben sizin dilekçelerinizi alırsam sorumluluk altında kalırım" demiş ve dilekçelerini almayarak geri çevirmiştir. Teknik heyet üyeleri de halka şunları söylemişlerdir: "Evlerinizin üç duvarı yıkılmayınca size yardım verilmez."

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü ve uşakları bu uygulamalarıyla halk düşmanı, kan emici yüzünü bir daha gösterdi.

Pülümür halkı yaralarını yine kendisi sarmakta ve faşist diktatörlüğün deprem vb. felaketleri bile halk üzerinde baskı ve sömürü aracı olarak kullandığı gerçeğini kavrayarak mücadele azmini bilemektedir.

ÇAĞRI

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ MERKEZ BİNASINDAKİ FAŞİST İŞGAL KIRILMAKTADIR. HER GÜN DÜZENLİ OLARAK DERSLERE GİRİYORUZ.

BÜTÜN ARKADAŞLAR ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ VE CAN GÜVENLİĞİ MÜCADELENİZE EN GENİŞ BİR ŞEKİLDE KATILMALIDIRLAR.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ MERKEZ BİNADA OKUYAN YURTSEVER, DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER

Gazetemizin büro adresi değişti

Gazetemizin büro adresi değişmiştir. Yeni adresimiz:

PİYERLOTİ, DİZDARİYE MEDRESESİ SOKAK, 8/A DAİRE: 2/B, ÇEMBERLİTAŞ/İSTANBUL

Gazetemizin Posta Kutusu numarasında herhangi bir değişiklik olmamıştır. Yazışma adresimiz gene şöyledir: HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ PK. 1107 SİRKECİ/İST.

Gazetemizin yeni bürosu her gün onlarca devrimci tarafından ziyaret edilmektedir. Büromuz günün her saatinde devrimcilerin ve emekçilerin ziyaretine açıktır.

HALKIN KURTULUŞU